

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A
MONSTROUS
CHRISTMAS
IN THE
CAMP

LILY MAYNE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

CANAVARCA
BİR NOEL
KAMP

LILY MAYNE

Copyright 2022 by Lily Mayne

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve arşivleme dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan erişim sistemleri.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve vakalar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olay veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Uyarı: *Açık cinsel içerik, sadece 18+, ölüm ve kederden bahsetme, alkol tüketimi, sivilce patlatma, kan ve irin, kısıtlama, seks oyuncaklarının kullanımı, Moth'un geçmişteki istismarından çok kısa bahsetme, anksiyeteden bahsetme, iffet, iç çamaşırı, ölümün grafik tasviri, mide bulantısından bahsetme ve bir kusma örneği, insanlık dışı cinsel organlar.*

İçindekiler

[Anchor](#)

[Wyn](#)

[Charlie](#)

[Hunter](#)

[Ghost](#)

[Seraph](#)

[Edin](#)

[Rig](#)

[Danny](#)

[Aury](#)

[Gloam](#)

[Güve](#)

[Leylak](#)

ANCHOR

"Pekâlâ millet." Lokantada toplandığımız sırada birbirlerine heyecanla mırıldanan akıncıların gürültüsünden duyulacak şekilde sesimi yükselttim. "Hepimizin daha sonraki parti için heyecanlı olduğunu biliyorum ama önce normal kamp işlerini halletmemiz gerekiyor."

O bendim, çamura batmış olan. İşler çığırından çıkmasın, yirmi yıl boyunca burada güvende kalmak bir anda boka dönmesin diye herkesi geri çekmesi gereken kişi.

Bunu umursadığımdan değil. Bu konuda iyiydim. Listeleri, programları ve envanter çıkarmayı seviyordum. *Düzeni* severdim ve *düzeni* korumakta iyiydim. Ama bunun beni sıkıcı biri yaptığını biliyordum. Cat kamptaki sakin otorite figürüydü. Doğuştan bir liderdi ve insanlar içgüdüsel olarak ona yöneliyordu, çünkü akli başında, iyi huylu ve yumuşak başlıydı. Akıncılarla başa çıkma konusunda iyiydi - onları sakinleştiriyor, gergin durumları dağıtıyor, sadece herkesin çıkarına göre hareket ettiğimizi görmelerini sağlıyordu.

Ama Cat artık burada değildi. Şimdi iki iş de bana düştü. Ve bundan nefret ediyordum.

Herkes sustu, akıncılar ve canavarlar sessizliğe bürünmeden önce ayaklarını sürüyerek bana doğru döndüler. Artık kampımızın bir parçası olan canavarlara her baktığımda, Cat'in de benimle aynı kararları verip vermeyeceğini merak ediyordum. Bazı akıncıların onların burada olmasından memnun olmadığını biliyordum ama hepsine söz hakkı vermiştim. Adil bir oylama. Başka ne yapabilirdim ki?

Ayrıca, bu yeni canavar-insan çiftlerinden hiçbirini ayırmak istememiştim. Sadece Hayalet'i, Rig'i ve Leylak'ı kaybetme düşüncesi acı verici olduğu için değil, ben kim oluyordum da aşkın önünde duruyordum? Bunu yaşadım ve kaybettim. Başka birine bunu yaşatamazdım.

Bug'un, Cat'in ve kaybettiğim diğer tüm insanların acı verici düşüncelerini geri iterek boğazımı temizledim ve panomu daha sıkı kavradım.

"Pekâlâ, gözden geçirilecek fazla bir şey yok. Herkesin duvar vardiyası bu gece kısa olacak, böylece hepimiz partinin tadını çıkarma şansı bulacağız. Ama bu *herkesin* bir vardiyası olduğu anlamına geliyor ve üzgünüm ama sizinkini bitirene kadar içmek yok."

Birkaç homurdanma ve mırıldanma oldu, ben de hemen devam ettim. "İçki içmeyen birkaçınız sabahın erken saatlerinde son vardiyaları almayı teklif etti." Aury ve Ghost'a hızlıca gülümseyerek, "Aury ve Ghost bir çift yapıyor, bunun için onlara teşekkür ettiğinizden emin olun. Ben de şafakta orada olacağım."

İçmeyecektim. Hiçbir şekilde içemezdim. Çok gergin olurdum. Kampımız çoğu zaman oldukça sessizdi ama bu gece Çorak Topraklar'ın koyu karanlığında göze çarpan bir ışık ve ses feneri olacaktık. Tek gereken bir askeri helikopterin tepemizde uçup ilgimizi çekmesiydi ve bu herkes için kötü olurdu.

Ama berbat bir yılın ardından herkesin gevşemesine ve eğlenmesine engel olmayacaktım. Noel'i her zaman kutlardık - genellikle bundan çok daha önce, aslında doğru zamanda - ama Seraph kamp duvarının dışındaki kafesinde bu kadar acı çekerken bir şey yapmak doğru gelmemişti. Ama genellikle daha sessiz bir olaydı ve dışarıda olmak için çok soğuk olduğu için hepimiz lokantada toplanırdık.

Artık hava daha sıcaktı, kamptaki atmosfer aylardır olmadığı kadar güzel ve sakindi ve Rig bu yılki kutlama için her şeyi yapmıştı. Edin bana kampın ortasına kocaman bir ağaç dikeceğini heyecanla söylemişti bile.

"Herkesin eğlenmek istediğini biliyorum ve Rig ve Gloam'un izniyle bir sürü içkimiz var" -Mary'nin evinden getirdikleri her şeyi tezgahın üzerine dizmiş olan şişe ve teneke kutulara başımla işaret ettim- "ama aklınızı başınıza toplamaya çalışın, tamam mı? Hayır.

Çorak Topraklar'da dolaşmak yok. Duvara tırmanmak ve uçurumdan düşmek yok."

Tanrım, hiç rahatlayamazdım. Muhtemelen kampın girişinde bir bekçi köpeği gibi oturur, kimsenin sarhoş bir şekilde duvardan manzarayı izlemeye karar vermediğinden ve ölümüne düşmediğinden emin olurdum.

"Duvardaki vardiyayı tamamladıktan sonra silahını bana geri ver, ben de onu bara koyayım." Kimsenin sarhoşken silah sallayacak kadar aptal ya da dikkatsiz olduğunu düşünmüyordum ama hayatım boyunca tedbiri elden bırakmayacak kadar aptallığa şahit *olmuştum*. "Bunun dışında... iyi eğlenceler."

Rig ve Gloam'a başımı sallayarak gülümsedim ve "Ev işlerinizi bitirdikten sonra, isterseniz Rig ve Gloam'a kampı dekore etmelerinde yardımcı olabilirsiniz. Duvar programı burada olacak." Kâğıdı tezgâhın üzerine koymadan önce havaya kaldırdım. "Hepimiz buradayken gündeme getirmek istediğiniz başka bir şey yoksa, işimiz bitti. Herkese teşekkürler."

Herkes ayaklarını sürüyerek gitmeye başladı. Hunter, Moth'la birlikte lokantadan ayrılırken Charlie'ye bir şeyler mırıldanıyordu ama Edin bana gülümseyerek yanıma geldi.

"Gelip ağacı seçmek ister misin Çapa?" diye gürledi kalın sesiyle. "Daha sonra iyi bir tane bulmak için ormana gideceğiz. *En büyüğünü*."

Kıkırdadım ve programı kontrol etmek için yanımıza gelen Rusty ve Nun'a başımı salladım. "Senin kararına güveniyorum, koca adam."

Edin'in kararlarına çoğu zaman güvenip güvenmediğimden emin değildim ama bir ağaç seçerken çok fazla zarar verebilecek biri değildi.

Küçük dişlerini göstererek sırıttı. "Kampınız için en iyi ağacı geri getireceğiz. Birçoğumuz ayrılmadan önce güzel bir parti olmasını sağlayın."

Gülümsemem sekteye uğradı, göğsümde bir sızı hissettim. Gidecek olan tüm insanları düşünmemeye çalıştım - canavarlar dünyasına, evlenmeleri için garip bir kutsal yere ya da başka bir şeye gitmek üzere yola çıkıyorlardı. Ghost, Rig ve Lilac'ın yokluğunda kampın nasıl idare edileceği konusunda endişeliydim ama canımı yakan bu değildi.

Onlar benim ailemdi. Aury ve Gloam da artık ailemdi ama onları o kadar iyi tanı mıyordum ve Seraph'la da pek konuşmamıştım ama Lilac için çok önemliydi. Tanrım, *Lilac*. Lilac olmadan nasıl hayatta kalacaktım? Cat gittiğine göre, buradaki tek gerçek dostum oydu. Dürüst olabileceğim tek kişi, tüm korkularım ve endişelerim hakkında konuşabileceğim tek kişi.

Hepsinin gittiğini düşünmek, dizginleri başkasına devredip çekip gitme isteği uyandırdı bende. Wastes'ı tek başıma denemek, ne kadar dayanabileceğimi görmek. Bug ve ben daha önce de gerçekçi olmayan, yarım yamalak planlar yapmıştık - sadece gecenin bir yarısı oraya gidip her şeyi görmekle ilgili aptalca, fısıltılı konuşmalar. İnsanlık tarafından terk edilmiş tüm yerleri keşfetmek.

Her zaman maceraperestti, her zaman nazikçe beni gevşetmeye ve rahatlatmaya çalışırdı. Rahatlama konusunda iyi değildim, ama sıkı sıkıya bağlı doğam onun özgür ruhunu bir şekilde tamamlamıştı. Çalışmıştık.

Cat ve ben onu kampımızı kurduktan birkaç yıl sonra, burada sadece beş kişiyken bulduğumuzdan beri ayrılmaz bir ikili olmuştuk. Onu yiyecek ararken bulmuştuk ama eski bir bakkal dükkanında karşılaştığımızda ne korkmuş ne de can derdine düşmüştü. Paketleri ve teneke kutuları sırt çantasına doldururken bize rahat bir şekilde gülümsemiş ve nereye gittiğimizi sormuştu.

Ona kampımızdan bahsettiğimizde muhteşem siyah gözleri merakla parlamıştı ve gelip kampı görme ve belki de kampa katılma teklifimizi kabul etmişti. Kampı devam ettirmek için daha fazla insana ihtiyacımız olduğunu zaten biliyorduk. Dönüş yolunda bize canavarlar geldiğinde Singapur'dan bir değişim programında olduğunu söyledi. Ordunun güvenli bölgelerinden birine gittiğini söylemişti.

Bu kadar çok insanla tıkkış tıkkış olmak istemediğine karar verdiğinde büyük bir grupla birlikte bölgeleri. Bu yüzden geri döndü ve şansını tek başına denemeye karar vererek geri döndü - ne kadar süre hayatta kalacağını, hala yapabiliyorken ne kadar deneyim yaşayabileceğini görmek için.

Kampa vardığımızda ona yarı yarıya aşık olmuştum bile. O zamanlar genç ve beceriksizdim, şimdikinden daha iri yapılı ve daha zayıftım ve otoriter yapım nedeniyle insanları yanlış yöne çekmeye meyilli olduğumun bilincindeydim. Benden hoşlanmayacağına ikna olmuştum çünkü ne kadar farklı olduğumuzu zaten söyleyebiliyordum.

Ama kalmıştı. Ve kaldı. Benimle kaldı.

Bazen o şekilde ölmüş olması imkansız gibi geliyordu. Bir kıyamet yaşadığımızı biliyordum ama birinin basit bir kesikten ölmesi ortaçağdan kalma bir şeydi. Düşünülemezdi. Apollo o sırada yanımızdaydı ama yapabileceği hiçbir şey yoktu. Bug sonunda biraz kabarık ve iltihaplı görüldüğünü fark ettiğinde küçük kesiği temiz tutmaya çalışmıştı ama kan zehirlenmesini önleyecek ekipmanı ya da ilacı yoktu.

Keder hâlâ bazen nefes almayı zorlaştırıyordu. Çok acı çekerek ve gereksiz yere öldüğünü bilmek. Yıllar geçmişti ama hiç de kolaylaşmamıştı.

Edin'in hâlâ karşımda durduğunu fark edince yüzüme zorla bir gülümseme yerleştirdim. "Harika bir parti olacak. Yardımlarınız için teşekkürler."

Kendimi toparlamam gerekiyordu. Kampta üzgün üzgün dolaşıp herkesin havasını bozamazdım. Nefes alarak, neredeyse kalıcı olarak ellerime yapışmış olan panoya baktım.

"Bo ve Daisy parti için yemek pişirmeye başladığına göre gidip yiyecek stoklarımızın envanterini çıkarsak iyi olur." Edin'e bir kez daha gülümsedim. "Ağacı alırken iyi eğlenceler."

Bana sıırttı ve lokantadan çıkıp Hunter'ın Aury ve Ghost'la birlikte durduğu yere doğru koşmaya başladı. Hunter'ın başının yan tarafına şapırtılı bir öpücük kondurdu ve Hunter gözlerini devirip gülümserken yanağını kısa saçlarına sürttü. Bir süre izledim Birkaç saniye sonra mutfaktan arka kapıya doğru yöneldi.

Kendimi meşgul tuttum. Bu konuda da iyiydim.

WYN

Odamızın kapısından aşağıdaki kampı izlerken dudağım tiksintiyle kıvrıldı.

Onlardan *çok fazla* vardı. Küçük insanlar koşuşturuyor, hepsi birlikte çalışıyor, konuşuyor. *Gülüşüyorlardı*. Gülünecek neleri vardı ki zaten?

Neden hiç çenelerini kapatmadılar?

Hepsi çok can sıkıcı, konuşkan ve... en aptalca şeyler hakkında *heyecanlıydı*. Aytörin'in sevgilisinin eski bardan çıkardığı şatafatlı dekorasyon kutuları gibi. Onları gözyaşından önce tanıdım. İnsanlar evlerine ağaçlar koyar, onları ıvır zıvırla kaplar ve her yere ışıklar dizerlerdi. Birbirlerine anlamsız hediyeler verir, çok fazla yemek yer ve tüm bu tuhaf küçük ritüelleri her yıl tekrar tekrar yaparlardı. Evlerinde aynı şarkılar çalıyor. Masalarında aynı yemekler.

Görünüşe göre bu kampta hâlâ bu geleneğe uyuluyordu, her ne kadar Danny dışında buradaki tek yarı düzgün insan olan Lilac'ın Seraph'a normalde bunun bundan daha önce, hâlâ kar varken ve günler daha kısayken yapıldığını söylediğini duymuş olsam da.

Ve şimdi bunun için burada sıkışıp kalmıştık. Danny de *katılmak* istediğini söylemişti. Bir tıslama boğazımı sıktı, ama aytörinin sevgilisinin eski bardan *daha fazla* kutu çıkarmasına yardım etmesini izlerken onu geri bastırdım. Diğer insanlar çoktan etrafta toplanmış, gülüşüp konuşurken solmuş süsleri ve yıpranmış cicili bicili şeyleri çıkarıyorlardı; hepsinin yüzü acı verici derecede donuk, sesleri gıcırtilı ve monotondur.

Bazen Danny'nin insan olmasının nasıl mümkün olduğunu merak ederdim. Onlar gibi değildi. Hayatımda gördüğüm en güzel şeydi. Nefret edeceğimi düşündüğüm bir şekilde tatlıydı, ama bunun yerine onu koruma dürtüsüyle yanıp tutuşmama neden oldu. Onu güvende tutmak için.

Onun ne kadar beceriksiz olduğunu düşününce, bu kadar iyi yapabildiğime seviniyordum. Ama yine de kendi tarzında zarıftı. Uzun bacakları, ipeksi saçları ve yumuşak aksanlı sesi. Bana gülümsediğinde gözlerinin parlaması, başka hiç kimseye gülümsemediği şekilde. Benimkine bastırıldığı sıcak teni. Uyurken boynuma değen sabit nefesleri.

Hayır. Danny diğerlerine hiç benzemiyordu. O mükemmeldi. Güzel ve zarıftı ve-

"Sırtımdaki şu kocaman sivilceyi patlatabilir misin?"

İçimi çektim, odamıza geri döndüm ve kapıyı arkamdan kapattım. "Evet, tatlım."

Danny yatağın yanında üstsüz durmuş, kürek kemiğinin üzerinde, tepesinde sarı-beyaz bir baş bulunan büyük kırmızı bir yumruya bakmaya çalışırken bir daire çiziyordu. Yaklaşırken parmaklarım kıpırdadı. Bunu asla kabul etmezdim ama sırtında ara sıra oluşan küçük lekeleri patlatmanın oldukça tatmin edici bir yanı vardı.

"Tanrım, çok büyük." Yanındaki duvarda bir ayna olmasına rağmen hâlâ omzunun üzerinden bakmaya çalışıyordu. Kapüşonumu geriye ittiğimde bana sıırıttı. "Patlamaya hazır görünüyor. İyi bir tane olacak."

Homurdandım ve sırtını bana dönerek hareket etmemesi için onu nazıkçe zorladım. Leke kızgın görünüyordu. Neredeyse zonkladığını *görebiliyordum*. Haklıydı - bu iyi bir tane olacaktı. Daha iyi görebilmek için biraz çömelip başparmaklarımı iki yanına yerleştirdim ve onu incitmemeye çalışarak dikkatlice sıktım.

Patladı, irin fişkırdı. Ve yüzüme

sıçradı.

"Kahretsin, patladığını *duydum*." Danny inanamayarak güldü, arkasına baktı ve beni olduğum yerde donmuş görünce kıpırdamadan durdu. Bir topak vardı

Dudağımda irin vardı. *Hissedebiliyordum.*

"Olamaz," diye mırıldandı Danny, eliyle ağzını kapatıp arkasından gelen homurtuyu bastırmaya çalışarak.

Gözlerim onunkilere dikildi, gülmeye cüret ederse cezalandırılacağı vaadiyle yanıp tutuşuyordu. Konuşmaya cesaret edemedim, ağzımı açmak istemedim.

-Ben de elimden geldiğince sakın bir şekilde doğruldum ve şifonyerin üzerindeki kağıt mendil rulosuna doğru yürüdüm.

Sırtım Danny'ye dönükken bir kareyi yırttım ve çılgınca ağzımı ve çenemi sildim, doku irin ve küçük kan lekeleriyle dolduğunda bir ürpertiye bastırmaya çalıştım. Kan umurumda değildi. Ama *irin*.

"Wyn," dedi Danny tereddütle arkamdan, sesi bastırılmış kahkahalarla gergindi. "Bebeğim, iyi misin?"

"Ben iyiyim," diye mırıldandım, kolumu yüzüme sürerek. *Hâlâ hissedebiliyordum.*

Danny yanımda belirip yanağını omzuma yaslarken sıcak eller paltomun altından kayarak sırtımı avuçladı. "Ah, hadi ama. Beni daha önce de kaka yaparken gördün. Bundan daha iğrenç bir şey olamaz."

"Daha önce hiç doğrudan yüzüme *kaka* yapmamıştın," diye homurdandım ama bu Danny'nin yine kahkahalarla gülmesine neden oldu.

"Bu doğru." Yüzümü ona çevirdi ve bana kocaman bir gülümseme verdi. "Merak etme, hepsi geçti." Sonra durakladı, boynumdaki bir şeyi silmek için uzanmadan önce. "Hepsi geçti," diye tekrarladı parlak bir şekilde.

Ürperdim ama çenemi silmemek için kendimi zor tuttum. "Sırtın daha iyi hissediyor mu?"

"Evet, teşekkürler." Arkasına baktı. "Ama kanıyor."

Bir kare kâğıt mendil daha kopardım ve etrafından dolaşarak mendili yerine bastırdım, gözlerimi kısarak mendilin masumca sırtında durduğunu gördüm. *Yüzümde* patladıktan sonra.

"Yani." Danny bana gülümseyerek arkasına baktı. "Noel sonrası için heyecanlı mısın?"

Homurdandım.

Güldü. "Eğlenceli olacak. Ve Edin'le takılacaksın. Ayrıca hediyeler alacaksın!"

"Hediye istemiyorum," diye mırıldandım.

"İnsanlar hediye vermeyi sever." Danny elini salladı. "Ve biz de herkes için hediye aldık."

"Hayır," dedim hemen, peçeteyi çekip avucumun içinde buruşturarak. "*Sen* başkaları için hediye aldın. Bize değil. Onların *bizden* olduğunu söyleme. Üzerlerine benim adımları falan yazma."

Danny döndü, kaşlarını çatarak bana baktı. "Ama sen gittin ve onları aldın." "Çünkü beni sen *zorladın*."

Danny beni kampa vermek istediği şeylerin bir listesiyle göndermişti. *Hediye paketi* de dahil olmak üzere her şeyi almak için bir şehre gitmem gerekmişti ve şimdi aptal *hediye* yığını iç karartıcı küçük odamızın köşesinde duruyordu. Onlara her baktığımda dudağım kıvrılıyordu.

"Bütün övgüyü ben almayacağım." Danny kollarını boynuma doladı ve bana sinsice sırıttı. "Nasıl olsa herkes senin gidip onları alman gerektiğini bilecek. Bu yüzden ya birazcık umursadığını düşünecekler ya da her dediğimi yaptığını sanacaklar."

Hangisini tercih ettiğimi merak ederek başımı eğdim. Kesinlikle ikincisini. Danny'nin beni parmağında oynattığı apaçık ortadaydı ve bu hiç umurumda değildi.

Yine de diğerk insanların onları önemsemediğini düşünmesi umurumdaydı.

"Sadece beni gidip onları almaya zorladığını açıkça belirt," diye homurdandım, avuçlarımı çıplak sırtında kaydırarak -büyük kızgın noktadan kaçınmaya dikkat ederek.

"Edin ve Moth için olanları bile mi? Ve Seraph?"

Dudaklarımı büzdüm. "Onlar ikimizden de olabilir."

"Peki ya Chuck için olan?"

"Peki," diye homurdandım. "Bu da ikimizden biri olabilir."

"Ve hala Leylak'tan hoşlanmıyormuş gibi davranmayı sevdiğini biliyorum, ama-"

"Sadece-" Baş ve işaret parmaklarımla gözlerimi ovuşturdum. "İyi, hepsinin ikimizden olduğunu söyle."

Danny sırtıttı ve beni öpmek için hamle yaptı. "Bunu telafi edeceğim," diye mırıldandı ağızma karşı. "Senin itibarını yok ettiğimi görüyorsun. Önemsemediğini *iddia ettiğin itibarını*."

"Umurumda *değil*," diye ısrar ettim. "Ama... bunu benim için nasıl telafi edeceksin?"

Yine de aklımda bazı fikirler vardı. Yatağın altına gizlenmiş siyah hediye kutusunu hayal ettim ve ağızım şeytani bir sırıtışa dönüştü.

"Neye gülüyorsun?" Danny bana şüpheyle sordu. "Hiçbir şey, tatlım."

CHARLIE

Kampın şenlik gecesi henüz başlamamıştı ve ben elimi Moth'un pantolonunun içine sokmuştum bile.

Onu kampın öbür ucunda başkalarıyla konuşurken kibirli ve soğuk davranırken gördüğümde, daha dün gece yatakta altımda nefes nefese kalmış, terlemiş, yalvaran bir haldeyken onunla uğraşmamak benim için imkânsızdı. Çok sevdiğim bir pislik. Bir karmaşaya *dönüştürmekten* büyük zevk aldığım bir karmaşa.

Moth eski barın dışında durmuş Wyn ve Edin'le konuşuyordu; Edin bir şeyler söyleyip çılgınca el kol hareketleri yaparken Moth duvara yaslanmış, ayak bileklerini çaprazlamış ve yüzünde ukala bir sırıtişla duruyordu. Moth güldü ve Ruh Yiyen'in kapüşonundan belli belirsiz bir huffy sesi geldiğini duydum. Dürüst olmak gerekirse, Wyn güldüğünde yüzünün donup kaldığını hayal ettim. Hiçbir ifade yoktu. Sadece insan gibi görünmeye çalışan bir robot gibi ağzından çıkan o küçük huff.

Erkek arkadaşımı yeterince uzun süre yalnız bıraktığıma karar vererek, ağzımın bir köşesini kıvrım kıvrım yapan bir sırıtişla ona doğru yürümeye başladım. Moth yaklaştığıma baktı ve doğruldu, gözleri biraz gergin bir şekilde benden Wyn'e kaydı. Gözlerimi devirmek için içimden gelen dürtüye direndim. *Her zaman* onu Wyn'in önünde bilerek utandırmaya çalışacağıma ikna olmuştu. Yani, evet. Adil.

Üçlüye ulaştığımda "Merhaba," diye seslendim. Edin bana kocaman bir gülümseme fırlatırken Wyn'in gözlerinin dolduğunu hissedebiliyordum.

"Merhaba Charlie," diye gürledi Moth bana bir öpücük vermek için eğilip otomatik olarak bana yaklaşıırken. Bunu yaptığında her zaman kalbim sıkıştırdı.

Ama kolumu ceketinin altından beline doladığımda kaskatı kesildi, sonra da elimi pantolonunun arkasına soktum.

"Parti için heyecanlı mısın?" Parlak bir sesle sordum, şu anda Güve'nin kuyruğunun dibini sıktığımı belli etmiyordum.

Göz ucuyla yüzünün pembeleştüğünü görebiliyordum ama Edin kıkırdarken o sessiz kaldı. Wyn alaycı bir şekilde homurdandı, kollarını kavuşturarak bara yaslandı ve kapüşonunu çevirdi.

"Evet," dedi Edin heyecanlı bir gülümsemeyle. "Rig'e tekrar Noel Baba olup olamayacağımı sordum bile. Gloam'un bunu yapmak isteyeceğinden endişeliydim ama Noel adamı oynamamdan mutluluk duyacağını söyledi."

Ciddiyetle başımı salladım ve parmak uçlarımı Moth'un kuyruğunun alt kısmında ileri geri gezdirdim. Ayaklarının üzerinde kayarak boğuk bir ses çıkardı.

"Daha önce harikaydın," dedim Edin'e, sonra da sııttım. "Hunter'a başka bir sik taşı verecek misin? Kendisinininkini çiftlikte bırakmak zorunda kaldığına göre?"

"Bakıyordum," dedi Edin ciddiyetle, kaşlarını aşağıya çekerek. "Aletimin kudretini yeterince tasvir eden bir tane bulmak için bölgeyi tarıyorum. Henüz şansım yok."

Parmaklarımı biraz aşağıya doğru izlerken sempati ile mırıldandım. Güve'nin çatlağına, sonra tekrar yukarı çıkıp kuyruğunun dibine masaj yaptım. Yanımda neredeyse titriyordu, yüzü pembeleşmişti, nefes alışları hızlanmıştı.

"Merak etme dostum, ona ne verersen ver mutlu olacaktır." Wyn'le biraz dalga geçmeye karar vererek -neden çifte darbe yapmayayım-huysuz ihtiyara baktım ve ekledim, "Peki ya sen dede? Danny için iyi bir hediyen var mı?"

Bana tısladı, vahşî sesi kapüşonunun siyah derinliklerinden geliyordu. "Danny'ye her zaman hediyeler veririm, *insan*. Ve onlar her zaman iyidir."

Edin şüpheyle, "Bana ona adet kabı diye bir şey verdiğin zamanı anlattı," dedi.

Wyn kaskatı kesildi, parmakları pazularına doğru seğirdi. "Bu bir şakaydı," diye mırıldandı.

"Öyle miydi?" Edin'in kafası eğildi. "Çünkü bana onu kullanmak için doğru parçalara sahip olmadığını söylediğinde kafanın karıştığını söyledi."

"Öyle olduğunu sanıyordum-" Wyn bir hırıltı çıkardı. "Kapa çeneni Edin."

Moth şu anda yanımda nefes nefese kalmıştı çünkü kuyruğuyla uğraşmaktan bir saniye bile vazgeçmemiştim. Onu biraz rahatlatmaya karar vererek elimi kışına doğru kaydardım ve sıktım. Poposunun yanakları kasıldı, kuyruğu pantolonunun altına girmeye çalıştı.

"Danny'ye Noel hediyesi olarak ne aldın?" Edin merakla sordu.

"Özel olarak açacağı bir şey" diye gevelediğinde Wyn'in sesindeki sırtışı duyabiliyordum.

"Ooh, sikişmek için bir eşya mı?" Edin hevesli bir şekilde sordu.

"Neymiş o? Bana bir tane bulabilir misin?"

Dudaklarımı büzdüm, Wyn'e sinsice *koleksiyonuna* ekleme yapıp yapmadığını sorma dürtüsüne direndim. Moth bana isteksizce Wyn'i şehirdeki aynı seks dükkanında raflardan bir şeyler alırken bulduğunu söylemişti. Moth'un Ruh Yiyen'in önünde yığılı oyuncak yığnında gördüklerini anlattığına göre, bu ikisinin neler yaptığını ancak hayal edebilirdim. Hayal etmeye çalıştığımdan değil.

Ve biz de çok daha iyi değildik.

Wyn kararmış tırnaklarını incelerken, "Sanki sana ve senin hödük insanına seks yardımları verecekmişim gibi, Edin," diye söylendi.

Edin dudak büktü. "Ama o şeyleri Gloam için aldın-"

"Ben lanet bir seks oyuncağı kuryesi değilim, Edin," diye tersledi Wyn, sonra da keskin, kararmış bir parmağını bana doğru uzattı. "Ve sen. Moth'u gözümüzün önünde taciz etmeyi bırak."

Moth yanımdan güçlükle duyulabilen bir "Tanrım," sesi çıkarırken elim nihayet hareketsiz kaldı. Yüzü kızarmıştı, ben utangaç bir şekilde elimi pantolonundan çekerken bana ters ters baktı.

"Seninle konuşabilir miyim?" diye sordu ve ben cevap veremeden kolumdan tutup beni sürükleyerek götürdü.

Kıs kıs gülerek arkama baktığımda Edin'in bize baykuş gibi göz kırptığını gördüm, Wyn ise eēilip Chuck'ı işaret ediyordu, şüphesiz b y kbabamın şakasına karşılık vermek için, bilmiyorum, ben uyurken beni nasıl hadım edeceğini öğretiyordu.

Moth beni motelin merdivenlerinden odamıza kadar çekti ve arkamdan kapanan kapıya doēru itti.

"Sen tam bir bok kafalısın," diye mırıldandı ama ben daha masumane bir yanıt veremeden aēzını aēzıma yapıştırdı.

Dudaklarına karşı sırtıtmamaya çalışarak homurdandım. Ama sonra Moth delikli dilini agresif bir şekilde içeri soktuēunda aēzım zaten çok meşguldü. Elleri çoktan aramıza uzanmıştı, uzun parmakları kemerimi ve fermuarımı karıştıırıyordu. Aletim hemen dikleşti ve kısa bir an için bu iş daha fazla ilerlemeden onu yastık kılıfı tunik ve tayt giymeye ikna edip edemeyeceēimi düşündüm.

Ama Moth çoktan aēzını açmış ve dizlerinin üzerine çökerek pantolonumu ve i   amaşırımı uyluēumun ortasına kadar indirmişti.

"Tam bir bok kafalı," diye tekrarladı ama ardından sertleşen sikimi aēzına alarak emdi. Parmaklarımı solgun saçlarının arasından geçirmek için uzandığımda nefesim kesildi, kalçalarım seēirdi. Dudaklarımı yaladım, diliyle başının etrafında d nd ē nde inledim.

"Elimde deēil avcı," diye mırıldandım, saçlarını daha sıkı kavrayarak. "Seni dışarıda ukala ve kendini beēenmiş bir halde görüyorum ve bu beni çok azdırıyor.

Yalnızken nasıl olduğunu hayal et. İşte böyle. Muhtaç, çaresiz ve bunun için yalvaran."

"Ben yalvarmıyorum." Dilini boyum boyunca kaydırırken bana ters ters baktı, sikim sarsıldığında kirpikleri titredi.

Bir kahkaha attım, taşaklarıma ulaşabilmesi için kalçalarım öne doğru eğildi. "Her zaman yalvarıyorsun ve ben buna bayılıyorum. Çok ateşlisin, Moth. Sen mükemmelsin." Taşaklarımdan birini ağzına aldığı anda içimden kısık bir inilti çıktı. "Kahretsin, özellikle de bunu yaparken."

Kesemi bırakarak alçak, çaresiz bir iniltiyle sikimi tekrar ağzına aldı ve yanakları çukurlaşarak başını sallamaya başladı. Kalçalarım titremeye başlarken başımın arkası kapıya çarptı, parmaklarım saçlarında sıkılaştı.

"Kahretsin," diye soludum, uzun, akıl almaz derecede sıkı bir çekişle horozumu emdiğinde gözlerim neredeyse geçiyordu. Artık çivi gibi sertleşmişim ve başını ıslak, arayış dolu yalamalarla doldururken diline akıyordum.

"Kendine dokun," dedim, solgun gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı fırladığında inleyerek. Yüzüme küçük bir gülümseme yerleştirmeye zorlayarak ekledim: "Zaten sıırıslıkam olduğunu biliyorum bebeğim. Sadece dışarıda kuyruğunla oynadığım için."

Moth'un kaşları çatıldı ve sikimi tekrar ağzına alırken bile ters ters baktı. Ama elleri kalçalarımdan ayrıldı ve fermuarını karıştırmak için aşağı indi. Bir elini iç çamaşırının içine soktuğunda kalçaları sarsıldı, boğuk bir inilti aletimin etrafında titreşirken gözleri kapandı.

"İslandın mı?" İslandığını duyabildiğim halde mırıldandım. Bu benim sikimi daha da sertleştirdi, diline karşı çılgınca zonkluyordu.

"Mmm." Sesi uyuşturulmuş ama çılgınca geliyordu, beyninin kapandığı o yere geliyordu, hararetle mastürbasyon yapıyor ve başarılı olursa büyük bir ödöl alacakmış gibi sikimi yutmaya çalışıyordu.

Göğsüm kabarıyor, sessiz motel odamızda yüksek sesle ve düzensiz nefesler alıyordum. "Bir bakayım," diye homurdandım. "Pantolonunu indir. Parmaklarınla kendini becerdiğini görmek istiyorum."

Güve titredi, dili sikimin başının etrafında dolandı, ama sonra geri çekildi ve ıslak sikimi yumruklayarak yavaşça okşadı. Ağzı küçük bir sırtıta dönuşmeden önce boğazının sinirle titrediğini gördüm -bu da muhtemelen kendi kendime bilinçli bir kirli konuşma yapacağım anlamına geliyordu.

"Görmek ister misin?" diye mırıldandı, bana bakarken dilini ucunda gezdirdi.

"Evet," diye nefes nefese kaldım ve sikimi tekrar ağzına sokmak için duyduğum yoğun dürtüye direndim. "Seni izlemeyi seviyorum."

"Öyle mi?" diye sordu kibarca, elini pantolonundan çıkarıp ıslak parmaklarını kalçamda gezdirirken.

Kaşlarım çatıldı. Neden duruyordu? Tam da daha önce istediğı öfkeli asker rolünü oynamanın zamanı geldi mi diye düşünürken, Moth topuklarının üzerine oturdu ve sikimi serbest bıraktı.

"Tamam."

"Tamam ne?" Ayak uydurmaya çalışarak mırıldandım, sikim onu geri çekmeye çalışıyormuş gibi havaya kalktı.

"Beni izleyebilirsin." Ayağı kalktı ve küçük masaya doğru ilerledi, eski ahşap sandalyeyi kaptı ve yatağın yanına gelene kadar odanın içinde sürükledi.

Yatağı dönük.

Moth omzunun üzerinden bana bakıp "Buraya gel" diye mırıldandığında yüzüm aydınlandı.

Tabii ki oraya giderdim. Hemen *şimdi* oraya gidecektim. Elimden geldiğince ilerledim.

Pantolonumu kalçalarımaya doladım, düşmesin diye kemerini tuttum. Moth kıs kıs güldü ama bir şey söylemedi, onun yerine ona ulaştığımda beni koltuğa doğru nazikçe itti.

"Orada bekle."

Ben sırtıtarak ve kendimi kral gibi hissederek sandalyeye uzanırken o tekrar uzaklaştı. Moth benim için bir gösteri yapacaktı, ha? Yatakta hâlâ biraz utangaçtı ama düşündüklerini, hissettiklerini ve istediklerini dile getirme konusunda giderek daha iyi oluyordu. Vücudu hakkında daha az bilinçleniyor ve onunla daha açık ve rahat oluyordu.

Bu beni onunla gururlandırdı. Hayatı boyunca yaşadığı güvensizliklerin üstesinden gelmenin, başka bir insana karşı savunmasız kalmanın ne kadar zor olduğunu hayal bile edemezdim. Ben şanslıydım, her zaman kendime güvenmişim, istediğim şeyin peşinden gitmekten korkmamışım, kendimi ortaya koymaktan ve diğer insanlara bu kadar samimi bir şekilde maruz kalmaktan çekinmemişim. Bunun ona bazı açılardan yardımcı olmasını umuyordum - utanacak ya da çekinecek hiçbir şeyi olmadığını görmesini sağlamasını umuyordum. Ve ona ne kadar güzel, çekici ve mükemmel olduğunu göstererek oldukça iyi bir iş çıkardığımı düşünüyordum. Lokantada yemek yerken omzumu omzuna bastırmak, elini tutmak ya da kampta yanından geçerken yanağından öpmek bile olsa, onun yanındayken ellerimi kendimden uzak tutamazdım. Her zaman bundan bıkmış gibi davranmayı severdi, ama bunu çok sevdiğini biliyordum. Benim dikenli küçük yarı canavar adamım.

Arkada ne yaptığını göremiyordum -sadece bazı hışırtılar duyabiliyordum- ama arkamı dönüp sürprizi bozmak istemedim. Kullanmak için bir oyuncak alıp almadığını merak ettiğimde sertleşmiş sikim seğirdi.

Belki onu izlerken kendi üzerimde kullanabileceğim bir şey.

Sıcak eller omuzlarıma yerleşip onları nazikçe sıktıktan sonra kollarımdan aşağıya inip sandalyenin etrafından dolanmaya başladığında biraz sarsıldım. Uzun parmaklar bileklerimi kumaşla bağlamadan önce birbirine kenetledi.

Bu iş iyiye gidiyordu. Sırıttım, koltuğumda zıplamamaya çalışıyordum. Moth'un seks dükkanından getirdiği güzel kırmızı ipi mahvetmiştik - dalın beni bayıltması ve Moth'un kollarını kurtarmak için onu koparmak zorunda kalması *benim* suçum değildi - bu yüzden ne kullandığını bilmiyordum, ama aynı zamanda tek bir sikimde yoktu.

Moth'un planladığı her neyse onu hararetle onaylayarak gururla selamlayan aletimin başıyla bir bakış paylaştım, sonra Moth bileklerimi sıkıca tuttuğunda tekrar sıçradım. Parmaklarımı büktüm. Kan dolaşımımı kesecek kadar sıkı değildi ama muhtemelen kurtulamayacağımı düşünmüştü. Biraz sıırıttım. Ben eski bir askerdim. Bağlanmak da dahil olmak üzere her türlü durumdan nasıl kurtulacağım konusunda kapsamlı bir eğitim almıştım.

Şu anda kurtulmak istediğimden değil. Ama içgüdüsel olarak biraz serbestlik bulmak için bileklerimi biraz oynattım ve hemen fark ettim ki... hiç serbestlik yoktu. Ve sonra bir şekilde sonunda fark ettim, çok geç.

Bekle... şimdi ne ona ne de *kendime* dokunabilirdim. Aletimle hızlı, perişan bir bakış daha paylaştım. Öfkeli bir ereksiyonla burada öylece *oturmam* mı gerekiyordu?

Belki de yapmayacaktı. Belki de kendine dokunurken yine sikimi emecekti ve bunun için beni bağlamak istiyordu. Tamam, bunu kabul ettim. Ya da belki de benimle birlikte bu köhne sandalyeye tırmanacak ve sikini okşarken beni çılgınca becerecekti

-

Moth görüş alanıma girdiğinde düşüncelerim aniden kesildi. Hiçbir şey söylemeden tam karşımdaki yatağın kenarına oturdu. Yanakları kızarmıştı ve sinirden boğazı düğümlenmişti ama kalçalarını kaldırıp pantolonunu ve iç çamaşırını çıkarmak için uzanırken bakışlarımı üzerinde tuttu.

Botlarını ya da paltosunu, hatta lanet olası kılıcını bile çıkarmamıştı, bu yüzden topukları yatağın kenarına dayanana kadar geriye kaymadan önce onları ayak bileklerinin etrafında dolanmış halde bıraktı. Sonra, bir kez daha gergin bir şekilde yutkunduktan sonra, dikleştirdiği kollarının üzerine yaslandı ve dizlerinin aralanmasına izin verdi.

Gözlerim hemen bacaklarının arasına kilitlendi, siki havada sallanıyordu. Yarığı kızarmış ve ıslaklıkla buğulanmıştı ama aleti henüz çıkmamıştı. Kalçaları o kadar geniş açılmıştı ki, başının dışarı çıkmaya başladığını görebileceğimi sandım, ama sonra bir elini kasık tümseğinin üzerine koydu ve onu gözden sakladı.

"İzlemek ister misin?" diye sordu, parmak uçları yarığının altından kayarken sesi alçak ve gırtlaktan geliyordu.

Bir süredir hiçbir şey söylemediğimi fark ettim -ki bu bana göre değildi- bu yüzden dudaklarımı yaladım ve ona *evet*, kesinlikle izlemek istiyorum demek için dudaklarımı ayırdım, ama ağızımdan çıkan tek şey mırıldanır gibi bir "Ungh" oldu.

Güve ofladı, ağız küçük bir gülümsemeye kıvrıldı. Yüzüne baktım ve ben de gülümsemeye çalıştım ama bakışlarım hemen ellerine kaydı; elleri ciddi bir şekilde hareket etmeye başlamıştı, parmakları yarığında zarif bir şekilde aşağı yukarı kayıyordu.

Nefes almaya başladığımda boğazımdan boğuk bir ses çıktı. Tanrım, bunun bu kadar güzel görünmeye *hakkı yoktu*. Moth'un elleri çok güzeldi; ince kemikli, güçlü ve uzun, zarif erkeksi parmakları vardı. Ortasını kıvrıp içine soktuğunda, sikim kıskançlıkla sarsıldı.

Keskin bir nefes verirken kalçaları seğirdi, sonra dirseğinin üzerine çökerek uzun, zayıf vücudunu önümde daha da iyi yaydı. Gömleği ceketinin altından biraz yukarı kalkmış, bana düz, dövmeli karnının altını göstermişti. Tanrım, yalamak istiyordum. Her yerini yalamak istiyordum. Gözlerim açgözlülükle geziniyor, her şeyi içine çekiyordu. İki uzun parmak şimdi onun içine dolmuştu. İç uyluklarına yayılan narin pulları kaplayan kayganlık. Kuyruğunun bacaklarının arasındaki kırbacı. Kalçaları hafifçe kamburlaşırken arka tarafının tatlı, dolgun kıvrımı.

Avucunun topuğunu yarığının üst kısmına bastırarak sikinin serbest kalmasını engelledi. Doldurulma hissini sevdiğini biliyordum, o kadar doluydu ki neredeyse dayanamayacaktı. Düzensiz nefeslerimin arasında yutkunarak, buraya gelmesini ve o bunu yaparken güzel kıcını sikimin üzerine oturtmasını önermek için dudaklarımı araladım, ama önce

ceketinin cebine uzanıyor ve sevdiği kavisli vibratörü çıkarıyordu. Hem de çok.

"Sikeyim evet," diye homurdandım, kalçalarım sarsılırken kığım koltuktan kalktı, sikim onun için zorlanıyordu. Parmaklarım bağlı oldukları yerde kıpırdandı ve burada oturup onu izlemekten başka bir şey yapamayacağımı bilmek, boşalma isteğimi daha da bastırdı.

Güve kaygan parmaklarıyla açmak için uğraştı, sonra indirip ucunu kızarmış yarığında aşağı yukarı gezdirirken yutkundu. Elini hareket ettirdiği anda siki serbest kalmış ve göbeğinin üzerinde sallanmaya başlamıştı. Kaygan ve koyu pembe görüntüsü karşısında ağzım sulandı, başındaki uzun yarık şimdiden sızıntı yapıyordu.

Oyuncağı içeri kaydırıldıkça titreşimi daha da boğuklaştı, kalçaları sarsıldı ve ağzından kesik bir inilti döküldü. Yatağa tamamen uzandı ve titreyen diğer elini aşağı indirerek parmaklarını sızan sikinin üzerinde gezdirdi.

"Siktir," diye ısırdım, aletim zonkluyordu ve o kadar sertti ki ağrıyordu. Elim içgüdüsel olarak onu yumruklayabilmek için öne doğru çekmeye çalıştı ve bileklerimi bağlayan kumaş beni sıkıca tuttuğunda hayal kırıklığı içinde inledim.

Vibratörü yavaşça sokup çıkarırken Moth'un başı yatağa yaslandı, solgun saçları bir hale gibi etrafında dalgalanıyordu, kılıcının kabzası sağ omzunun üzerinden yukarı çıkıyordu. Sirtına bu şekilde baskı yapması o kadar da rahat olamazdı ama hiç umurunda değil gibiydi. İnliyor, kendini becerirken gırtlığı zıplıyor ve titreyen bir yumrukla sikini okşuyordu.

Bir köpek gibi nefes nefese kalmıştım, gözümü kırpmak ve bir saniyesini bile kaçırmak istemediğim için bakarken dilim neredeyse dışarı sarkıyordu. Kalçalarımın kamburlaştığını, onun itişleriyle aynı anda havayı kamburlaştırdığımı fark ettim. Pre-cum boyumdan aşağı damlıyordu, taşaklarım sıkıca çekilmişti, uyluklarım daha geniş yayılmaya çalışıyordu ama bunun yerine sadece aptal kolçaklara doğru itiyordu.

"Kahretsin," diye sıkılmış dişlerimin arasından homurdandım. Moth'un kendini becerirken çıkardığı ıslak sesler beni çılgına çeviriyordu. Oraya daha çok girmek istiyordum.

Daha önce hiçbir şey istemediğim kadar. "Kahretsin, çok iyi görünüyorsun," diye mırıldandım manik nefesler arasında. "Beni öldürüyorsun, avcı."

Ürpertici bir nefes verdi ve başını kaldırıp bana baktı, solgun gözleri zevkten puslanmıştı. Dudaklarını yalayarak, "Eğer zamanında kurtulabilirsen, beni boşaltabilirsin," diye mırıldandı.

Bir boğanın önünde kırmızı bayrak sallamak gibiydi. Hemen bağlarımı çekiştirmeye başladım, sandalye neredeyse devrilene kadar çılgınca yer değiştirdim. Bileklerimin kesinlikle sıkıştığını fark edince ayağa fırladım ve bağlı kollarımı sandalyenin arkasına doğru kaldırırken aynı anda sandalyeyi geriye doğru devirmeye çalıştım. O kadar da seksi görünmüyordu - sertleşmiş aletim çılgınca sallanıyor ve karnıma çarpıyordu, ben kıpırdandıkça pantolonum dizlerime düşüyordu - ama Moth bariz çaresizliğim karşısında yataktan inledi ve beni daha da kararlı hale getirdi.

Sonunda sandalye devrildi, arkası tişörtümün üzerinden omurgamı sıyırdı ve küçük bir gürültüyle yere düştü ama artık *özgürdüm*. Yani, bir nevi. Yatağın yanında dizlerimin üzerine çöktüm, kollarım hala arkamda bağlıydı, göğsüm kabarıyordu.

"Buraya gel," diye mırıldandım, sesim çakıl gibiydi.

Güve'nin gözleri parladı. Vibratörü kaydırarak çıkardı ve yatağın üzerine bıraktı, sonra aceleyle yaklaştı ve sıkışmış ayak bileklerini boynuma asmak için kaldırdı. Ulaşabildiği anda dizlerimin üzerine çöktüm ve eğildim, zayıf kalçaları başımın iki yanında titriyordu.

"F-fuck," diye inledi, ben onu doyumsuzca dillemeye başladığımda, mümkün olduğunca derine inmeye çalışırken ona karşı gürültülü bir şekilde inledi. Parmaklarım belimde seğiriyor, karnım yatağın kenarına bastırıyor ve kalçalarım boşluğa doğru sallanıyordu. Zorlanan sikim yatağın kenarına sürtündüğünde, bozuk bir inilti çıkardım ve dilimi daha da derinlere daldırdım.

"Ch-Charlie," diye nefes aldı Moth, bir eliyle saçlarımı sıkıca kavrarken diğer eli sikinin üst yarısının üzerinde geziniyordu, kaygan sesi

beni daha da çıldırtıyor.

Yarığından çıkan sikinin dibine emici dudaklarım ve ateşli bir dille saldırdım, her tarafını yaladım ve ağır bakışlarım onunkilerle kilitlenirken dilimi parmaklarının arasından kaydırmak için ağzımı yukarı doğru takip ettim. Göğsü kabarıyor, eli titriyor, ağzıma alabilmem için bir parmağını sikinin etrafından açıyordu.

Titrek bir inilti çıkardı, kalçaları yukarı doğru esnedi. Parmağını bırakarak dilimi tekrar içine sokmak için aşağı kaydardım, ardından kayganlığının her damlasını yakalamak isteyerek iç uyluklarına yayılan pulların üzerini yaladım.

Güve haykırdı, kıvranırken başı yatağa düştü. Beni daha yakına çekmeye çalışırken botları başımın arkasına battı ve beni boğmaya yaklaştı. Ama siktir et, eğer gittiğim yol buysa, öyle olsun. Sıfır pişmanlık.

Kalçalarımı itmeyi, sikimi yatağın kenarına sürtmeyi durduramıyordum. Dürüst olmak gerekirse çok iyi bir his değildi ama umursamayacak kadar da ileri gitmiştim. Ne kadar tahrik olduğum düşünülduğünde, kesinlikle boşalmam için yeterliydi. Tekrar tekrar yalarken burnum Moth'un sikinin dibine bastırdı, neredeyse şehvetten sarhoş olmuş gibi hissediyordum. Elinin hızlı, sıkıcı çekişlerle sikinin başını salladığını hissedebiliyordum ve kalçaları her iki yanımda sallanmaya başladığında, saniyeler uzakta olduğunu biliyordum.

"Fuck-Charlie-Fuck-" Standart fındık öncesi litanyası başladı, ulaşabildiğim her şeyi yalayıp emerken ona karşı kuduz bir memnuniyetle gülümsememi sağladı. "Fuck-fuckfuckfuck-fuck yes-fuckyes fuckyes-"

Kanalı dilimin etrafında kasılırken, düzensiz bir çığlık attı, beli yataktan aşağıya doğru eğildi, tüm vücudu sertleşti ve titredi. Mutluluk içinde inledim, sonra sperminin alnıma çarptığını ve burnumdan aşağı kaydığını hissettiğimde boğuk bir kahkahayla sarsıldım. Bir damlası üst dudağıma ulaştığında açgözlülükle yaladım, tekrar daha fazla inledim

Zonklayan sikimi yatağın kenarına doğru sertçe bastırıırken.

"Mmmfuuuck," diye inledim ona karşı, sertleşirken, alt bedenimde sıcak zevk patlamadan ve sikim yatağın kenarına doğru boşalmaya başlamadan önce. Kalçalarım her fişkırıışta düzensiz bir şekilde sarsıldı, uzuvlarım zayıfladı ve Moth'un yarığına doğru nefes alırken kafa derim karıncalandı, vücudu yatakta kemiksiz kalırken artçı şoklarla titreşti.

Orgazmım sona erdiğinde yanağımlı titreyen kalçasına yasladım ve nefes nefese kalarak tam bir doygunluk içinde inledim. Kalbim hâlâ çılgınca çarpıyordu, "Beni sen boşalttın" diye mırıldandım.

"Ne?" Moth boğuk bir kahkaha attı ve kollarının üzerinde debelenmeye başladı, açılmış kalçalarının arasından bana bakarken yanakları pembeleşmişti. "Ben hiçbir şey yapmadım."

Ona kaşlarını çattım. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

Başımı eğerek onu usulca yaladım ve kalçaları sarsılırken keskin bir nefes aldığını duydum. Ona karşı sırtarak başımı kaldırdım ve mırıldandım, "Bunun beni kampta seninle uğraşmaktan en ufak bir şekilde caydırmayacağını farkındasın değil mi?"

Ofladı ve gözlerini devirdi, ama saçlarını alnımdan geriye doğru hafifçe itmek için uzandı. "Evet, biliyorum," diye homurdandı ama ağzı minik bir gülümsemeye dönüştü.

Memnuniyet dolu bir iç çekerek başımı çevirip uyluğunun iç kısmını öptüm. "Seni seviyorum."

Titredi, başparmağını elmacık kemiğimin üzerinde gezdirirken kısık sesle "Ben de seni seviyorum" dedi.

Ona sırtmadan önce kalçasına son bir şaplak öpücüğünü verdim. "Ee, sonrasını ipe çekiyor musun?"

Sonunda dik oturabilmem için sıkışmış ayak bileklerini başımın üzerinden kaldırdı. "Sanırım."

İnandırıcı olmayan mırıldanmasına kaşlarımı çatarak baktım, yataktan kalktı ve bileklerimi çözmeden önce pantolonunu yukarı kaldırdı. "Dört gözle beklemiyor musun?"

Arkamdan ofladı ve bileklerim serbest kaldığında başımın arkasına bir öpücük kondurdu. "Bilmiyorum. Sanırım... Yani, tüm canavarlar muhtemelen birlikte takılacaklar ve... Bilmiyorum..."

Göğsüm sıkıştı. Gömleğime ve sikime bulaşan dölleri görmezden gelerek irkilerek ayağa kalktım -bu kadar uzun süre dizlerimin üzerinde durmak için fazla yaşlanmıştım- ve pantolonumu yukarı çektim. "Onlarla takılmak istemiyor musun?" Moth yatağa dönüp otururken sordum.

Rahatsızca omuz silkti, sonra sırttı ve yüzümü işaret etti. Dölünün hâlâ üzerimde olduğunu fark edince, zaten kirli olan gömleğimi çıkardım ve aceleyle sildim. Kumaştan boğuk çıkan sesimle, "Neden onlarla takılmak istemiyorsun bebeğim?" diye sordum.

"Değil-" Gömleği bıraktığımda yanaklarının tekrar pembeleştiğini gördüm. Sonra oflayıp pufladı ve gözlerini devirdi. "Ne demek istediğimi biliyorsun, Charlie."

Yanına oturdum ve bir elimi kaldırarak boynunun yan tarafını okşadım. "Hepsi seni seviyor, Moth. Wyn'in seni bütün gece yanında tutacağını düşünmüyorsun değil mi?"

Kızardı ve yine omuz silkti, ben de kıkırdadım ve ekledim: "Bu noktada seni evlat edinmiş sayılır."

Bu da beni gerçekten gerdi.

"Ayrıca," diye devam ettim, "insanlar ve canavarların ayrılacağını hiç sanmıyorum. Herkes birlikte kutlama yapacak. Seni bırakıp gitmeyeceğim Güve. Yani, diğer canavarlarla biraz zaman geçirmek istemiyorsan-"

"Hayır." Kalçamı kavradı. "Daha önce hiç Noel kutlamamıştım, o yüzden bu gece seninle olmak istiyorum. Eğer sorun olmazsa."

Göğsüm sıkıştığında yüzünü kavradım ve ona derin bir öpücük vermek için eğildim. Geçmiş hayatında onu terk eden, istismar eden ve küçüklüğünden beri kendi başının çaresine bakmak zorunda bırakan boktan insanlar için yükselen tüm öfkeyi geri ittim. Şu anda bunları hatırlatmaya ihtiyacı yoktu.

Moth dudaklarıma doğru homurdandı ve geri çekilirken yüzünü buruşturdu. "Yüzün döl gibi kokuyor."

"Aynen öyle." Başını geriye atamadan onu tekrar sıkıca öptüm, sonra onu yan tarafına doğru çekerken yüzünün her yerine şapırdatan öpücükler kondurmaya başladım.

Bana karşı kıvranarak güldü. "Charlie."

"Harika bir ilk Noel geçirmeni sağlayacağım Güve," diye mırıldandım, başımı yatağa koymadan önce boynuna son bir öpücük kondururken göğsüm ağrıyordu, burunlarımız sadece birkaç santim ayrıydı.

Bana küçük bir gülümseme verdi. "Yapacağını biliyorum. Yani, zaten oldukça iyi bir iş çıkardın."

Ona gururla sııttım. "Teşekkür ederim. Ama sonra gidip tüm sıkı çalışmamdan sonra yüzümün *senin* dölün gibi kokmasından şikayet ettin-"

"Pekâlâ!" Kıkırdadı ve beni öpmek için eğildi. "İşte, gördün mü? Hizmetiniz için teşekkür ederim."

Sııttım ve ona sahte bir selam verdim. Moth'un gözleri ilgiyle parladı ve beni öfkeli - azgın - asker rolünde hayal ettiğini *biliyordum*. Ona sinsî bir gülümseme gönderirken içim kıpır kıpır oldu. Belki daha sonra, yatağın kenarına o kadar sert boşalmamdan sonra kendime gelmek için zamanım olduğunda.

Lafı açılmışken.

"Muhtemelen temizlenmeliyiz." Kendimi toparladım ve bir elimi saçlarımın arasında gezdirdim. "Ve dışarı çıkıp süslemelere falan yardım etmeliyiz."

"Uggghh." Güve yüzüstü yere kapaklandı. "Rig ve Gloam hallediyor, değil mi?" diye sordu sesi boğuklaşarak.

Güldüm ve uzanıp kığını okşadım. "Bu onların kendi başlarına bırakılmaları gerektiği anlamına gelmez. Her neyse," diye ekledim sinsice, "daha sonra Noel Baba Edin'in kucağına oturduğunda iyi ve yardımsever bir çocuk olduğunu söyleyebilmelisin."

Moth sırt üstü döndü ve dehşet içinde bana baktı. "Pardon?"

Kahkahamı bastırmayı başardım, onun yerine ciddiyetle başımı salladım. "Bu da işin bir parçası. Noel Baba'nın kucağına oturmak zorundasınız ve Noel için ne istediğinizi söylemeden önce size bu yıl iyi olup olmadığınızı soruyor."

Moth gözlerini kısmadan önce birkaç saniye boyunca bana baktı. "Benimle taşak mı geçiyorsun?"

Kıs kıs güldüğümde doğrulup omzuma zayıf bir itiş verdi. "Bok kafalı."

"Tamam, yani, bu *da* işin bir parçası ve eminim Edin insanların kucağına oturmasına aldırılmaz ama o koltuğu bütün gece Hunter'ın alacağından eminim." Tekrar kıkırdadım. "Hunter sarhoş olduğunda biraz hüzünlü oluyor ve eminim daha sonrası için *çok* fazla içki vardır."

"Nasıl Sappy?" Güve ilgiyle sordu.

Yüzümü buruşturdum. "Çok... kucaklayıcı. Muhtemelen gözyaşlarına boğulacak ve seni sevdiğini söyleyecek. Eğer elini Edin'in eteğine sokmakla meşgul değilse."

Moth yataktan kayarken yüzünü buruşturdu. "Tamam, belki ellerini oraya sokmadan önce bana sarılabilir."

"Bekle." Peşinden koştum, kollarımı ortasına doladım ve onu kendime çektim. "Hediyeni şimdi mi istiyorsun?"

Yanakları kızardı ve bana utangaç bir gülümseme verdi. "Uh, tamam. Eğer istiyorsan. Yani şimdi bana ver."

"Evet, biliyorum." Bir adım geri çekildim ve zor bir nefes aldım, anlaşılmaz bir şekilde gergin hissediyordum. "Tamam, yani... Bana annenin bileziğinden bahsettiğinde bunu yapmak istedim ama emin değildim..."

Moth tılsımlı bileziğinden söz edilince hafifçe kaskatı kesilmişti. Bir süre önce bir gece yatakta kıvrılıp yattığımızda bana bundan bahsederken kendini acı verici bir şekilde açıkta hissettiğini biliyordum.

"Yani..." Sağ yüzük parmağımı kurcaladım ve on altı yaşımdan beri orada duran sade altın yüzüğü çekiştirerek çıkardım. Kahretsin, neden bu kadar gergindim?

"Bu yıllardır bende," dedim Moth'a, onunla oynarken. "Babamın eski evlilik yüzüğüydü ama artık parmağına uymayınca saklamam için bana verdi. Sanırım bu benim iyi şans tılsımım oldu. O koleb piçleri beni alıp çantamı çöpe attıklarında elimde tutmayı başardığım tek şey buydu, çünkü onu takıyordum."

Nefes alarak Moth'a baktım. Olduğu yerde donmuş kalmış, yüzüğe bakıyordu. "Bunun senin tılsımlı bileziğinin yerini almasını beklemiyorum tabii ki ama merak ediyordum da... belki bana ait bir şey de istersin. Saklamak için."

Moth hızla göz kırpmıyor, boğazını sıkıyordu. Bir elini yanağına götürdü, sonra titrek, küçük bir nefes verirken başını salladı.

Rahatlayarak yavaşça elini tuttum. Benim parmaklarım onunkilerden biraz daha kalındı, bu yüzden yüzük onun sağ orta parmağına tam oturdu. I

Taktıktan sonra başparmağımı üzerinde gezdirdim, Moth'un uzun ve zarif parmağındaki görüntüsünden dolayı göğsüm gerildi ve ısındı.

Elini çekip kurtardı ve kollarını belime dolayarak başını eğip yüzünü boynuma gömdü. "Teşekkür ederim," diye mırıldandı, parmakları çıplak sırtımı kazıyordu.

Şakağını öptüm ve onu kendime çektim. "Beğendiğine sevindim."

Sonunda geri adım attığında cam gibi olmuş gözlerini saklamaya çalıştı, hâlâ hızlı hızlı göz kırptıyor ve arkasını dönerken başını eğiyordu.

"Hediye şimdi yanında çok ezik kalacak," diye mırıldandı ve yatağın altındaki bir şeye uzanmak için çömelirken hızla burnunu sildi.

"Hayır olmayacak," dedim hemen. "Bana bir şey almak zorunda değildin."

"Aslında bu bir hediye bile değil," diye mırıldandı, ellerini arkasında birleştirerek doğruldu ve yüzüme baktı. Boğazı düğümlendi, yüzü pembeleşti. "Rig bana insanların eskiden Noel kartlarını değiş tokuş ettiklerini söyledi, ben de düşündüm ki..."

Sert bir nefes vererek kolunu öne doğru uzattı ve bana bir şey uzattı. Gözlerimi kırptırarak, eski bir dergiden koparılmış bir sayfadan yapılmış derme çatma bir zarf gibi görünen şeyi almak için sözsüzce uzandım.

Boğazım şiddetle ağrıyordu. Bana bir kart mı yazmıştı? Tanrım, daha okumayı bitirmeden hüngür hüngür ağlamaya başlayacağımdan emindim. Her ne kadar sürecin yavaş ve sinir bozucu olduğundan şikâyet etse de yazma konusunda çok daha iyi olmaya başlamıştı. Belki de bunu yapmak ona şimdiden ne kadar geliştiğini göstermişti.

Zarfı dikkatlice açmaya başladığımda, kıpırdandı ve ağzından kaçırıldı, "Bir bok çizemiyorum, bu yüzden Lilac'a sordum. Önüne bir şey çiz. Noel'le ilgili bir şey ya da her neyse. Bilmiyorum."

Elimdeki karta baktım, sadece ikiye katlanmış sararmış eski bir kağıt parçasıydı. Ön yüzünde, kurşun kalemle çizilmiş, karlı bir orman fonunda bir çobanpüskülü dalının üzerinde oturan şişman bir kızılgerdan vardı. Üstünde Leylak'ın olduğunu tahmin ettiğim zarif bir el yazısıyla *Mutlu Noeller* yazıyordu, altta ise büyük, dağınık harflerle benim adım yazılıydı. Güve'nin el yazısı.

Kartı açarken alt dudağımı sertçe ısırarak zorunda kaldım, görüşüm bulanıklaşmaya başlamıştı bile.

Charlie'ye, aynı titrek, belirsiz karalamayla şöyle yazıyordu.

Mutlu Noeller. Beni bu kadar mutlu ettiğin için teşekkür ederim. Tanıdığım en iyi insansın. Seni seviyorum.

*Sevgi
ler,
Güve*

Not: Bu senin Noel hediyen: Sen istemediğin sürece elf kıyafetlerini giyeceğim.

Okumayı bitirdikten sonra hareket edemedim, çenem sallanırken karta tutundum. Ben bir şey söylemeyince Moth endişeyle önümde kıpırdandı.

"Üzgünüm," dedi sıkıca. "Berbat bir şey. Berbat bir

hediyeye-" Gözyaşlarına boğuldum.

Belki de yüzümü Moth'un kalçalarının arasına gömdüğüm için daha duygusal hissediyordum. Belki de kamptaki şenlik havası yüzündendi, herkes mutlu ve heyecanlıydı, canavarlar ve insanlar kutlama yapmak ve dünyadaki tüm boktan şeyleri unutmak için bir araya geliyordu.

Ama hayır. Bunların hiçbiri değildi. Sadece bunun yüzünden.

"Tanrım," dedi Moth, sesi utanmış gibi çıkıyordu. "Gerçekten o kadar kötü mü? Ben-"

Elinden almaya çalıştığında başımı sallayarak göğsüme doğru çektim.

"Mükemmel," diye ağladım, kendimi Moth'a atmadan önce titreyen ellerimle dikkatlice yatağa bıraktım. "Birinin bana verdiği en güzel şey bu. Çok teşekkür ederim."

"Ne... gerçekten mi?" Kollarını bana sararken sesi kuşkulu geliyordu.

"Evet," diye hıçkırarak yüzümü boynuna gömdüm. "Wyn'e ağladığımı söyleme."

Kısık sesle kıkırdadı ve dudaklarını saçlarıma bastırdı. "Tabii ki yapmayacağım. Ama... Yani sorun yok mu? Yazım gerçekten kötü müydü?"

"Hayır." Islak ıslak kokladım ve onu öpmek için başımı kaldırdım. "Ve bu çok eski püskü bir yüzükten çok daha iyi."

"Berbat değil," dedi hemen, ellerini aramıza sokup oynamaya başladı. Sonra bir elini göğsüme koydu, parmakları oradaki saçlarla oynarken utangaç bir şekilde "Altaki kısmı okudun mu?" diye sordu.

Sulu bir kahkaha attım ve gözlerimi silmek için geri çekildim. "Evet, okudum." Bir aptal gibi hüngür hüngür ağlamamak için kendimi zor tutarak şakayla karışık ekledim: "Seksi bir elfi oynamayı benim kadar sevmemişsin gibi davranma."

Yüzünü buruşturdu. "Yani, bir daha aksan yapmayı denemediğin sürece." Burnumu ovuşturarak homurdandım. "Yapmayacağım."

Kartı elime aldım ve sözlerini tekrar saygıyla okumak için açtım. Gözlerimden daha fazla yaş akmasına neden oldu, bu yüzden ürpertici bir nefes verirken başımı eğik tuttum. "Doğum günüm için bana başka bir kart verir misin? Ve aklımıza gelebilecek diğer tüm bayramlarda. Ya da belki sadece ayda bir tane yazarsın. Hepsini saklamak istiyorum."

Güve küçük bir kahkaha attı. "Leylak'tan her ay bir kart çekmesini isteyebileceğimi sanmıyorum ama... tamam." Sesi utangaçlaştı. "Yani gerçekten hoşuna gitti mi?"

Gözlerimi hızla kırptırdım ve yeni bir gözyaşı hücumunu durdurmak için başımı tavana doğru eğdim. *Kendini topla, Charlie.*

"Bayıldım," diye mırıldandım, Moth'a bakıp sulu bir gülümseme verdim ve o da bana kocaman, memnun bir sırıtışla karşılık verdiğinde kalbimin sıkıştığını hissettim.

AVCI

Gloam ve Rig'in lokantanın dışına cicili bicili süsler asmasına yardım ederken en iyi arkadaşımın tanıdık kıkırdamasını duyduğumda, Charlie ve Moth'un motelin merdivenlerinden el ele indiğini görmek için arkama baktım.

Moth bir şeyler söyleyip Charlie'nin yanağını öpünce kaşlarımı çatarak sustum, sonra Anchor'la konuşurken Lilac'ın pantolonunun arkasına tutunan ve küçük yaratığı özenle görmezden gelen Chuck'a doğru yöneldim.

Gloam benden son cicili bicili şeyi de aldı, ben de döndüm ve Charlie'yle yarı yolda buluşmak üzere yola koyuldum.

"Sorun nedir?" Ona ulaşır ulaşmaz havladım, bakışlarımı yüzünde gezdirdim.

Charlie ve ben on iki yılı aşkın bir süredir neredeyse ayrılmaz bir ikili olmuştuk. Birbirimizi pek çok kez ağlarken görmüştük. Açken, üşürken, yerdeki bir deliğe sıçmaktan ve dışarıda uyumaktan bıktığımızda hayal kırıklığına uğramış, yorgun gözyaşları. Geçmiş ya da bir görev sırasında boktan bir sığınakta saklanırken özlediğimiz insanları anımsadığımızda hüzünlü gözyaşları. Beni o kadar güldürdü ki altıma işeyeceğimi sandım, ordunun bize sunduğu angaryanın ortasında bana parlak anlar yaşattı.

Uzaktan da olsa ağladığını biliyordum. Ağladığında alını her zaman biraz lekelenirdi ve gözleri kırmızı çerçeveliydi ve hala camsı görünüyordu. Bu kadar yakından, kirpiklerinin ıslak bir şekilde birbirine yapıştığını görebiliyordum.

Ellerim yumruk şeklinde kıvrıldı. Eğer Moth onu ağlattıysa... Ne yapacağımı bilmiyordum. Onu azarlar mıydım? Charlie'ye zarar verirse bedensel zarar vermekle mi tehdit ederdim? Moth'un güzel suratına gerçekten yumruk atarsam Charlie'nin beni öldüreceğinden oldukça emindim ve bunu gerçekten yapmak istemiyordum. Moth'u *severdim*.

Ama onu üzdüyse...

Charlie gülümsedi, başını salladı ve beni kolumdan alkışladı. "Her şey yolunda, dostum."

Ona sertçe baktım, sessizce bir açıklama talep ediyordum. Bir süre durakladıktan sonra gözlerini devirdi.

"Az önce bana harika bir Noel hediyesi verdi." Yüzü yumuşadı, gri gözleri Moth'un omuzlarına tünemiş Chuck'ı kraker parçalarıyla beslediği yere kaydı. "Gelmiş geçmiş en iyi hediye gibi."

Homurdandım, geriye yaslandım ve kollarımı kavuşturdum. "Başka bir elf temalı seks oyunu muydu?"

Homurdandı. "Hayır. Ama sakın Moth'la bu konuda dalga geçme Hunter." Sesini alçalttı, ifadesi sertleşti. "Bu hiç hoş değil."

"Ne?" Gözlerimi devirdim. "Yapmadım. Yapmayacağım da. Ama hayatımın son on yılını çok ama çok dikkatli bir şekilde bokları gözlemleyerek geçirdim Charlie. Ormanda yaptığın küçük gezintiden saçı başı dağınık ve başında daldan bir taçla döndüğünü fark etmeyeceğimi mi sanıyorsun? Tam bir *elf* gibi görüldüğünü?"

Charlie dudaklarını büzerek gülümsemesini engellemeye çalıştı. "*Gerçekten* de çok iyi görünüyordu."

"Ayrıca," dedim çabucak, çünkü burada durup en iyi arkadaşımın yüzünün yarı canavar erkek arkadaşıyla ormanda yaptığı acayip seksi düşünmekten sıırıksıkılam olmasını izlemekle fazla ilgilenmiyordum. "Edin zaten kampta seks hayatımızın ayrıntılarını ağzından kaçırıyor. Buna başka birini maruz bırakmayacağım."

"Evet, çünkü bundan çok nefret ediyorsun," diye mırıldandığını duyduğumu sandım. "Neydi o?" Ona ters ters bakarak sertçe sordum.

"Hiçbir şey. Her neyse, bu iyi bir ağlamaydı, ayıcık." Bana geniş bir sırtış attı. "Merak etme, ben harikayım. Daha sonra içki içecek misin? Gözlerin dolup beni ne kadar çok sevdiğini söylemeyeli uzun zaman oldu."

Kaşlarımı çatarak bir elimi ensemden gezdirdim. "Kapa çeneni. Ve, uh... Bilmiyorum. Gardımı o kadar düşürmek istediğimden emin değilim," diye ekledim kampı tararken.

Bir süredir buradaydık ve iyi insanlara benziyorlardı. Özellikle de canavarlardan o kadar nefret eden o pislikler gittiğine göre. Ama bu, kendimi onların yanında savunmasız bırakmaya hevesli olduğum anlamına gelmiyordu - kamp duvarlarının içinde uyurken zaten olduğumdan daha da savunmasızdım.

Dürüst olmak gerekirse, burası bana saatli bir bomba gibi geliyordu; bu duyguyu sadece Edin'le paylaşmıştım. Ordunun burada neler olup bittiğinin -canavarlar ve insanlar birlikte barış içinde yaşıyorlardı- nasıl farkında olmadığını anlayamıyordum ve eğer farkında değillerse, bunu öğrenmeleri kesinlikle an meselesiydi. Ve bundan pek de mutlu olacaklarını sanmıyordum.

Ama bu sahte Noel kutlamasına gölge düşüren pislik olmak istemedim, çünkü bir gün ordu gelebileceği için tetikte olmak gerektiğinden şüphelenerek mırıldandım. Kampı yerle bir edip tüm "hain" insanları öldürebilirler. Tüm canavarları işkence etmek için hücrelere geri götürebilir.

İçim acıyla sıkıştı, gözlerim Edin'i bulmak için otomatik olarak kampı taradı. Ama o burada değildi; Aury ve Wyn'le birlikte ormandaydı ve kampın ortasına dikmek için bir ağaç buluyordu.

Bunu kampa nasıl sokmayı planladığını sorduğumda ise sadece "Boş ver, alakasız detaylar" diyerek *geçti*.

Ormanda sinsice ilerleyen orduyu hayal etmemeye çalıştım. Tüfeklerini kaldırarak, masumca ağaç kesen üç canavarı etkisiz hale getirmeye hazır olduklarını işaret ettiler. Daha önce de dikkati dağıldığında Edin'i yakalamayı başarmışlardı. Omuzlarım gerginlikle kalktı, sarsıldım

Çenemi Noel süsleri kutularının durduğu lokantaya doğru uzattım. Edin'in dönmesini beklerken üretken bir şeyler yapabilirdim.

"Gidip yardım edelim."

"Elbette," dedi Charlie kolayca, yanıma yaklaşarak. "Santa Edin'i tekrar görmek için sabırsızlanıyorum."

Ağzım bir karış açıldı. "Evet, çok

heyecanlı." "Noel için ona ne aldın?"

"Seni hiç ilgilendirmez," diye cevap verdim hiç kızmadan. Charlie kıkırdayarak koluma bir yumruk attı.

"Bu ya kirli olduğu ya da hala çılgınca bir şeyler düşünmeye çalıştığın anlamına geliyor."

"Ya da bu sadece seni ilgilendirmediği anlamına gelir." Charlie dramatik bir şekilde göğsünü tuttuğunda başını nazikçe ittim, dudaklarım seğirdi.

"Beni yaraladın, oyuncak ayı." Çömelerek eski karton kutulardan birini açtı ve içini karıştırdı. "Kahretsin, ne kadar çok şey varmış."

Başka bir kutunun önünde dizlerimin üzerine çöktüm. "Yıllardır biriktiriyorum sanırım."

"Mm." Charlie homurdandı, sonra bir nefes çektiğini duydum. "Ah, evet," diye mırıldandı ve hızlıca bakmamı sağladı.

"Ne?"

"Hiçbir şey." Kırmızı bir şeyi hızla kutunun arkasına, gözden uzak bir yere itti. Gözlerimi ona diktim.

"Charlie..."

"Cidden, bu sadece... daha sonra Moth'a vermek istediğim bir şey. Tamam mı?" Bana anlamlı bir bakış attı, ben de bir saniye sonra oflayıp pufladım ve

tekrar uzaklara.

"Bu sefer Noel elflerini mi oynayacaksın?" Charlie şeker kamışı çizgili bir biblo ile kafamın yan tarafına vurduğunda sırtarak hafifçe sordum.

HAYALET

Ayağımın dibindeki toprağı gagalarken Ginger'a "Umarım parti siz hanımları çok fazla rahatsız etmez," dedim.

Çömelerek parmak uçlarımı tüylerinin üzerinde gezdirdim, tam o sırada Trixie usulca gıdaklayarak yanıma geldi. Bianca tehditkâr bir kanat çırpışıyla onu kovaladı, az önce dağıttığım yemi şiddetle sahipleniyordu.

Gözlerimi devirerek Trixie'ye bir avuç daha fırlattım, sonra kampın arkasındaki ormandan büyük bir *çatırtı* yankılandığında yerimden sıçradım. Kızlar ciyaktadı, kanatlarını çırttı ve birkaç dakika sonra yer sallandığında avluya dağıldılar, büyük bir patlama küçük ahşap kümeslerini salladı.

Sanırım Edin'in uygun gördüğü bir ağaç bulmuşlardı. Doğrulup eldivenlerimi fırçaladım. Kızların yeterince suyu olup olmadığını kontrol ettikten sonra bahçeden çıktım, kapıyı arkamdan kilitledim ve Gloam ile Rig'i üst katta, korkuluklara cicili bicili şeyler asarken görmek için motele doğru ilerledim. Charlie ve Hunter lokantanın yanındaydı, ilki kıs kıs gülererek uzandı ve Hunter'ın kafasına şapkasının üzerinden bir Noel Baba şapkası geçirdi.

Güve Danny'nin yanında duruyordu, Chuck onun omuzlarına tünemişti ve Danny'nin ona uzattığı kraker parçalarını mutlulukla mideye indiriyordu. Akıncılardan bazıları her zamanki işleriyle uğraşırken, diğerleri daha sonra yapılacak parti için dekorasyon işleriyle uğraşıyordu. Spike ve Keen başlarını kocaman bir peri ışıkları yumağının üzerine eğmişlerdi. Nun ve Rusty bardaki tüm içkileri dışarı taşıyordu.

Herkesin keyfi yerinde görünüyordu, daha sonra yapılacak parti için heyecanlıydılar. Edin herkese parti oyunları falan oynatmaya çalışmadığı sürece ben de sabırsızlanıyordum. Ya da Charlie. Bu Charlie'nin yapabileceği türden bir şey gibi görünüyordu.

Her yıl lokantada yaptığımız daha küçük Noel kutlamalarına aldırımdım. Ama o her zaman daha sakindi, hiç fazla içki içmezdik, o yüzden gürültü patırtı olmazdı.

Edin'in bu partiyi gürültülü hale getirmeye *kararlı* olduğunu hissediyordum.

Umarım Aury maçın çoğunda kenarda oturmaya aldırılmaz. Ben edeceğini sanmıyordum. Bana zaten içmeyeceğini söylemişti çünkü nasıl tepki vereceğini bilmiyordu. Zaten çok içen biri değildim ve asla aşırıya kaçımdım. Her zaman yoğun bir akşamdan kalma endişesi yaşırdım, ki evet. Onsuz da yapabilirdim.

Aury'nin devasa kanatları kamp duvarının tepesinde belirdiğinde nabzım hızlandı. Beni hemen fark ettiğinde gülümsedim ve el salladım, yanaklarım gaz maskemin sert plastiğine gömüldü. El sallayarak karşılık verince, duvarın köşesine yerleşip çömelerek tavuk telinden çatıyla oynamasını izledim.

Arkasında devasa bir ağaç yükselmeye başladığında gözlerim açıldı, sanki yerden fışkırıyor ve inanılmaz derecede büyüyordu. Ama sonra sivri tepesinin yakınında asılı duran siyah duman bulutunu gördüm. Wyn *gerçekten* de o devasa ağacı tek başına mı taşıyordu?

Edin yakındaki konteyner girişinden fırlayıp bana doğru koşarken kocaman sırtınca sıçradım.

"Hayalet! Ağaç burada!"

"Evet, ben... Ben görebiliyorum," diye mırıldandım, dönüp güneşi engelleyen şeye baktım. Wyn bunu muhtemelen kasıtlı olarak yapıyordu. Biraz dramatik görünüyordu. "Um... Edin? Onu kampa nasıl sokacaksın?"

Sanki bir işaretmiş gibi, Aury tekrar havaya yükseldi ve tavuk telinden çatıyı çekti. Teneke bir kutunun kapağı gibi duvarın kenarından sıyrıldı.

Nefesim tılandı. "Ne-Çatımız-"

"Rig'e sorduk, merak etme." Edin omzuma hafifçe vurarak tüm kolumun aşağıya doğru sarsılmasına neden oldu. "Ve sonra tamir edeceğiz. Kampın güvende kalacak, küçük Hayalet."

"Ama o-o çözüldü-"

"Tamir edebilirim," dedi elini havalı bir şekilde sallayarak. "Çok zor olmasa gerek, değil mi? Neyse, ağacı nereye koyalım?" İleriye doğru yürüdü ve kampın ortasında durup ellerini kalçalarına koyarak etrafına bakındı. "Evet, buraya. Burası iyi."

"Olabilir-" Aceleyle ilerledim. "Um, şurada olabilir-"

"Onurlu bir yere sahip olmalı Hayalet." Edin ellerini ağzının etrafında birleştirdi ve sesi gürleyerek, "Ağacı getir Wyn," diye bağırdı.

Endişeyle kıpırdandım, siyah duman bulutu ağacı kamp duvarının üzerinden yukarı kaldırıp içeri indirmeye başladığında geri çekildim.

"Nerede, Edin?" Wyn'in sıkılmış tınısı aynı anda her yerden geliyordu. "Acele et. Sanırım içinde hâlâ bir hayvan var."

"Ne?" Ciyakladım, sonra maskemin altından kıpkırmızı kesildim ve yakındaki birkaç akıncı bana baktı. "Belki de- Kampa hayvan getirmemeliyiz-"

"Kahretsin, bu bir sincap!" Wyn'in boğuk sesi kampta yankılandı - ağacı bırakmadan bir saniye önce.

Çatlamış kütüğü yere düşüp kulakları sağır eden bir gümbürtüyle yere çarparken olduğum yerde donup kaldım ve gözlerimi dört açarak baktım. Sonra devasa ağaç hemen yan yatmaya başladı. Bize doğru.

Siyah, kanatlı bir şeklin havada bana doğru fırladığını hayal meyal görebiliyordum ama Aury bunu fark edemedi Edin beni bir futbol topu gibi havaya kaldırıp motele doğru koşmaya başladı. Akıncılar dağıldı, ağacın yolundan çekilmek için kampın kenarlarına doğru koşarken bağıryorlardı.

"Wyn, seni lanet olası ahmak!" Edin, bir başka ağır gümbürtünün yeri sarsmasından bir saniye önce gürledi. Kolunun altından sarkarak Aury'yi bulmak için arkama bakmaya çalıştım.

"Lanet olası bir *sincap* var!" Wyn bağırdı, sanki dev bir ağacı devirip neredeyse kampın yarısını ezmek için iyi bir sebepmiş gibi.

Çılgınca hışırdayan yaprakların sesi azalırken Edin beni ayağa kaldırdı ve motel ile lokanta arasındaki kamp boyunca uzanan yan yatmış ağacı görmek için döndük.

Herkes şok içinde bakarken birkaç saniye sessizlik oldu. Aury yanıma indi ve hemen omuzlarımdan tutup beni vücuduna çekti.

"İyi misin?" diye sordu çılgınca, kollarını bana doladı ve yüzünü boynuma gömdü.

"Ben iyiyim," dedim, tam o sırada devrilen ağacın dalları arasından minik tüylü bir kafa fırladı.

Kampın üzerinde dolaşan uğursuz kara buluttan "Çıkarın şunu!" sesi geldi.

"Wyn!" Danny hayrete düşmüş Güve'nin yanında dururken kaşlarını çatarak bağırdı. "Neyin var senin? Sadece lanet olası bir sincap."

"Onlar şeytan." Wyn'in sesindeki ürpertiye duyabiliyordum. "Kurnazlar. Çok hızlılar. Onu kamptan çıkar Edin, yoksa ağacı kaldırmaya yardım etmem."

Edin oflayıp pufladı, ellerini kalçalarına dayayarak etrafı inceledi. Chuck Moth'un omuzlarından aşağı süzüldü ve şimdi ağacın yanında yere tünemiş, olduğu yerde donup kalmış olan sincaba dikkatle yaklaşmaya başladı.

Güve Wyn'e bir bakış fırlattı. "Ben alırım," dedi hevesle ve sincaba doğru yürümeye başladı.

Edin homurdanarak öne doğru yürüdü. "Yardım edeceğim."

Chuck şimdi sincaptan birkaç metre uzaktaydı, tereddütle yaklaşıyordu, başı merakla eğikti. Sincap daha da hareketsizleşti. Kuyruğu şişti ve titredi, sonra da havalandı.

Güve ona doğru hamle yaptı ve acı dolu bir homurtuyla karnının üzerine düştü. Edin, ağacın gövdesinden aşağı doğru fırlayan sincabın peşinden koştu. Sincabı yakalamak için başarısız bir hamle yaptı ve sincap kaçınca küfretti. "Küçük pislik."

"Wyn, aşağı gel ve yardım et!" Charlie elini yüzüne silerken Danny bağırdı, Hunter'a bir şeyler mırıldandı, sonra ayağa fırlamış ve tekrar sincabın peşinden koşmaya başlamış olan Moth'a doğru ilerledi.

"Hayır," diye homurdandı Wyn, hâlâ üzerimizde kara bir bulut gibi süzülüyordu. "Çıkarın şu lanet şeyi kamptan."

Chuck belli ki sincabın bir oyun oynadığını düşünüyordu, peşinden lokantaya doğru koşarken heyecanla cıvıldıyordu. Moth'un Edin'e sola gitmesi için bağırdığını duyabiliyordum, o ise sağa gidiyordu, böylece arka tarafta önlerini kesebileceklerdi.

Şaşkınlıkla bakarken Aury kıkırdadı, başımın arkasına bir öpücük kondurduktan sonra beni yüzüne çevirdi.

"Ağacı beğendin mi?" diye sordu bana hevesle. "Edin bırak ben seçeyim."

"I-" Arkama baktım. Danny hâlâ Wyn'e aşağı inmesi için bağıırıyor, Edin ve Moth ise sincabın peşinden duş kabinlerine doğru koşuyorlardı. "Evet," dedim güçsüzce. "Bu harika."

Yüzümü ona döndüğümde Aury bana gülümsedi, yanaklarımı avuçladı ve eğilerek alnımdan öptü. "İnsan Noel'i için heyecanlıyım."

Ben de gülümsedim ve parmaklarımı ceketinin içine soktum. "Eğlenceli olacak. Ama parti için geç saate kadar kalmak ister misin?"

Başını salladı ve saçlarını düzeltti. "Hayır. Seninle kutlamak istiyorum. Parti gürültülü olacak."

Omuzlarım rahatlayarak çöktü ama kendimi zorlayarak, "Benim için sorun değil. Eğer diğerleriyle takılmak istersen-"

"Hayır, Gage'im." Beni tekrar öptü, siyah gözleri parıldarken bana gülümsedi. "Birlikte kutlayacağız. Sadece sen ve ben."

SERAPH

"Ya fikirlerini değiştirmişlerse?" Endişeyle sordum, pencereden aşk kulübemizin yanında beliren kamp duvarına bakabilmek için eğildim.

Lilac küçük mutfağımızda çay yaptığı yerden baktı, kara kaşları çatıldı. "Ne hakkında fikirlerini değiştirdiler?"

"Beni kampta istemeleri hakkında." İçimi çekerek arkama yaslandım ve yarısı oyulmuş fincanımı elime aldım. "Noel partisi için."

Lilac'ın küçük, zarif elleri kupalarımızın kulplarını sıkıca kavradı. "Oraya gitmek için onların iznine ihtiyacın yok, Seraph. Burada yaşıyor olmamız senin kampın bir parçası olmadığın anlamına gelmez."

Omuzlarımı kamburlaştırdım ve elimdeki fincanla oynarken bakışlarımı indirdim. "Yine de beni orada istemeyebilirler."

"İstiyorlar," dedi yanıma otururken kararlı bir şekilde. "Hepsi seni orada istiyor. Hatta Anchor, duvardaki vardiyamı öğrenmek için içeri girdiğimde kesinlikle geleceğinden emin olmak için kontrol etti."

Teklif ettiği bardağı kabul ederken yüzüme bir sıcaklık yayıldı. "Gerçekten mi?"

"Evet." Eğilerek yanağıma bir öpücük kondurdu. "Ama eğer bu konuda endişeliysen, gitmek zorunda değiliz. Burada kendi Noel partimizi veririz. Sadece ikimiz."

Eğlenerek başımı çevirdim ve kulağına sokulup lobunu yaladım. "Muhtemelen bunu tercih ederdin."

Ağzı küçük bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Seninle olmayı her zaman başka biriyle olmaya tercih ederim."

"Biliyorum. Ben de." Çayına baktım ve utanarak ekledim, "Ama ben gitmek istiyorum. Sadece bir süreliğine."

"O zaman gidelim." ayından bir yudum aldıktan sonra diğ er elimdeki yarısı bitmiş fincana başıyla işaret etti. "Bu sonuncusu mu?"

"Evet." Dumanı t uten kupamı kanepenin arkasındaki pencere pervazına bırakıp oyma bıçağımı aldım. "Sadece biraz daha şekillendireceğim ve sonra zımparalayacağım."

"Harika görünüyor." enesini yeni tamir edilmiş yemek masamızın üzerindeki el oyması fincanlara doğru salladı. "Hepsi  yle."

"Sence onları sevecekler mi?" K    k tahta parçalarını dikkatle keserken konsantrasyon içinde başımı eğerek sordum.

"Evet."

Biraz gülümsedim, g  s m gururla doldu. Leylak fazla konuşmazdı ama her zaman sarsılmaz sadakatini ve bana olan güvenini birkaç kelimeyle ifade etmeyi başarırdı.

Ayrıca, herhangi biri hediyesini beğenmezse, en azından minnettar davranmalarının onların yararına olacağını açıkça belirteceğine dair sözsüz tehdidini de iletmeyi başardı.

Tüm kampa yetecek kadar fincan oymak haftalarımı almıştı. Orada yaşayan çok kişi vardı ama kimsenin dışarıda kalmasını istemiyordum. Bu yüzden gece boyunca sırtım ağrıyana, gözlerim yanana ve bileklerim acıyana kadar oyuyordum, Lilac dikkatimi dağıtmak için boynumu öpmeye başlayana, k    k bir gülümsemeyle dizlerimin arasına batana ya da yatak odamızın kapısında çıplak ve aleti çoktan sertleşmiş bir şekilde görünene kadar durmuyordum.

Sonra oymayı hep bıraktım, hiç aksatmadan.

Yine de bu sonuncuyu bitirmek için sadece birkaç saatim kalmıştı, bu yüzden dikkatimi dağıtmasına izin vermeyecektim. Çalışmamı izlerken masumca çayını yudumluyordu ama ben şimdiden bardağı yere atıp onu kollarıma almak istedim. Ovalamak

yanağımı saçlarının üzerine koydum. Onu sarıp sarmalayın ve aşırı uzun uzuvlarımla tamamen sarın.

Her zaman yaptığım gibi, fincanı oymayı bitirirken birkaç gözümü ondan ayırmadım, çünkü ona bakmayı seviyordum. O da fark etti -pek fark etmemişti- ve beni kahkahalarla güldüren geniş, nadir bir sırıtış attı.

Kupasını diğer eline geçirerek uzandı ve yatıştırıcı bir dokunuşla enseme okşadı. Boğazımdan bir mırıltı yükseldi, gözlerimin bir kısmı mutlulukla kapandı. Lilac bana kendi izni olmadan dokunmaktan ya da dokunulmaktan hiçbir zaman hoşlanmadığını ama söz konusu ben olunca ellerini kendine saklamakta zorlandığını söylemişti. Bunu o garip ve bilinçli haliyle söylemişti -duygularını dile getirmekte zorlanıyordu- ama ben ona bana istediğı kadar dokunabileceğini ve dokunması gerektiğini söyledikten sonra gülmüştü.

Ve yaptı da. Onun tüm dokunuşlarını hararetle içime çektim ve karşılığında ona pek çok şey verdim. Kendi başına kalmaya ihtiyacı olduğunu, yontarken ya da çizim yaparken kendi kafasına çekildiğini söyleyebildiğim zamanlar oldu ve bazen tamamen yalnız kalmak istediğini bilmek beni üzmedi. Onu anlıyordum. Bana onu herkesten daha iyi anladığımı söylemişti. Etkileşim içinde olmasak bile, ortak bir alanda onunla birlikte olmak bile başlı başına bir rahatlıktı. Sadece iki beden, ayrı ama birbirinin farkında, yumuşak dokunuşlar, mırıldanılan kelimeler ve sessizlikle tekrar bir araya gelene kadar sadece birbirimizin varlığında olmaktan memnun yerine getirmek.

Bu, diğerlerinden bazıları tarafından ziyaret edilmediğimiz sürece böyleydi, ki bu sık sık olurdu - pratikte her gün. Leylak kuru bir tavırla *beni* görmeye geldiklerini, onu görmeye gelmediklerini söylemişti, bu da beni zevkten dört köşe ederken bile onu savunmak için kaşlarımı çatmama neden olmuştu.

Bu sabah Danny ve Wyn tarafından ziyaret edilmiştik ve hepsinin daha sonra Noel partisine hazırlanmakla meşgul olacaklarını ve başka birinin aşk kulübesine gelemeyeceğini düşünmüştüm.

Ama son bardağı bitirdiğimde, Leylak'ın başını arkamızdaki pencereye doğru çevirdiğini gördüm.

"Rig geldi," dedi ve elini boynumdan kaldırıp hafifçe salladı. Elindeki bardağı bırakarak başımın yan tarafına bir öpücük kondurdu ve çevik bir hareketle koltuktan kalktı.

Rig bir dikkat dağıtma ustasıydı, beyni her zaman bizim için yeni proje fikirleriyle dolup taşardı, ağzı bazen kelimelerine yetişemeyeceğim kadar hızlı hareket ederdi. Aceleyle fincanı bitirmeye çalıştım. Leylak onu içeri almak için kapıyı açtı, dış kıvrımı tamamen pürüzsüz olsun diye son tahta parçasını da tıraşladı.

"Hey." Rig aşk kulübesine girerken ikimize de gülümsedi. "Ağacı getirdiklerini gördün mü?"

Leylak ofladı. "Gözden kaçırmak biraz zor."

Güldü, karavanın derinliklerine doğru ilerlerken ten rengi ceketinin püskülleri sallanıyordu. "Evet, çok büyük, değil mi? Edin çoktan çalıştırdı bile. Biraz zaman aldı çünkü kampta bir sincap vardı ve Wyn görünüşe göre onlardan korkuyor ya da öyle bir şey? Ama Moth sonunda onu dışarı çıkardı. Her neyse, ağaç hazır ve harika görünüyor." Kaşlarını çatarak ekledi, "Gittikten sonra deliği bir şekilde doldurmam gerekecek. Görünüşe göre ağacı bir metre kadar yerin dibine sokmuş."

Homurdanarak zımpara kağıdına uzandım. "O çok güçlü."

"Bunlar harika, Seraph."

Fincanlardan birini eline aldığını görmek için ona baktım. Elinde çevirip inceledikten sonra küçük bir nefes verdi. Gözleri çılgınca diğerlerinin üzerinde gezindi.

"Dur bakalım, bu Gloam'un G'si mi?" Diğer fincanlardan birini aldı ve bana doğru tuttu, gözleri heyecandan parlıyordu.

Lilac'a bakarak sevindim. Lilac'ın baş harflerini çizmişti. fincanların üzerine zarif el yazısıyla herkesin ilk isimlerini yazmıştı.

Böylece onları dikkatlice tahtaya oyabilirdim.

Rig'e geniş bir sırıtışla "Evet," dedim, gözlerini hızla kırıştıtırıp gözleri parlayınca tekrar sevindim.

"Aman Tanrım." Diğer fincanları taradı ve yanında kıvrıcık bir *Rig* olan fincanı eline aldığıında yine nefesi kesildi. Adının tamamını kazımıştım çünkü kampta adı R ile başlayan başkaları da vardı ve Rig'inkinin özel olmasını istemiştım.

"Bu benim mi?" diye sordu titrek bir sesle, onu göğsüne bastırarak.

"Evet, R-Riig." Ona gülümsedim. "İstersen şimdi alabilirsin."

"Hayır, hayır, bekleyeceğim." Fincanı dikkatlice yerine koydu.
"Gloam'a kendininkini verdiğinde kesinlikle gözleri yaşaracak."

Leylak kaşlarını çattı ama bir şey söylemedi, çünkü gözünü ovuşturan ve ıslak ıslak burnunu çeken aslında Rig'di.

"Tanrım, Noel'e bayılıyorum." Rig bana kocaman, sulu bir gülümseme verdi. "Ben çocukken tüm Aralık ayı boyunca kutlardık. Büyükannem çok fazla yemek pişirirdi." İç çekti, biraz üzgün görünüyordu. "Çok güzeldi."

"Bunu iyi yapacağız, R-Riig," dedim ona, çünkü üzülmesini istemiyordum. "Eminim Bo ve Dai-zee güzel yemekler yapmışlardır."

İki kamp aşçısı da bizi birkaç kez ziyaret etmişti, bazen Lilac'ın pişirmesi için malzemeler getiriyorlardı, bazen de Daisy'nin Lilac'ın yanağını çimdiklemeden önce ellerine sıkıştırdığı büyük yemekler getiriyorlardı, bu da her zaman garip bir şekilde kamburlaşmasına neden oluyordu.

İkisini de çok sevmiştim. Bo benden kendisine yemek pişirme kapları yapmamı, Daisy de yemek çubukları istemişti. Lilac bana bunların ne olduğunu açıkladıktan sonra, ona bir sürü yapacağımı söyledim, bu da onun teşekkür etmek için yanağımı çimdiklemesine neden oldu. Ve Lilac'ın aksine, bu beni zevkle gülümsetmişti.

"Evet," dedi Rig heyecanla. "Bütün gün yemek pişirdiler. Rusty ve Dino da yardım ediyor."

Akıncı Dino'yla hiç tanışmamıştım ama Rusty ve Nun, Nun'ın omzuma attığı ok için özür dilemesinden bu yana geçen sürede bizi bir ya da iki kez görmeye gelmişlerdi. Yara iyileşeli çok olmuştu ve kin tutmanın bir anlamı yoktu. İkisini de seviyordum. Nun'un kocaman, gür bir kahkahası vardı, Rusty ise yumuşak dilli ve uysaldı ama benden başlangıçta olduğundan çok daha az korkuyordu. Beyaz maskesi beni biraz tedirgin ediyordu, bana o tarikat müritlerinin kampında bulduğumuz tuhaf maskeleri hatırlatıyordu ama Lilac için önemli olduğunu biliyordum, bu yüzden ona karşı her zaman nazik davrandım.

Ama sonra, Lilac bana herkese karşı nazik olduğumu söyledi. Neden olmayayım ki? Beni inciten onlar değildi. Hak etmedikleri halde neden bir başkasına acı çektireyim ki?

"Hey, bu sonuncusu mu?" Rig hevesle bana sordu. "Neredeyse bitti mi?"

Fincanı zımparalamayı bitirdim ve incelemek için havaya kaldırdım, sonra başımı salladım. "Sadece baş harfini oymam gerekiyor."

"Tamam, işin bittiğinde gelip ağacın süslenmesine yardım etmelisin." Rig bana sıırttı. "Süsleri yükseğe asmak için uzun boylu adamımıza ihtiyacımız var."

Sevindim, bardağı Lilac'a uzattım, böylece yan tarafına son harfi çizebilecekti - Charlie için basit bir C. "Au-ree ve minik duman adam var yukarı çıkmak için. Ve Ch-Chuuck," diye ekledim, kemirmesi için oyduğum tahta bloğa bakarak. Denemekten hoşlanıyordu çiğnemek için Lilac'ın heykelciklerini çalar.

Rig inatla, "Herkes en az bir dekorasyon asmak zorunda," dedi ve parmağıyla Lilac'ı işaret ederek mutfak tezgâhının üzerine eğilip bardağın üzerine C harfini çizdi. "Sen de dahil."

Lilac doğruldu ve bana doğru yürüyüp fincanı uzatırken gizli bir gülümseme attı.

"*Bir tane* asacağım. Ama o zaman duvarda benim vardiyam var." Bana tekrar gülümsedi. "Belki ben oradayken Rig'e yardım edebilirsin. Eğer istersen."

"Tamam," dedim, pencereden kamp duvarına bakarken karnım sinirden sıkıştı.

"Wyn şimdiden nerede olduğunu soruyor." Rig durakladı. "Daha çok neden hâlâ diğerleriyle birlikte orada olmadığını bilmek istiyor."

Homurdandım, sonra Lilac'ın çizdiği baş harfin üzerini dikkatlice oymak için başımı bardağın üzerine eğdim. Sinirlerim kayboldu, yerini Heyecan. Kampın içini görmek ilgimi çekmişti ama diğer herkesle birlikte şenliklere katılacağım, herkes tarafından hoş karşılanacağım için daha heyecanlıydım. Burada Lilac'la yaşamayı seviyordum - orada olmak istemezdim, o da istemezdi - ama yine de istendiğimi bilmek güzeldi.

Rig son fincanı bitirmemi beklerken sabırsızca kıpırdandı. Lilac, paltosunu çekiştirmeden ve maskesini yüzüne sabitlemeden önce çayını bitirerek alanımızda durgun bir şekilde dolaştı. O tüm fincanları tahta bir sandığa doldurmaya başladığında, ben de elimdeki fincanın talaşlarını üfledim ve diğerlerinin yanına eklemek için bacaklarımı açtım.

"Bitti mi?" Rig ayak parmaklarının üzerinde zıplayarak hevesle sordu.

Ona sııttım ve sandığı kaldırdım. "Evet. Bitti."

"Harika." Kapıya doğru yöneldi ve ben de onu takip ederken Leylak'ın elini tutabilmek için sandığı kolumun altına aldım.

"İyi olacaksın," diye fısıldadı Lilac, kamp duvarının etrafından girişe doğru ilerlerken parmaklarımı sıkarak. "Eğer çok fazla gelirse, gel ve benimle duvarın üzerine otur."

"Tamam," dedim sessizce, elini daha sıkı tutarak.

Maskesinin arkasından parmak eklemlerimi öpmek için birleşen ellerimizi kaldırdı. "Biri seninle kötü konuşursa bana söyle."

Ses tonu rahattı ama altında yatan tehdidi kolayca algılayabiliyordum. Ona bakarak bir kahkaha attım. "Tamam."

Rig bizi iki konteynerin arasındaki dar bir geçide götürdü, sonra da birinin yan tarafındaki metal bir kapıyı gösterişli bir hareketle açtı. "Önden buyurun," dedi bana sırtarak.

İçeri girmek için eğilirken Leylak'ın elini daha sıkı kavradım. Buradaki hava keskin ama küf kokuyordu, sanki günün hafif sıcağı içeride hapsolmuş gibiydi. Lilac ve ben aşk kulübesindeki yuvamızda her zaman sıcak olsak da, tüm karın gitmiş olmasına sevinmişim.

Çömelerek konteynırın içinden kampa doğru ilerledim, endişe göğsümü titretiyordu. Doğrulduğumda ilk fark ettiğim şey çimenlik alanın ortasındaki devasa ağaç oldu. Üzerinde ışıklar ve süsler vardı; akıncılar ağacın alt kısmına bir şeyler asarken, Aury ağacın tepesine tünemiş, dalların arasından cicili bicili ipleri dikkatle geçiriyordu.

Gözlerim diğer her şeyi kavramak için dalarken tahta sandığı kavradım. Solumuzda bir sürü kapısı olan büyük bir bina vardı. En sol köşede iki küçük bina, dışarıda yığılmış karton kutular ve içlerinden süslemeler çıkaran daha fazla akıncı. En sağ köşede büyük ahşap bir yapı vardı ve içinde Rig'in işlerini hemen fark ettim.

Büyük sebze tarlasını gördüğümde gözlerim parladı, fideler toprağın arasından çıkıyordu. Gidip burada ne yetiştirdiklerini görmek için incelemek istedim ama sonra Wyn ortaya çıkmadan önce havada bize doğru dolanan yağlı siyah dumanı fark ettim.

"Seraph, sonunda. Eğer ben bu saçmalığa katlanmak zorundaysam, sen de katlanacaksın." Başlığı Lilac'a doğru döndü ve küçük bir baş hareketiyle sarsıldı. "Lilac."

"Hey." Lilac başını kaldırıp bana baktı. "Vardiyama başlamam gerekiyor. İyi olacak mısın?"

"Evet," dedim, onu öpmek istiyordum ama maskesini çıkarmayacağını biliyordum. "Sonra görüşürüz."

Kolumu okşadı, maskesinin arkasından kolumu öpmek için eğildi ve konteyner girişinde kayboldu.

"Bunlar da ne?" Wyn hafif bir ilgiyle sordu, kapüşonu kollarımdaki sandığa doğru sallandı.

Rig hevesle "Seraph herkese bardak yaptı," dedi ve sonra bana suçlu bir bakış attı. "Üzgünüm, muhtemelen ona söylemek istemişsindir."

"Sorun değil," dedim ona, Wyn hemen sandığı karıştırmaya başlarken kıpırdamadan durdum.

"Yeteneklisin Seraph," dedi Wyn, gururla ışıldamama neden olarak. Siyah parmaklarıyla sandıktan bir fincan çıkardı ve kenarına oyulmuş W harfini görünce homurdandı. "Ah, bunun benim olacağını düşünmüştüm. En iyisi bu."

Deri maskesinin arkasından sırttan Rig'e gözlerimi devirdiğimi görmedi. Adımı haykıran yüksek bir ses başımı çevirmeme neden oldu ve Edin'in kocaman bir sırtışıla bize doğru geldiğini gördüm.

"Kamp duvarlarında hoş bir görüntü oluşturuyorsun," dedi bana neşeyle, sonra etrafına bakındı. "Küçük Leylak nerede?"

Rig, "Duvarda bir vardiyası var," dedi.

"O *kadar da* rüzgârsız değil," diye ekledim. Leylak'ım mükemmel boyuttaydı. Geceleri etrafına kıvrılıp onu sıcak tutabilmem için mükemmeldi.

Edin güldü. "Senin yanında *herkes* küçük kalır dostum. Ben de dahil."

"Ve özellikle W-Wyn," dedim sinsice, Wyn tısladığında Rig ve Edin ile kıs kıs güldüm.

"Hepinizin canı cehenneme," diye homurdandı. "Danny'yi bulmaya gidiyorum."

Dumanlar içinde kaçıp gittikten sonra Rig bana döndü ve hevesle ayak parmaklarının üzerinde zıpladı. "Şimdi süslemeleri asmaya gidelim mi Seraph?"

"Tamam." Etrafıma bakındım. "Bunları nereye koyayım?"

"Onları alıp barın dışına koyacağım." Edin sırtarak sandığı üzerimden aldı. "Bizim için mükemmel bir bira yaptım, Seraph."

"B-Brew?" Biraz endişeyle tekrarladım.

"İçki," diye mırıldandı Rig bana. "Canavar içkisi. Bir süredir mayalıyormuş."

Edin bana gülümsedi. "Çok iyi olacak. Şimdi gidip kendimi hazırlamalıyım. Bu gecenin Noel adamı benim, Seraph. Sanırım kıyafetime bayılacaksınız."

Ne demek istediğini tam olarak anlamamıştım ama gülümseyerek başımı salladım ve sandığı alıp gitmesini izledim. Rig koluma dokundu ve devasa ağacı işaret etti, biz de ona doğru ilerlemeye başladık.

Birkaç akıncı bana bakarken normalden daha fazla eğilmemeye çalıştım. Belki de fikirlerini değiştirmişlerdi. Belki de artık beni burada istemiyorlardı.

Ama sonra Nun ve Rusty ağaca süsler asarken bana el salladılar. Daisy tahta tezgahlardan geçerken durup yanağımı sıktı ve Bo ile birlikte bu gece için bir sürü yemek hazırladıklarını söyledi. Anchor elinde panosuyla yanıma geldi ve bana kocaman bir sırıtışla burada olmamın harika olduğunu söyledi.

Aury ağacın tepesinden aşağı uçup bana nazik bir gülümseme verdiği anda rahatladım. Aury beni her zaman başka hiç kimsenin hissetmediği bir şekilde sakinleştirirdi. Bana verdiği yaşam tohumu, onun yakınlığından dolayı göğsümde gümbürdedi. Onu tanıdı.

"İyi misin, Seraph?" diye sordu bana Rycke dilinde, kısaca koluma dokunarak.

"Evet," diye karşılık verdim. Beynimi karıştıran farklı dilleri seçip tek bir dilin süzgecinden geçirme konusunda giderek daha iyi oluyordum. Ama Aury'nin dili bana özellikle kolay geliyordu. "Bu çok tuhaf ve beni burada istediklerinden emin değilim."

"Seni burada istiyorlar," dedi bana. "Ama anlıyorum. Benim için de aynı şey geçerli. Leylak da duvardan seni izliyor," diye ekledi küçük bir gülümsemeyle ve arkamdaki yüksek bir şeyi işaret etti.

Lilac'ı büyük duvarın tepesinden bize bakarken yakalayarak arkama baktım. Bana küçük bir el salladı, ben de sırtarak karşılık verdim.

"Hayalet muhtemelen partiye çok fazla katılmak istemeyecektir," dedi Aury bana. "Eğer biraz sessizlik istiyorsan, gel ve bizi bul."

"Teşekkür ederim," dedim ona, tam da Rig oflayıp puflayarak

yanımızda kıpırdanırken. "Gizli dilinde konuşmayı kes!" dedi ters

ters bakarak. "Bu Noel! Beni dışarıda bırakmak yok, lanet olsun."

Saçlarını karıştırarak kıkırdadım. "Özür dilerim, Riig."

Kahverengi gözleri canlandı. "Beni omuzlarına alırsan seni affederim, böylece süslemeleri herkesten daha yükseğe asabilirim."

Gülerek onu kolaylıkla kaldırdım ve omuzlarıma yerleştirdim, sabit tutmak için dizlerini kavradım.

Tam boyuma geldiğimde hâlâ sallanıyordu. Eldivenli elleri başımın tepesine yapıştı. "Vay anasını, ne kadar da uzunmuşum."

"Artık yükseğe çıkabilirsin." Aury'nin bana uzattığı bibloyu gülümseyerek ona uzattım. "Hadi süsleri asalım."

EDİN

Odamızdaki küçük aynada son bir kez yansımamı kontrol ettim, ucundaki kabarık beyaz topun tamamen görüldüğünden emin olmak için sağ boynuzumun üzerindeki kırmızı şapkayı dikkatlice ayarladım.

Ağzım geniş bir sırıtışa dönüşerek kapıya yöneldim. Özel olarak hazırlanabilmek için Hunter'ı odadan kovmuş, herkesin Noel erkeği kıyafetimin ihtişamına hep birlikte tanık olmasını istemiştım.

Ve bunu en çok Hunter'ın takdir edeceğinden emindim.

Dışarıda konuştuklarını ve gülüştüklerini duyabiliyordum, Rig'in sahip olduğu *pikaptan* garip insan müziğinin *belli* belirsiz tınları yükseliyordu. Bana gerçek Noel müziği kayıtları olmadığını söylemişti ama yine de bayram havasına katkıda bulunurdu.

Kıyafetime son bir kez daha baktığımda çok iyi görüldüğüme karar verdim. Charlie daha önce gizlice bana vermişti, *tipik* Noel Baba kıyafeti olmadığını söylemişti, ama bir kez baktım ve karar verdim - evet. Bu *benim* Noel Baba kıyafetim olacaktı. Sadece josdo'mu çalgına çevireceğinden emin olduğum için.

Bakışlarım yatağın üzerinde duran ve Charlie tarafından kıyafetle birlikte teslim edilen çingiraklı zil setine takıldı. Kendime baktım ve kaşlarımı çattım. Onları koyabileceğim hiçbir yer yoktu.

Tabii...

Onları kaptığım gibi eteğimi yukarı kaldırdım ve dikkatlice kesemin etrafına bağladım. İşte oldu. Mükemmeldi. Artık her adımda şingırdamaya devam edecektim ve bu daha sonra Hunter için mükemmel bir sürpriz olacaktı.

Hinzır sırıtışımı bastırmaya çalışarak kapıyı açtım ve kampa bakan yürüyüş yoluna çıktım.

"Ho ho!" Tüm gözler bana çevrildiğinde ilan ettim. "Herkes hoş!"

Biraz doğaçlama yapıyordum - Charlie bana Noel adamının genellikle *ho ho ho* dediğini söylemişti. Ama sadece üç kişi mi? Belki de sadece üç kişi olduğumuz çiftlikteki küçük Noel kutlamamızda işe yarayabilirdi. Ama burada çok kişiydik ve kamptaki her bir kişi için bir 'ho' diyecek sabrım yoktu.

Charlie yanında kıkırdamaya başladığında Hunter'dan boğuk bir ses çıktığını duydum ama aşağıdaki çimenlerin üzerinde duran huysuz insanıma sırtıttığımda, elindeki içkiyi unutmuş bir halde bana bakarken yüzü gevşemişti. Bu bakışı iyi tanırdım.

Gösteriş yaparak yürüyüş yolunun sonuna kadar yürüdüm ve her adımda şingirdayarak merdivenlerden aşağı indim. Kuyruğum gururla sallanıyor, eteğimin yerini alan minik kırmızı eteğimin arkasını kaldırmakla tehdit ediyordu. Kabarık beyaz eteği solmuş ve sararmıştı ama yine de çok etkili olduğunu düşünüyordum. Etek ucu sikimin ucunu zar zor örttüğü için altına giymek üzere Hunter'ın ilgi çekici iç çamaşırlarından bir çift giymeyi düşünmüştüm. Sonunda giymemeye karar verdim. İnsanlar iffetliydi ama burada hepsi yetişkindi. İçlerinden birkaçının bir anlığına görseler kıskanacaklarından emindim ama yine de sadece bir sikti. Muazzam mor bir sik, ama yine de basit, muhteşem bir sik.

"Scratch..." Ona ulaştığımda Hunter'ın sesi boğuk, bedeni gergindi. Charlie hâlâ gülüyordu, Moth ise nereye bakacağını bilemiyor gibiydi, yüzü pembeleşmiş ve gözlerini özenle kaçırmıştı. Ne kadar da namuslu biri. Daha önce hiç sik görmemiş miydi? Belki de Charlie'nin yoktu, hiç sormamıştım.

"Noel Baba kıyafetimi beğendin mi, josdo?" Hunter'a sırtarak homurdandım ve bir elimi kaldırıp yaralı yanağını okşadım. "Charlie bunun teknik olarak *seksi* bir *Noel Baba* kıyafeti olduğunu söyledi ama bence bana daha çok uyuyor."

Bana pek *uymuyordu* ama içinde iyi görünüyordum.

"Nereden-" Hunter yutkundu. "Nereden aldın bunu?"

Charlie kolunu Moth'un paltosunun arkasına sokarak, "Bunu daha önce kutuları karıştırırken buldum," dedi. "Bir şey değil," diye ekledi Hunter'a sırtarak.

Hunter arkadaşına zayıf bir bakış atmayı başardı ama gözleri hızla bana kaydı, çıplak göğsümden ve karnımdan eteğime doğru ilerledi.

"Küçük, minicik bir üstle geldi," dedim ona sinsice. "Ama meme uçlarımı bile zar zor kapatıyordu, o yüzden giymedim."

Hunter'ın boğazı düğümlendi, boğazından boğuk bir ses çıktı. İçkisini geri fırlattı ve bardağı hâlâ kıs kıs gülen Charlie'nin eline tutuşturdu.

"Bu şingirtı sesi nereden geliyor Edin?" Charlie dudağını ısırp sırtarak sordu.

Ona hınzırca gülümsedim ve kalçalarımı bir kez sallayarak zillerin şingirdamasını sağladım. Charlie gülmekten kırılırken Moth'un gözleri büyüdü ve beceriksizce öksürüp başka tarafa baktı.

"Gel, josdo." Hunter'ın koluna girdim. "Gidip Noel partisine başlayalım."

Kolunu çıplak sırtıma dolayarak onu götürmeme izin verdi. Parmaklarının minik eteğimin bel bandıyla oynadığını hissettim.

"Ne, uh..." Boğazını temizledi. "Üstünü ne yaptın?" Ona sırttım.

"Hâlâ odamızda."

Boğazını tekrar temizlerken yüzü pembeleşti, sonra mırıldandı, "Tamam. Bu, uh... bu iyi."

Kıkırdayarak kolumu boynuna doladım ve kulağına sokulmak için eğildim. "Bu gece beni fazla kızdırmadığından emin ol, josdo. Tabii parti bittiğinde içinde ne olduğunu herkesin görmesini istemiyorsan." Arkama yaslanarak eteğimi işaret ettim. "Yine de

Kabul ediyorum, taşaklarımda böyle serin bir esinti hissetmek güzel. Belki bunu kampta daha sık giyerim."

Hunter'ın eli eteğin kemerini sıkıca kavradı. "Buna ne dersin? -"Odamızdayken istediğin kadar takabilirsin." Kaşlarımı çattım.

"Ama odamızda hiç esinti yok-"

"Kazı." Yüzünü bana dönerek etrafına kaçamak bir bakış attı. Bize doğru kıvrıla kıvrıla gelen siyah dumanı fark etmemiş olmalı, çünkü ben onu uyaramadan sert gözlerle bana baktı ve "Bunu söylediğime inanamıyorum, ama eğer daha sonra o küçük bluzu giyip Bayan Claus kılığında beni sikmezsen, gerçekten çok kızacağım" dedi.

"Bölmüyorum, değil mi?"

Wyn tam yanımda belirdiğinde Hunter yerinden sıçradı, kollarını kavuştururken sesini bir sırıtma renklendiriyordu. Yüzü kıpkırmızı olan Hunter çenesini öyle bir sıkı ki bir kası yerinden fırladı, sonra da bana midemi bulandıran ihanet dolu bir bakış fırlattı.

"Josdo, bunu söyleyeceğini bilmiyordum," dedim umutsuzca, o dönüp giderken. "Bilseydim seni Wyn'in geleceği konusunda uyarırdım-"

"Tüh," dedi Wyn havalı bir şekilde, kaşlarımı çatarak ona bakmama neden oldu.

"Ona eziyet ediyorsun," diye homurdandım, alışılmadık bir öfke kabarması ellerimi yumruk haline getirdi.

Wyn ofladı ve bir el salladı. "Pek sayılmaz. O çok hassas."

"Oh, o çok mu hassas, seni huysuz yaşlı piç?" Onunla yüzleşmek için dönerek hırladım. Wyn'in omuzları sertleşti, kararmış parmakları iki yanında seğiriyordu. "Danny ile özel konuşmalarınızın başkaları tarafından gizlice dinlenmesini ister *misiniz*? Belki de geçen gece odanızın önünden geçerken insanınız için yalvardığınızı duyduğumu herkese anlatmalıyım-"

"O lanet boynuzlarını kafandan söküp atacağım, hödük," diye hırladı Wyn, koyu renkli kukuletası yüzüne geliyordu.

"Denediğini görmek isterim, seni kemik torbası." Tepki vermesine fırsat vermeden onu kafasından kavradım ve eklemlerimi onun nefret ettiğini bildiğim şekilde boynuzuna sürtmeye başladım.

Ciyakladı ve bir saniye sonra yağlı siyah dumana karışıp yok olurken kollarım boşluğa kapandı.

hırıltıyla birkaç metre ötede yeniden sağlamlaştı.

"Seni ben büyüttüm sayılır, seni nankör domuz." Ona doğru hamle yaptığımda tekrar dağıldı, çanlar eteğimin altında çılgınca sallanıyordu.

Öfkeyle hırladım ve onu bulmak için başımı çevirdim. "Beni öfkeliendiriyorsun ve benimle dövüşmeyecek kadar korkaksın-"

"Seninle dövüşmek istemiyorum çünkü her hareket ettiğinde tüm kamp sikini ve taşaklarına bağlanmış lanet çanları görebiliyor!"

"Onlar benim jingle toplarım," diye tersledim ama durup etrafıma baktığımda herkesin donup kaldığını ve bize baktığını gördüm. Hunter'ın yakışıklı yüzü şaşkınlık, endişe ve ağzının kenarından kıvrılan bir parça kendini beğenmişliği birleştiren bir ifadeye bürünmüştü. Bir grup akıncı yavaşça bizden uzaklaşıyordu. Gloam sanki müdahale edecekmiş gibi hafifçe kaşlarını çatarak izliyor, Rig ise kocaman gözlerle eteğime bakıyordu.

Moth, Wyn'e olan sarsılmaz tapınmasını yeniden gözden geçirecekmiş gibi görünüyordu ama Charlie, "Edin, bize diğerinden duydukların hakkında daha fazla şey anlat-" diye seslenirken neredeyse neşeli görünüyordu.

"Kapa çeneni," diye hırladı Wyn arkamdan, hırlayarak dönmeme neden oldu. "Edin, sakın ol. Ben sadece-"

Ona tekrar saldırdım ve bir kez daha "Seni küçük pislik" diye homurdanırken siyah bir dumana dönüştü.

"Scratch." Hunter hızla bana doğru geliyordu ve ben de sakinleşmeye çalışmak için bakışlarımı yüzüne diktim. Elini kabaran göğsüme koydu, avucunun sıcaklığı tenime işliyordu. "Onurumu korumanı ne kadar sevsem de, belki de bugün Wyn ile kavgaya tutuşmak için uygun bir gün değildir." Sesini alçalttı. "O küçük eteğin içinde her döndüğünde herkes sikini görebiliyor. Ve taşaklarını da. *Ziller*," diye düzeltti aceleyle.

Bir süre durakladıktan sonra homurdandım, öfkem yükseldiği gibi hızla geri çekildi. Yumruklarımı çözerек omuzlarımı silktim ve Hunter'ın başının yan tarafını kavradım. "O halde hepsi bu ihtişamı görebildikleri için çok şanslılar."

Hunter gülümsemesini bastırmak için ağzını büzdü. "Tamam, sadece sikinin heybetini görmeyi tercih *ederim*. Tamam mı? Yani belki Sakinleş. Başka bir gün Wyn'i döversin," diye sırtarak ekledi, bu da beni kıkırdattı.

"Sanki hiç yapabilirmiş gibi." Wyn'in yanımdan gelen alaycı sesi kafamı çevirip aptal siyah kapüşonuna bakmama neden oldu.

"Buraya gel ve bunu kanıtla, seni yaşlı piç."

Kapüşonundan boğuk bir ses geldi. "Edin, sadece *şaka* yapıyordum, seni aşırı duyarlı hödük."

"Benimle dalga geçebilirsin ama Hunter'ımla geçemezsin." Kolumu Hunter'ın boynuna doladım ve onu kendime çektim. "Onu bir daha utandırmaya çalışmayacaksın. Danny'ye söyletme beni, Wyn."

En eski arkadaşım kaskatı kesildi, parmakları seğirdi. Hızla etrafına bakınırken kapüşonu döndü ve Danny'nin hiçbir şeye tanık olmadığını fark edince biraz rahatladı.

"Peki," diye uzun uzun homurdandı, sonra kollarını kavuştururken ofladı. "Açıkçası boynuzlarını koparmayacaktım" diye mırıldandığında sesi *somurtkandı*.

Bir kahkaha patlattım ve yanağımı Hunter'ın kafasına sürterek şakağına şapırtılı bir öpücük kondurdum. "Öyle olmadığını biliyorum. İyi bir kavgaya tutuşmalı uzun zaman oldu."

Hunter derin bir nefes verdi, yüzünü ovaladı ve nefesinin altında bir şeyler mırıldandı. "Ben bir içki alacağım," diye homurdandı daha yüksek bir sesle. "Sen de ister misin?"

Canlandım, kocaman sııttım. "Hayır, josdo. Haftalardır kendi içkimi mayalıyorum. Sadece bizim dünyamızdan olanlar için bir şey." Kıkırdayarak saçlarını okşadım. "Siz narin insanlar için çok sert olabilir. Kendi zayıf içkilerinize sadık kalsanız iyi olur."

Wyn'in başlığı ilgiyle eğildi. "Bizim için yeterince güçlü bir şey mi yaptın Edin?"

"Evet." Hunter, kıs kıs gülen Charlie ve şaşkın Moth'a katılmak üzere uzaklaştığında ona doğru yürüdüm. Tüm öfkemi unutarak kolumu Wyn'in omuzlarına attım ve onu lokantaya doğru götürdüm. "Birkaç denememi aldı ama sanırım iyi tekmeleyecek bir şey hazırladım."

Wyn homurdanarak omzumu kısa bir süre sıktı. "Hadi öğrenelim." Boğazını temizledi, sonra huysuzca ekledi, "Bu arada kıyafet iyi görünüyor."

Kocaman sııttım ve sırf tıslamasını duymak için boynuzuna sert bir fırça attım. "Biliyorum."

RIG

Elimde değildi, herkes hediyeleri değiş tokuş etmeye başladığı anda hüngür hüngür ağlamaya başladım.

Alacakaranlıktı, bu yüzden tüm peri ışıkları parıldıyordu ve kampın ortasındaki büyük ağaç, ışıltıyı yansıtan tüm parıldayan cicili bicili ve süslemeleriyle *inanılmaz* görünüyordu.

Herkes dışarıda toplanmış, konuşuyor, gülüyor ve içiyordu. Lokantanın yanında, Lilac ve Seraph'ın bu gece için ödünç almama izin verdiği jeneratöre bağlı pikaptan usulca müzik yayını yapılıyordu. Mary'nin plak koleksiyonunda hiç Noel müziği yoktu ama Charlie ilk plağı koyduğumda bana heyecanla altmışlı yılların müziklerini *sevdiğini* söylemişti, yani en azından bir kişi mutluydu.

Daisy ve Bo'nun insanların yiyebileceği tüm yiyecekleri yerleştirebilmeleri için eski masalar getirmiştik. Kuruyemiş ve kuru meyve kaseleri, Bo'nun büyük bir güveç fıçısı ve yanında bir yığın kase vardı.

Daisy'nin Noel pastası versiyonu.

Dumanı tüten kocaman bir sıcak şarap tenceresinin yanında sıra sıra şişeler ve önceden karıştırılmış kokteyl kutuları duruyordu - *çok fazla* içki vardı.

Mary'nin evinden getirdiğimiz her şeyin yanı sıra alkol kullanmayanlar için su ve sıcak elma şarabı da vardı.

Seraph ve Lilac, Seraph'ın herkes için oyduğu bardakları dağıtmıştı ve ben de Apollo'nun Bo'yla birlikte gülerak elma şarabını doldurmasını izledim. Benimkini sıkıca kavradım, kenarına kazınmış ismime bakarken gözlerim dolmaya başlamıştı bile.

Wyn ve Edin'in hiçbir şey olmamış gibi birlikte dolaşmalarıyla sona eren tuhaf küçük atışmalarından sonra atmosfer yumuşamıştı. Canavarımın bu kadar sakin ve akli başında olmasına sevinmiştim. Edin ve Wyn'in kelimenin tam anlamıyla

Binlerce yaşında -Gloam'dan çok daha yaşlı- onlardan bir milyon kat daha olgundu.

Lilac yanlarında durmuş, herkesin kaynaşmasını izlerken sessizce kendi el oyması fincanından yudumlarırken Seraph'la bir şey hakkında kıkırdadığını görünce neşelenerek etrafıma bakındım.

Yalvarmalarıma rağmen Gloam, Edin'in şanını çalmak istemediğini söyleyerek Noel Baba şapkası takmayı tercih etmemişti. Ama büyük omuzlarının üzerindeki deri koşum takımına birkaç çingiraklı zil takmıştı, bu da bana daha sonra onu yatağımızda tuttuğumda bu zilleri ne kadar hızlı ve çılgınca çaldırabileceğimi hayal ettirdi.

Sıcak şarabımı yudumlarırken Edin'in iki büyük sürahiyi diğer insan-çirkin çiftlerin barın dışında toplandığı yere taşımalarını izledim. Aslında ondan da şingırdayan bir ses geliyordu ama çingirakları nereye taktığını göremiyordum. Bana bir süre önce canavarların içmesi için bir tür süper güçlü bira mayaladığını söylemişti, ben de merak ederek yanına gittim. Denemek istiyordum ama Gloam çok ama çok sert olacağı konusunda beni uyarmıştı.

"Seraph, Gloam!" Edin Wyn'in bardağına koyu, bulanık bir sıvı dökmeye başlarken seslendi. "Gel ve bizimle iç!"

Gloam'un kıkırdadığını duydum, dev eli Leylak'inkine sarılmış olan Seraph'la birlikte yürüyordu. "Senin için deneyeceğim Edin, ama sanırım bu gece kafamı rahat tutmak istiyorum."

Sırıtarak ona doğru yaklaştım ve parmak uçlarımda uzanarak onu öptüm. "Kafamı rahat tutmayı planlamadığımdan eminim."

Bana gülümseyerek buklelerimi yüzümden geriye doğru düzeltti. "Sen de dinlenmek için bir geceyi hak ediyorsun aşkım. Seni güvende tutacağım."

"Teşekkürler." Sırıttım, sonra gözlerim Edin'in elindeki sürahiye kaydı. "Hey, belki sadece deneyebilirim-"

"Oh hayır, küçük Rig." Edin kıkırdayarak Seraph ve Gloam'a dolu fincanlarını uzattı. "Bu senin için çok sert ve eğer sabah uyanmazsan Gloam'un savaş çekiciyle kafamı uçurmaya hiç hevesli değilim."

Aury'nin fincanı için elini uzatmadan önce yanağını nazikçe okşarken suratını asmamaya çalıştım. Büyük, sessiz hayvan minik bir gülümsemeyle başını salladı ve Ghost'un elini tuttu.

"Belki sonra, dostum." Edin onu omzundan alkışladı, ardından Moth'un fincanını almak için ilerledi.

Charlie hemen boğazını temizledi ve ayaklarının üzerinde kaydı. "Uh, eğer gerçekten o kadar güçlüyse, bilmiyorum-"

"Ben de biraz istiyorum," diye araya girdi Moth, Charlie'ye bir bakış fırlatarak. "Ben halledebilirim. Ben sadece *yarı* insanım."

Charlie'nin kara kaşları yukarı kalktı ve destek istercesine Hunter'a baktı. Hunter sadece omuz silkti ve bardağındaki ölümcül olmayan içkiyi yudumladı.

"Bebeğim." Charlie sesini yumuşatarak Moth'un yüzüne döndü. "Gidip bize bir şeyler getirmeme ne dersin-"

"Bah, o iyi olacak." Edin, Moth'un dolu fincanını tekrar eline tutuşturdu. "Kendisi için çok güçlü olup olmadığını anlayacaktır. O bir çocuk değil, Charlie."

"Öyle olmadığını biliyorum," dedi sıkılmış dişlerinin arasından, hayal kırıklığı Teksas aksanını biraz daha güçlendirmişti. "Ama-"

"Charlie," diye mırıldandı Moth, etrafına bilinçsizce bakarken yüzü biraz pembeleşti. "Bırak gitsin."

Charlie yavaş bir nefes verdi, çenesi titriyordu. Başını salladı, sonra kollarını göğsünde kavuşturdu ve tüm canavarlar kadehlerini kaldırırken Moth'u dikkatle izledi.

"Hepinize selamlar," diyen Edin, Charlie'nin zayıf bir şekilde homurdanmasına ve ellerini yüzüne silerek kendi kendine mırıldanmasına neden oldu.

Seraph fincanıyla oynuyordu ve diğerlerinin fincanlarını dudaklarına götürmelerini izlerken bir yudum bile almadı. Gloam hemen öksürdü ve biranın kokusu burnuma geldiğinde gözlerim yaşardı.

"Tanrım, sanki... tinerle karıştırılmış kombucha gibi kokuyor," dedim dehşete kapılarak.

Moth'un yüzü soluk bir mor renge bürünmüştü. Bir saniye kadar kendini tutmaya çalıştıktan sonra boğazını sıktı ve öğürür gibi bir ses çıkardı. Edin tüm fincanı tek seferde bitirmişti ve genişçe gülümsüyordu ama Wyn bile göğsüne bir yumruk indirirken boğuk, hırıltılı öksürüklerini tutmaya çalışıyordu.

"Edin, yani"-sesi normalden daha da bozuktur, sanki boğulmamaya çalışıyormuş gibiydi- "tart."

"Bu iyi, değil mi?" Edin diğerlerine gülümsedi. "İyi bir tekme. Seraph, sen kendininkini içmedin."

Seraph'ın sinir dolu gözleri grubun içinde geziniyordu. Leylak ona bir şeyler mırıldandı ama bir saniye sonra yutkundu ve fincanı dudaklarına götürdü. Bir yudum aldıktan sonra başını eğdi ve kalanını geri doldurdu.

"Güzel." Edin'e sırtıttı, o da ona gülümseyerek karşılık verdi. "Pürüzsüz."

"*Pürüzsüz* mü?" Charlie sırtına vurduğunda Moth'un sesi hâlâ boğuk çıkıyordu. "Sanırım mide zarımı soydu."

Charlie, Moth'un fincanını alıp kalanı Edin'inkine doldururken, "Ne kadar güzel, değil mi?" diye homurdandı. "Hadi gidip başka bir şeyler alalım, avcı. Bayan Claus'un *özel ziyareti* için sana iyi şanslar," diye ekledi Hunter'ın yanından geçerken. "Bundan bir fincan daha içtikten sonra ayakta duramayacak."

Hunter kendini beğenmiş bir tavırla, "Edin halledebilir," diye cevap verdi.

"Ahh." Edin ikinci fincanını da memnun bir sesle fırlattı ve iki sürahinin yanına koydu. "Şimdi, hediyelere geçelim."

Hemen canlandım, Gloam'un elini tuttum ve onu ağaca doğru sürükledim. Edin önümüzde salınıyor, kuyruğu minik eteğinin altında salınıyor ve her adımda poposunun yanaklarının altını gösteriyordu. Bakmamaya çalıştım. Sayılır.

Ve her adımda şingirdiyordu.

"İnsanlar," dedi dallarına dolanmış sayısız peri ışığının aydınlattığı devasa ağacın dibinde durduğunda, "ve dost canavarlar," diye ekledi sırtarak.

Gloam yanımda kıkırdadı. Wyn eğlenerek ofladı ve kolunu Danny'nin boynuna doladı. Aury kızardı ve Ghost'u önüne doğru çekti, Lilac ise kolunu Seraph'ın beline doladı ve kendini onun uzun kolunun altına sıkıştırdı.

"Hediyelerin zamanı geldi," diye gürlledi Edin, hediyelerin ağırlığı altında herkesin bakışları. "Noel adamınız olarak hepinizi yargıladım ve kötü olmadığınızla karar verdim! Wyn hariç," diye ekledi bir süre durakladıktan sonra. Danny gözlerini devirirken Wyn omuz silkti ve omzunun üzerinden sarkan uzun, kararmış parmaklarıyla oynadı.

"Hediyelerinizi şimdi takas edin!" Edin ellerini kalçalarına koyarak ve ordusunu yöneten bir general gibi çenesini kaldırarak emretti.

Akıncılar birbirlerine kararsızca baktılar, sonra yavaş yavaş ellerinde bez parçalarına, eski dergilere ya da çantalara sarılmış hediyelerle insanlara yaklaştırmaya başladılar. Ayak parmaklarımın üzerinde zıplayarak Gloam'u eski barın dışına bıraktığım hediye çuvalının yanına sürükledim.

"Üzerlerindeki isimleri görebiliyor musun?" Gözlerimi kısarak aceleyle paketlenmiş hediyeleri çıkarırken ona sordum. "Çok karanlık."

"Onları görebiliyorum, ateşböceği." Gloam onları aldı, böylece biz de dağıtmaya başlayabilecektik.

Danny ve Wyn - her ne kadar Wyn sadece Danny olduğunda ısrar etse de - insanlara her türlü güzel şeyi almışlardı. Yepyeni çoraplar ve gömlekler, süslü şampuan ve vücut yıkama ürünleri, eldivenler ve atkılar, iyi kahve ve şeker kutuları. Leylak'a büyük bir kutu bitki çayı ve Seraph'a da pahalı görünümlü bir ahşap işleme aletleri koleksiyonu vermişlerdi.

Ghost, Seraph'a dev bir kazak yapmıştı. Beni hüngür hüngür ağlatan *buydu*. Kolların alt kısımları ve etek ucu çizgiliydi, Seraph'ın sırık gibi vücuduna yetecek kadar uzun olması için farklı kumaşları bir araya getirerek dikmişti. Hayvancağız o kadar geniş gülümsedi ki tüm sivri dişleri dışarı fırladı, sonra Lilac'ı yerden kaldırıp yüzüne sokmadan önce hızla içine kıvrıldı.

Ghost ve Aury'den gelen hediyelerin çoğu elle dikilmişti. En iyi arkadaşım bana bir pijama takımı verdiğinde burnumu çektim ve ona sıkıca sarıldım. Gloam onlara hediyelerini gülümseyerek uzattı ve Aury eski barın bir köşesinde bulduğum yeni bahçe aletlerinin paketini açtığında yüzünde bir gülümseme belirdi.

Ghost'a odamızdaki bir yığının altında bulduğum bir yığın kitabı verdik ve ikisi duvardaki mesailerine başlamak üzere ayrıldıklarında, hevesle etraftaki herkese baktım.

Wyn Moth'a yeni bir hançer verirken Charlie kaşlarını çatmış endişeyle ona bakıyordu. Edin ve Hunter Danny'ye siyah bir beze sarılmış bir kavanoz fıstık ezmesi verdiler ve Edin'in Danny'ye bezin de bir hediye olduğunu, çünkü onu Wyn'i susturmak için kullanabileceğini söylediğini duydum. Danny kahkahayı patlatırken, Wyn'in kapüşonundan bir tıslama çıktı, parmakları sanki az önce Güve'ye verdiği hançeri geri alıp Edin'in omzuna saplamasına saniyeler kalmış gibi seğiriyordu.

Kocaman parmaklarını saçlarımın arasından geçirip başımın tepesini öperken sıırttım ve Gloam'a baktım. Çocukken geçirdiğim Noellerden *biraz* farklıydı ama mükemmeldi.

DANNY

Herkesin kıyafetlerimin altında ne olduğunu bildiğine ikna olmuşum.

Parti başlamadan önce hızlı bir duş almaya gitmişim. Odamıza geri döndüğümde Wyn beni bekliyordu, kapüşonunu indirmiş ve yüzünde bir sırıtışla yatağa uzanmıştı.

Ve kucağında siyah bir hediye kutusu.

"Bu kimin için?" Havlumu ıslak saçlarımin üzerinde ovalarken ağırbaşlı bir şekilde sordum.

Ofladı. "Gel ve aç, tatlım."

Havlumu şifonyerin üzerine bırakarak, büyük bir sırıtışla yatağa atladım ve Wyn'in yayılmış bacakları arasında dizlerimin üzerinde durdum. Kutuya uzanmaya gittim, sonra kucağında masumca duran kutuya bakınca duraksadım.

"Yemin ederim Wyn, eğer orada sadece senin siki

varsa..." Ağzı seğirdi. "Öyle değil."

Ona şüpheyile bakarak tekrar kutuya uzandım ve kapağını kaldırdım. Bunun sadece onun aleti *olmadığını* fark ettiğimde biraz rahatladım ama ne *olduğunu* anlamam birkaç saniyemi aldı.

Bunu yaptığımda, ilk parçayı çıkardıktan sonra boğazım düğümlendi. Sinirli bir kahkaha koptu. "Oh."

"Hoşuna gitmedi mi tatlım?" Wyn sinsice sordu, kızarmış yanağını uzun, serin parmaklarıyla okşamak için uzandı.

Yutkundum, elimdeki küçük siyah dantel külotlara bakarken sikim pantolonumun içinde seğiriyordu. Daha yükseğe kaldırdığımda, aletim için bir kese olduğunu fark ettim, sanki gerçekten bunun için tasarlanmışlardı

penisli insanlar. O alışveriş merkezinden aldıklarımdan çok daha iyi uyuyorlardı.

"Onları sevdim," diye mırıldandım, sonra aşağı baktım ve kutuda hâlâ birkaç şey daha olduğunu fark ettim.

Yüzüm alev alev yanarken ve sikim giderek sertleşirken bir sonraki parçayı çıkardım. Siyah bir jartiyer kemeri. Sonra şeffaf çoraplar. Dantelli bir sütyen aldığımda, son iki parça ortaya çıktığında nefesim kesildi.

"Çok pis bir ihtiyarsın," diye mırıldandım, siyah popo tıkacı ve gümüş metal horoz kafesini alırken bir gülümsemeyle savaştım. Wyn'e bakarken yanaklarım yanıyordu.

O da tüm keskin beyaz dişlerini göstererek kötü kötü sırıttı. Tanrım, parmaklarını birbirine geçirip bir canı gibi kıkırdamasına saniyeler kalmış gibiydi.

Homurdandım, tereddütlü parmaklarımla kafesi alıp hayranlıkla bakmadan önce dalgınca aletimi yeniden düzenledim. "Vay canına, bu... uh. Küçük."

"Bunun amacı senin sertleşmeni engellemek, değil mi?" Kıs kıs güldü. "Merak etme, doğru bedendeyim."

Ona zayıf bir bakış attım, sonra tekrar kafese baktım ve mahcup bir kahkaha attım. "Tamam, ihtiyar. Bir ara senin için takarım."

Wyn kutuyu kucağından indirdi ve beni öpmek için öne doğru oturdu, elleri pantolonumu çıkarmak için aşağı indi. "Şimdi."

"Mmph-" Dehşet içinde ona bakmak için ağzımı yırttım. "Ne?"

"Şimdi bunların hepsini benim için giyeceksin Danny," diye

homurdandı,

Pantolonumu ve iç çamaşırlarımı çekiştirerek indirdi. "Ve ben senin için hazır olana kadar üzerinde tutacaksın."

Ona bön bön baktım, sertleşmiş sikim serbest kalıp karnıma çarptığında nefesimi içime çektim. Eğlenerek ofladı, ağzının bir köşesi kıvrıldı.

"Önce sakinleşmen gerek, tatlım." Aletimin başına nazik bir fiske vurdu.

"Ah!" İrkildim, kafesi bırakıp ellerimi aletimin üzerine koydum ve ona ters ters baktım. "Wyn!"

"Sadece hızlandırıyorum." Kıs kıs gülererek siyah bir dumanın içinde kayboldu ve yatağın yanında yeniden belirdi, çömeldi ve botlarımın bağını çözüp çıkarabilmek için bacaklarımı yatağın ucuna doğru çekti.

"Bütün bunları şimdi giyemem!" Kapıyı işaret ederek tısladım. "Dışarı çıkmalıyım ve-"

"Kimse bilmeyecek, Danny." Bana hınzırca sırıttı. "Ben hariç."

Lanet olsun ona, kulağa gülünç derecede seksi geliyordu. Bu da ereksiyonumun azalmasına yardımcı olmuyordu. Her ne kadar biraz korkutucu görünse de, horoz kafesine de bakmıyordum. Ama, aman Tanrım, insanlar onu nasıl *görmezdi*? Elbette pantolonumun altında çok büyük duracaktı. Küçük asma kilit metale çarpıp takırdamayacak mıydı?

"Wyn, bilmiyorum..." Elim yatağın üzerinde külotun dantelli kumaşını hissetmek için ilerlerken bile tedirgin bir şekilde söyledim.

"İstemiyorsan yapmak zorunda değilsin Danny." Ben dalgınken alt tarafımı tamamen soymayı başarmıştı ve şimdi gömleğimi çıkarmak için ayağa kalkıyordu. Sinirlerime rağmen ona izin verdim.

"Yine de..." Bir gülümsemeyi bastırırken dudakları seğirdi.

"Muhtemelen kafesi *isteyeceksiniz*. Bunu görünce..." Eğildi ve fişi aldı.

"İçinde olacak. Tabii bütün gece partide ereksiyon halinde dolaşmak istemiyorsan."

Boğuk bir ses çıkarıp nemli saçlarımı geriye ittim. "Tamam, peki."

En azından sinirler ereksiyon sorunundan kurtulmama yardımcı oluyordu. Yataktan kalktım, Wyn'in elindeki fişe bakarken kıpır kıpır ve endişeliydim. Fişi tekrar yatağa bırakıp yüzümü kavradı ve başparmaklarını yanaklarımda gezdirdi.

"Kafesi beğenmezseniz, hemen geri çıkarabiliriz." Yine sıırttı. "Ama hoşuna gidecek."

"Tabii, her neyse," diye mırıldandım, yüzümün kızarması göğsüme kadar yayılırken onu zayıfça karnından ittim. "Tam bir pisliksin."

Oflayıp pufladı ve geri çekilerek artık rahatlamış olan sikime baktı. Gözleri parladığında ellerimi yumruk yaptım ve "Mükemmel" diye homurdandı.

Kafesi takmak bir deneyimdi ve ilk başta o kadar da eğlenceli değildi. Taşaklarımı halkanın içine sokmaya çalışırken kendimi gülünç hissediyordum ve sonunda bunu başardığımda terliyordum, aletimi kasık tümseğime yaslanana kadar rahatça geçirdim.

"Bu hiç seksi hissettirmiyor," diye homurdandım, Wyn hevesle izlerken sikimi dikkatlice kafese sokuyordum. Yardım etmek istemişti ama onun elleri benim işime karışırken yumuşak kalmamın imkânı yoktu.

Yine de haklıydı - iyi bir beden almıştı. Sıkıydı ama rahatsız edici değildi ve baştaki metal çubuklar arasında her yere bulaşmadan işeyebileceğim kadar boşluk vardı.

Wyn iğneleri yerine yerleştirmek için öne çıktığında *çok* ama *çok* hareketsiz durdum, çok hassas bir deriyi yakalayacağına ikna olmuşum. Ama yapmadı ve kısa süre sonra asma kilit kilitlenirken nabzımın sıçramasına neden olan küçük bir *tıkırtı* duydum.

"Çok güzel," diye mırıldandı Wyn, sanki şimdiden onu üzerimden çıkarmak istiyormuş gibiydi. Gözlerimi kocaman açarak ince bir zincir çıkarmasını izledim.

Ceketinin cebine küçük bir anahtar yerleştirdi ve boynuna takarken bana şeytani bir sırıtma daha yaptı.

Çekingen bir tavırla aşağıya baktım ve metalle düzgün bir şekilde kaplanmış olan sikime şaşkınlıkla baktım. Taşaklarımın arkasındaki halka onları ekstra dolu hissettiriyordu ve kafesin ağırlığı aletimi garip bir şekilde zevkli bir şekilde çekiyordu. Sanki Wyn'in eli beni sıkıca tutuyormuş gibiydi.

Uzun, kararmış parmakları görüldüğünde yutkundum ve parmaklarını metal parmaklıklarda gezdirdi. Tek bir parmağının ucuyla sikimin başındaki açık yarığı okşayarak kalçalarımın geriye doğru sarsılmasına neden oldu. "W-Wyn."

Şimdiden sikim karıncalanmaya başlamıştı, sertleşmeye çalışıyordu. Kafesin içinde biraz şişti, çok garip ve başka hiçbir şeye benzemeyen bir his.

Tekrar yutkunarak korkuyla Wyn'e baktım. "Bunu ne kadar süre giymemi istiyorsun?"

Omuz silkti, çoktan popo tıkacını yağlamaya başlamıştı. *Aman Tanrım.*

Göz açıp kapayıncaya kadar beni döndürdü ve yatağın üzerine yatırdı. Nefesimi içime çektim, büyük eli beni sabitlemek için kürek kemiklerimin arasına girdiğinde sikim tekrar karıncalandı. "Wyn-"

Tıkacın pürüzsüz, sivri ucu deliğime bastırdığında sarsıldım. Durdu, dayanmamı bekledi, sonra yanaklarımın arasına girene kadar içeri kaydıldı.

"Siktir," diye nefes nefese kaldım, dizlerim titriyordu.

Wyn ofladı. Ayağı kalkmama yardım etmeden önce tabanı kurcaladığını -sıkı ve güvenli olduğunu kontrol ettiğini- hissedebiliyordum. Doğrulduğum anda, tıkaç yer değıştirip prostatıma bastırınca nefesim kesildi.

"Aman Tanrım, Wyn," diye mırıldandım, ceketini tutarak. "Oraya bu şekilde çıkabileceğimi sanmıyorum. Hepsi *öğrenecek.*"

"Kimse bilmeyecek, tatlım." Parmak uçlarını yanağımda gezdirdi. "Söz veriyorum."

Boğuk bir ses çıkardım ve yatağın üzerindeki süslü iç çamaşırlarına baktım. "Ve bütün bunlar da mı?"

"Evet," diye homurdandı Wyn. "Ama ben gittikten sonra giy."

Çenemi büyük, uzun parmaklı bir eliyle kavrayarak, beni öpmek için eğilirken başımı sabit tuttu.

"Hediyemi daha sonra açmak için sabırsızlanıyorum," diye mırıldandı, ağzı benimkine karşı keskin bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Başkalarının yanındayken çıkarman gerekirse güvenli kelimeni hatırlıyor musun?"

"Evet," diye homurdandım, sıcaklık boğazımdan yukarı çıkıyordu.

"Mükemmel." Kötü kötü sırtarak, kapıya yönelmeden önce kıcıma sert bir vuruş yaparak beni zıplattı. "Ben Edin'i bulmaya gidiyorum. Orada görüşürüz, tatlım."

O odadan çıktıktan sonra, yatağın üzerindeki iç çamaşırlarına doğru dönmeden önce birkaç saniye boyunca nefes nefese kaldım. Beni buna nasıl ikna etmişti? Zaten titriyordum, küçük külotu bacaklarımdan yukarı çektim ve metal halkayı kasık tümseğime tam oturttuk kafesi düzgünce sararken aşağıya baktım.

Tamam... benim çöpüm oldukça iyi görünüyordu.

Külotun arkası tangaydı ve köşebent fişin üzerine hafifçe bastırarak orada olduğunun farkında olmamı sağlıyordu. Jartiyer kemerini taktım ve çorapları yırtmamaya çalışarak bacaklarımdan yukarı çektim. Jartiyer kayışlarını sabitlemek için bir iki dakika uğraştıktan sonra yutkundum ve sütyene uzandım. Bunu yaptığımı bir türlü inanamıyordum.

Neyse ki sütyen önden kancalıydı, çünkü bu konularda tam anlamıyla sıfır deneyimim vardı. Her şeyi giydikten sonra aynanın karşısına geçmeden önce birkaç saniye endişeyle kıpırdandım.

Yansıma bakarken nefesim küçük bir nefes halinde kaçtı. Vay anasını. Neden erkekler böyle şeyleri daha sık giymiyordu? Görünüyordum... *Gerçekten iyi* görünüyordum. Birden Wyn'in küçük şeytani planına yüzde bir milyon katılmışım. *Aklını* kaçıracaktı.

Kendimi çok daha güvende hissederek kıyafetlerimi giymeye başladım. Ama tam pantolonumu bağlarken, *kıçımdaki* ani bir titreşim beni irkiltti ve yerimden sıçrattı.

Aman Tanrım, *titreşimli bir* şey miydi? Elimi pantolonumun arkasına sokarak, telaşla tıkaçın tabanını yokladım ve sonunda küçük bir düğme buldum. Her tarafım sıcaktı, titreşim durduğunda rahatlayarak nefes verdim. Pantolonumu çekerken düğmeye basmış olmalıydım.

Ama tam gömleğime uzanıyordum ki, titreşim tekrar başladı.

"Gah!" Etrafıma çılgınca bakarken pantolonumu karıştırdım. Bu sefer vurmadığımı *biliyordum*. Ama tekrar kapattıktan birkaç saniye sonra tekrar çalışmaya başladı.

Ne? *NE?* Bekle... O... *uzaktan kumandalı* mıydı?

Kıpırdamadan dururken gözlerim kapıya kaydı, prostatıma gelen titreşimden seğirmemeye çalışıyordum. Bunu *Wyn* mi yapıyordu?

Sefilce inleyip yüzümü ovuştururken bile sikim kafesi doldurmaya çalışıyordu. Pantolonumun içinden avuçladım ama hiç rahatlama hissetmedim. İnleyerek aceleyle giyinmeyi bitirdim ve olabildiğince hızlı bir şekilde kapıya doğru yürüdüm. Kapıyı çekerek açtığım anda titreşim durdu.

Dışarı çıktığımda ve çılgınca Wyn'i ararken bakışlarımın zaten biraz dengesiz olduğunu biliyordum. Üzerinde sadece küçük kırmızı bir etek ve boynuzlarının üzerinde iki Noel Baba şapkası olan, kızı neredeyse dışarı sarkan Edin'e birkaç kirli kaptan iğrenç görünümlü bir sıvıyı sürahilere dökmesine yardım ettiğini gördüm. Ama ben motelin merdivenlerinden inip Wyn'e doğru ilerlerken, o doğruldu ve kapüşonunu bana doğru çevirdi.

Gözlerim önce kısıldı, sonra eli ceketinin cebine girince genişledi. Bir saniye sonra fiş titremeye başladı ve beni çimlerin üzerinde tökezletti. Bir ürperti bedenimi sarstı ve dehşet içinde etrafa bakındım, herkesin bileceğine ikna olmuştum. Aman Tanrım, canavarlar bunu *duyabilir* miydi?

Wyn'e doğru yürümeye devam ederken bacaklarım titriyordu. Edin sürahilerden birini almak için eğildiğinde, Wyn'e ince ama çığgınca bir kafa sallama hareketi yaptım. Ofladı, ama bir saniye sonra eli masumca cebinden çıkmadan önce titreşim durdu.

"İyi misin tatlım?" diye sordu, yanağını okşayarak. "Biraz kızarmış görünüyorsun."

"Ben iyiyim," diye homurdandım ve ceketinin kolunu tuttum. "Seninle bir saniye konuşabilir miyim?"

"Korkarım Edin'in parti için içkilerini hazırlamasına yardım etmekle meşgulüm," diye mırıldandı ve parmaklarını kısa bir süreliğine saçlarımın arasından geçirdi. "Bekleyebilir mi?"

"Pek sayılmaz," diye boğuk bir sesle konuşmayı başardım.

"Wyn-" "Danny!"

Zıpladım, Rig kocaman bir sırtışıla yanıma gelirken saçlarım terden boncuk boncuk oldu.

"Gelip ağaca bir süs asmalısın," dedi bana heyecanla. "Herkes bir tane asmak zorunda. Wyn reddetti, o yüzden belki sen iki tane asabilirsin."

"Um, tamam," diye mırıldandım, sonra Wyn'e anlamlı bir bakış daha *attım* - yani, *o lanet vibratörü tekrar çalıştırma* - ama o çoktan Edin'e yardım etmek için arkasını dönmüştü.

Terleyerek Rig'in yanında kampın ortasındaki büyük ağaca doğru sert adımlarla yürüdüm, Wyn'in her an tekrar çalıştıracağına ikna olmuştum.

Ve *neden* sikim bu düşünceyle sertleşmek için elinden geleni yapıyordu? Mahcup olmalıydım! Utandım!

Tanrım, o çok kötü bir piçti.

Ağaca birkaç süs astıktan sonra Rig, ben giyinirken Edin ve Wyn arasında kaçırdığım küçük tartışmayı neşeyle anlattı. Sonra, ben kaçamadan, Gloam ile dostça bir sohbete çekildim. Bir noktada, kıkımdaki tıkaç tekrar durmadan önce yaklaşık üç saniye boyunca titreşti. Gloam durakladı, sanki duymuş gibi başını eğdi, sonra devam etti

Tüm vücudum utançtan alev alev yanarken normaldi.

Sonra Daisy yemeği hazırlamasına yardım etmemi istedi ve Daisy'ye hayır diyemedim, onu çok seviyordum ve Wyn'i başarılı bir şekilde kontrol altında tutuyordu. Çoğunlukla. Periyodik olarak, titreşimler birkaç saniyeliğine başlayıp tekrar duruyordu, bu da beni sarsıyor ve herhangi bir sızlanmanın kaçmasını önlemek için dişlerimi sıkmana neden oluyordu.

Alacakaranlık yaklaştığında ve duvarda nöbet tutan birkaç akıncı dışında herkes dışarıda toplanmaya başladığında terliyordum. Külotum şimdiden pre-cum ile rahatsız edici derecede nemliydi ve kık deliğim tıkaçın etrafında kenetlenmeyi durduramıyordu.

Onu öldürecektim.

Onu anlamsızca becerdikten sonra.

Neyse ki Edin tüm canavarlar için ölümcül ev yapımı demini doldururken kimse sürekli kıpırdanmamı fark etmedi ve kimsenin - lütfen *tanrım*- kıkımda çılgınca titreşen fişi duyamayacağı kadar arka plan gürültüsü vardı. Wyn daha önce onu tekrar açmıştı içkisini kabul etti ve bir yudum aldıktan sonra içkinin ne kadar berbat olduğunu düşünerek dikkati dağıldı.

Diğerlerinin dikkati Charlie'nin o şeyi içmemesi gereken Moth'un üzerine titremesiyle dağıldığında ona "Kapat şunu," diye tısladım.

"Hmm?" Wyn masumca, fincanından küçük bir yudum daha almadan önce kendini desteklediğini söyledi. Hırıldadı, omuzları tattan titriyordu, *sonunda* cebine uzanmadan önce. Titreşimler durduğunda tüm bedenim sarktı ama bu noktada çok heyecanlıydım.

Paltosunu kavradım, bir yanım o kadar azmıştı ki parmaklarım pantolonunu yırtmak için seğirmeye başlamıştı bile. Belki de kimse bakmıyorken elimi oraya sokarsam, onu yeterince azdırabilirdim.

-

"Hadi tatlım." Wyn kolunu omuzlarıma doladı ve beni herkesin gittiği ağaca doğru götürmeye başladı. "Hediye zamanı. Bunun için bekliyordun."

"Hediyeler artık umurumda değil!" Aşağı uzanıp mallarımı düzeltmemeye çalışarak tısladım. "Sikim düşecekmiş gibi hissediyorum. Bu onun için iyi olamaz!"

Kıs kıs güldü. "Sen iyisin. Tabii-" Bana doğru sertçe döndü, yüzü koyu renkli kapüşonunun içinde saklıydı. "*Gerçekten* acıyor mu?"

İnleyerek isteksizce başımı salladım. "Hayır, sadece-Wyn, bunu daha ne kadar giymem gerekiyor?"

"Sadece birkaç saattir giyiyorsun Danny." Bir adım daha yaklaşip "Beğendin mi?" diye mırıldandığında sesindeki sırtışı duyabiliyordum.

"Bu-" Evet, bunu itiraf etmek istemedim, lanet olsun ki biliyordum. Beklenti beni öldürüyordu. Odamıza döndüğümüzde bile Wyn karar verene kadar rahatlayamayacağımı bilmek *beni öldürüyordu*.

Öfkelendi ve beni ileriye götürmek için kolunu tekrar etrafıma doladı. "Hoşuna gitti," diye mırıldandı karanlık bir sesle.

Tüm hediyeleri dağıtırken bana merhamet gösterdi, çünkü bunu gerçekten dört gözle beklediğimi biliyordu. Anchor ona aldığımız büyük kahve kutusuna bayılmıştı -tamam, Wyn'in

Gloam, deri ciltli defterler ve ağır dolmakalem yığınına görünce çok sevindi.

Hediyelerin verilmesi biraz zaman aldı ve sonra bir grup akıncı ve canavar takılmak ve içmek için eski bara doğru göç etti. Wyn'e beklenti dolu bir bakış attım ama o sadece oflayıp pufladı ve beni yanına çekti. Wyn, Hunter'ın içkisinden bir yudum almak için çalan ve su da içebileceğini söyleyen Edin'in yanında zarifçe yere çökerken endişeyle kıpırdandım, bir ayağımdan diğerine geçtim.

Diğer herkes de oturmaya başladı, Seraph Lilac'ın çok daha küçük gövdesini uzun, gevşekçe çapraz bacaklarının beşiğine çekti, Rig Gloam'un kucağına sokuldu ve yanağını canavarın büyük omzuna sürttü. Moth ve Charlie yan yana oturdular ama Moth'un eli Charlie'nin kalçasında gezinirken kulağına bir şeyler fısıldadı.

Tamam, yani... çiftlerin zamanı gelmişti, ha? Artık kasıklarım herkesin göz hizasında olduğuna göre, pantolonumdaki kafesi görebileceklerine daha da ikna olmuşum.

Ama oturamazdım. Eğer oturursam, lanet olası tıkaç bir yerime girecekti.

Wyn ne düşündüğümü *tam* olarak biliyormuş gibi eğlenerek ofladı ve parmaklarını benimkilere dolamak için uzandı. "Otur, tatlım."

"Ben iyiyim," diye mırıldandım. "Ben gidip-"

"Saçmalama." İnanılmaz derecede güçlü kavrayışıyla beni aşağı çekti. "Otur ve *rahatla*."

Direndim ama diğer elinin paltosunun cebine doğru kaymaya başladığını görünce hemen vazgeçtim. "Peki, tamam."

Wyn beni kucağına oturttu ve oturur oturmaz tıkaç yer değiştirip prostatıma sürünürken ciyaktı.

"İyi misin Danny?" Edin, sürahilerden birine uzanarak gürledi.

"Ben iyiyim," diye hırıldadım, Wyn'in kucağında titriyordum, kafesteki sikim durmadan daracık külotumun içine sızıyordu.

Bacaklarım huzursuzca kıpırdadı, çorapların ipeksi kumaşı pantolonumun üzerinde kayıyordu. Nefes almamaya çalıştıkça sutyen biraz daraltıcı geliyordu ve hızlı nefesler alırken meme uçlarım dantelin üzerinde sürüklenen sert noktalar haline gelmişti bile.

"Bir içki ister misin, tatlım?" Wyn mırıldandı, yassı burnunu boynuma dayamak için başlığını eğdi.

"Hayır," diye çıktım. Bana bunları yaşattıktan sonra bir *damla* alkole dokunmamın ve rahatlama fırsatını kaçırmamın imkânı yoktu.

"Çok gerginsin." Kollarını bana dolamıştı, beni önüne yakın tutuyordu ve büyük bir avucu dıştan yatıştırıcı bir hareketle göğsümde yukarı doğru kaydı. Aslında parmaklarını göğüs ucumdaki sert tomurcuğun üzerinde gezdirmeden önce sutyenin kenarını yokluyordu.

"Partiden keyif almıyor musun?" diye kulağıma mırıldandı.

"Sen bir piçsin," diye mırıldandım, yüzüm ve boğazım sıcak ve kızarmıştı.

Başını kaldırmadan önce keskin dişlerini boynuma geçirerek küçük bir kıkırdama çıkardı. "Evet."

Kafes aletimin üzerinde görmezden gelinmesi imkânsız bir ağırlık oluşturuyordu. Wyn altımda kaydı ve sonra çapraz bacaklarından biri şişmiş taşaklarıma bastırdı. Boğuk bir ses çıkardım, pençe gibi parmaklarımla dizlerini kavradım. Taşaklarım kalkmaya çalışıyordu ama başaramıyordu. Sikim tekrar şişti ve metal kafese doğru bastırdı.

Etrafımda olup bitenlere zar zor odaklanabiliyordum. Diğerleri konuşuyor, gülüşüyor ve ben orada oturup kıcımlı onun kucağına sürme dürtüsüyle titreşirken Wyn de onlara katılıyordu. Ve sonra kığım gerçekten titremeye *başladı*. Wyn'in sinsice elini cebine attığını fark etmemiştim bile,

Ama aniden kalçalarım seğıirdi ve amansız zevk prostatıma doğru akmaya başladı.

Gözlerim çılgınca etrafımızdaki insanların üzerinde gezindi. Acaba onlar *biliyor muydun?* Hiçbiri fark etmemiş gibiydi, ama sonra Moth'un başını kaldırdığını ve hareketsiz kalmadan önce dikkatle dinliyormuş gibi eğildiğini gördüm. Sanki aniden duyduğu belli belirsiz, boğuk sesi bir yere yerleştirmeye çalışıyordu, sanki... onu tanıyormuş gibi.

Yüzüm alev alev yanarken, Wyn'e kapatması için tıslamak üzere döndüm, Chuck'ın düz yüzü yanımdan bana bakınca biraz sıçradım. Bana bir kez cıvıladıktan sonra Moth'a doğru koşarak uzaklaştı.

"Wyn," diye tısladım, sesimi alçak tutmaya çalışarak. "Dön. Kapat. *Kapat.*"

Ofladı ve elini tekrar cebine atarken gözlerini devirdiğini hissedebiliyordum. Ama sonra kıpırdamadan durdu, kapüşonu şaşkınlıkla havaya kalktı, tam o sırada Moth'un "Bu da ne?" dediğini duydum.

Chuck'ın az önce kucağına bıraktığı küçük siyah uzaktan kumandayı eline aldığıında kafamı çevirip dehşet içinde baktım. Dirseğimi çılgınca karnına sapladığımda Wyn homurdandı, ama ikimiz de konuşmadan Moth kumandaya daha yakından baktı. Ve bir düğmeye bastı.

"Nnngh." Kıçımdaki titreşim güçlendikçe başka aşağılayıcı sesler benden kaçmadan önce dudaklarımı birbirine kenetledim.

Charlie, Moth'un omzunun üzerinden küçük uzaktan kumandaya baktı ve onun kucağına tırmanırken Chuck'ın başını okşadı.

"Ne işe yarıyor?" Moth düğmeye tekrar bastı. Neredeyse Wyn'in kucağından fırlayacaktım. Sonra Moth başparmağını birkaç kez daha düğmeye bastırdı.

Aman Tanrım. Aman Tanrım. O kadar sert titriyordu ki artık *ben* bile duyabiliyordum. Ben kucağından inerken Wyn boğazını temizledi ama doğrulamadım. Kıçımı tutma dürtüsüne direnerek kambur durdum ve "W-W-Wyn." diye mırıldandım.

"Danny, sorun ne?" Edin kocaman gözlerle bana baktı, sonra kaşlarını çatı. "Bu ses de ne?"

"Wyn," diye bağırdım, sonra boynuzlarından birini acımasızca kavradım ve onu ayağa kaldırdım. Ben sıktıkça titreyerek tısladı. Herkes bize bakıyordu. Edin, Wyn'in boynuzunun etrafındaki elime sabitlenmiş iri mor gözleri genişlerken neredeyse skandala uğramış gibi görünüyordu. Uzandı ve Hunter'ın gözlerini kapattı.

"Get. Şimdi. Şimdi," diye homurdandım, kaçmak için dönmeden önce tüm vücudumu titreme sardı. Lilac bilmiş bir bakışla yan gözle beni süzdü ama ben onun ve şaşkın Seraph'ın yanından titreyen bir kışla tökezleyerek geçerken sessiz kaldı.

Ben sendeleyerek motele doğru giderken Akıncılar bana bakıyordu. Merdivenleri sürünerek çıktım, kışımnda çığına dönen fişin gücüyle tüm vücudum titriyormuş gibi hissediyordum. Sonunda odamıza düştüğümde durdu, ama rahatlayarak hıçkırır hıçkırır ağlayamadan, kapının altından kalın siyah duman süzöldü ve Wyn önümde belirdi.

"Seni piç kurusu," diye hırıldadım, titreyen ellerimle botlarımı ve çoraplarımı çıkarmak için uzanmaya başlamıştım bile, eğildiğimde ve fiş kayarken içimden bir inilti çıktı.

Wyn kıkırdadı, yanımdan geçip yatağa doğru ilerlerken ceketini gelişigüzel bir şekilde attı.

"Nereye gidiyorsun?" Havladım. "Hemen buraya geri dön!"

Yüzünü bana dönerken ağzı seğırdi, uzun parmakları bol gömleğinin düğmelerini çözdü ve yavaşça solgun, yaralı göğsünü ortaya çıkardı. "Buraya gel Danny."

Dizlerim titreyerek, ellerim fermuarımı karıştırmak için aşağı inerken odayı geçtim. Ama Wyn beni durdurdu, parmaklarımızı birbirine dolayarak parmak eklemlerimi öptü. Sonra ellerimi yarım düğmeli gömleğine yönlendirdi.

"Önce ben," diye homurdandı, soğuk parmaklarını kızarmış yanağımda gezdirirken.

Hayal kırıklığı içinde inleyerek düğmeleri karıştırdım ve gömleği omuzlarından ittim, bakışlarım boynundaki küçük anahtara kilitlendi. Pantolonunu yırtıp açarken gözümü anahtardan ayırmadım, sonra diz çöküp bacaklarından aşağı indirebilmek için onu yatağın kenarına ittim.

Önce büyük siyah çizmelerinden birini, sonra diğerini, sonra da giymesi için ısrar ettiğim çoraplarını çıkardım - deri içinde çıplak ayak düşüncesi bana iğrenç geliyordu. Pantolonunu ayaklarının üzerinden çektiirdikten sonra doğruldum ve ona ters ters baktım.

Sadece hafifçe eğlenmiş görünüyordu, bu da beni daha da kızdırdı ve daha da azgınlattı. Ama sonunda ellerini yanlarıma doğru kaydırmaya başladı, gömleğimi de onlarla birlikte aldı. "Hediyemin paketini açma zamanı."

Titredim, tişörtümü çıkarmak için kollarımı kaldırdım. Ellerini dantelle kaplı göğsümün üzerinde gezdirirken Wyn'den kısık bir tıslama yükseldi, ardından parmaklarını sütyenin altından geçirerek meme uçlarımı bir kez okşadı. İniltimi bastırmak için dudağımı ısırdım, pantolonumu indirip bacaklarımdan aşağı iterken ellerim titriyordu.

Çılgınca kızarak doğrulduğumda, Wyn'in gözleri bana yapışmıştı. Biraz gevşemiş görünüyordu, yüzü donuklaşmıştı. *Sonunda*, titreşen bir kışla toplum içinde olmanın garip bir şekilde uyandırıcı dehşeti sona erdiğine göre, bir miktar kendini beğenmişliğin geri gelmesine neden olan bir tepki.

"Peki sen ne düşünüyorsun?" Sinsice sordum, siki bacaklarının arasından kurtulduğunda sııttım.

Kendini beğenmiş ses tonum, ağzı küçük, şeytani bir gülümsemeye dönüşmeden önce gözlerini yukarı kaldırıp daraltmasına neden oldu. Dantelle kaplı, kafesli sikimi kavrayarak eğildi ve karnıma masum bir öpücük kondurdu.

"Çok güzel," diye mırıldandı, sonra tekrar bana sııttı. "Mükemmel. Bu kafeste ne yaptığına bakalım mı?"

"Um..." Wyn külotu bir tarafa sıyırıp aletimin üzerinde bırakırken yanaklarım yandı. Ofladı.

"Sırılsıklam olmuşlar." Parmaklarını kafesin üzerinde gezdirirken yumuşak bir sempati sesi çıkardı. "Sertleşmek için elinden geleni yapan şu zavallı küçük alete bak."

Ona ters ters baktım, boynuzunu zayıf bir şekilde ittim ama tek yaptığı kalçalarını yaklaştırmak ve başını e erek nefesimin bo azımda d   mlenmesine neden olmak oldu. Dili a layan yarı ımın üzerinde gezinmek için ortaya çıktığında utanç verici bir ses beni terk etti.

" ok fazla sızıntı yapıyorsun," diye mırıldandı, tekrar yalayarak. "O küçük tıkaç seni sa mak için iyi bir iş çıkardı, değil mi?"

"Wyn," diye inledim, parmaklarımı saçlarının arasından geçirirken titriyordum. Bir yanım aletimi ağzına sokmak istiyordu, kafesi ve her şeyiyle, sadece herhangi bir rahatlama sağlayıp sa lamayaca ını görmek için.

Ben yapamadan, arkasına yaslanmadan önce diliyle şişmiş taşaklarım vurmak için e ildi. Zorlanan sikine bir vuruş yaptıktan sonra yatakta geriye doğru kayarak başlı a yaslandı. Elleri hâlâ aletinin etrafındaydı, bana keskin bir sırtış attı ve topuklarını şiltenin üzerinde kaydırđı.

"Buraya gel."

Hemen yatağa atladım, bacaklarım titriyordu. Açılmış dizlerinin arasına yerleşerek ellerimi yara izi olan kalçalarının üzerine koydum. "Artık çıkarabilir miyiz?"

"Hayır," diye homurdandı Wyn, parmaklarını yarı ını okşamak için sikinden aşağı indirirken. " nce ben dedim."

Yutkundum. "Ne-ne-"

"Beni boşalttıktan sonra  ıkmana izin vereceğim." Uzun bir parmağını içeri kaydırđı ve mırıldandı, "Bahse girerim sikini buraya sokmak için her şeyi yaparsın, değil mi?"

Kalçalarını sıkıca kavrayan eline bakarken boğazımdan boğuk bir ses kaçtı. "Evet."

"Kanıtla." Elini çekerek komodine uzandı ve o küçük kumandayı aldı. Bir saniye sonra, fiş titreşmeye başladığında bir iniltiyle sarsıldım. "İyi bir iş çıkarırsan ödülünü alırsın."

Zor nefes alarak eğildim ve hiç tereddüt etmeden sikini ağızıma aldım, kafesi çıkarmak için kelimenin tam anlamıyla her şeyi yapmaya hazırdım. Wyn tısladı, parmakları saçlarımdan arasından kayarak beni sıkıca kavradı.

Vücudum bu açıyla büküldüğünde, tıkaç prostatıma karşı durmadan titreşti. Aletim şişmeye çalıştı, kafesin içine doğru bastırdı, zevk kıcımdan pompalanırken sürekli sızıntı yaptı.

Onu hararetle emerken Wyn'den daha çok inliyordum, çaresizlikten sikini boğazıma sokmaya çalışıyordum. Bir solukla geri çekilerek, yarığını dilemek için uzunluğunu yaladım ve tadına bakarak inledim. Wyn hırlayarak kalçalarını yataktan kaldırdı, ben de dilimi içine soktum.

Muhtemelen burada en iyi işimi yapmıyordum. Sadece mümkün olduğunca çabuk boşalmasını sağlamaya çalışıyordum ve artık zar zor düşünebiliyordum, kıcımdaki titreşim tüm vücudumu titretiyordu. Ağızımı tekrar sikinin üzerine gömdüm, titreyen iki parmağımı içine soktum ve itmeye başladım.

Wyn kısık bir sesle kıkırdamadan önce boğazından çarpık bir inilti yükseldi. "Biraz acele ediyoruz, değil mi?"

Saçlarımdan tutarak, dudaklarımı sadece başının etrafına dolayana kadar ağızımı sikinden uzaklaştırdı. İniltiyle emdim, gözlerimi kaldırıp ağlamaklı bir şekilde ona baktım.

Dudakları keskin dişlerinin arasından sıyrıldı, yüzü zevkten gerilmişti. "Bahse girerim seni yeterince uzun süre böyle bırakırsam yine de boşalırsın." Bana kuduz bir sırıtiş fırlattı ve ağızımı yavaşça onun uzunluğuna gömdü. "Şu haline bak. Bir yaprak gibi titriyorsun. Benim çaresiz küçük insanım."

İniltilerim sikinin etrafında karışıyordu. Tısladı, sonunda tutuşunu gevşeterek başımı ciddi bir şekilde sallayabildim, parmaklarım içindeki o noktayı ararken yanaklarım çukurlaşacak kadar sert emdim.

Onu bulduğumda, Wyn hırladı ve kalçalarını yataktan kaldırdı. Ağzımın içinde sallanmaya başladı, parmakları saçlarımda huzursuzca hareket ediyordu, başı yatak başlığına yaslanmıştı.

"Siktir," diye ısırdı, yatağa daha da gömüldü, kalçaları sarsıldı ve neredeyse beni boğacaktı. "*Siktir*."

Kudurmuş gibi bir sesle parmaklarımın etrafında sıkılaştı, siki ağzımda zonkluyor, döleri boğazımın arkasına fışkırıyordu. Saf bir rahatlamayla inledim, titreyip başımı geri çekene kadar onu emdim. Havada zıplıyordum, kığım tıkacın etrafında hararetle sıkılıyordu, kısıtlanmış horozum yatağın her tarafına sızıyordu.

Çaresizlik noktasını çoktan geçmiştim, parmaklarımı kurtardım ve yara izli iç uyluklarını ve kalça kemiklerini çılgınca öpmeden önce ıslak yarığını yaladım. "*Lütfen şimdi çıkar*."

Göğsü kabaran Wyn kıkırdadı ve doğrulup yüzümü kavradı ve beni yukarı çekerek derin, dilli bir öpücük verdi. "*Çok muhtaçsın*."

"Bu senin hatan." Titreyerek kucağına tırmanmaya çalıştım. "*Lütfen*."

İnleyerek, Wyn beni yerimde tutmak için kalçalarımı sıktı, kendimi karnımın üzerine çevrilmiş ve kalçalarımın altına katlanmış bir yastık doldurulmuş bulmadan önce, kafes ona bastırıyor ve hayalarımın baskı yapıyordu.

Nefesim kesildi. "Wyn-" "Bunu şimdi

çıkaralım, olur mu?"

Parmaklarım fişin tabanını itmeden önce külotumu bir tarafa çekti. Amansız titreşimi sonunda durdu ve ürpertici bir nefes vermeme izin verdi. Alnımı yatağa bastırdım, nefes nefese kaldım.

Wyn tıkacı yavaşça çıkarırken, diğer eli kış yanağımı sıkıyor ve beni daha geniş açıyordu.

"Tamam." Yutkundum, nefesim kesildi. "Şimdi kafes."

Ama dönmeye çalıştığımda, Wyn kalçalarımı sertçe kavradı ve kendini bacaklarımın arasına yerleştirdi. "Henüz değil, tatlım."

"Ne?" Ciyakladım ama başımı kaldırıp ona ters ters bakacak gücü bile kendimde bulamadım. "Ama sen dedin ki-"

"Yakında Danny," diye mırıldandı, yavaşça içeri dalmadan önce sikini deliğimin üzerinde kaydırdı.

Beni sürekli olarak doldururken kalçalarım kalkmaya çalışarak haykırdım. "Bekle ama
-"Gelmeni sağlarsam çıkaracağını söylemiştin."

"Mm. Evet." Kalçaları kalkık arka tarafıma doğru bastırdı. "Ama ne zaman olduğunu söylemedim."

"Wyn!" Feryat ettim, çarşafı pençeledim, dışarı çekip sertçe içeri iterken kalçalarım titriyordu. "Beni bu şekilde beceremezsin! Yapamam!
-Bu hiç adil değil!"

Kıs kıs güldü, alt bedenimi vuruşları için sabit tutarken sesi şehvetle doluydu. "Çok sabırsızsın."

"*Sabırsız mısın?* Uzun zaman oldu-" Öne doğru eğilmek için kalçalarımı serbest bıraktığında boğuldum, horozunu açarak çılgın hassas prostatımın üzerinde sıkıca kaymasını sağladı. "Oh f-f-f-fuck."

Ofladı ve başını eğerek kürek kemiklerimin arasına nazik bir öpücük kondurdu. Asma kilidin küçük anahtarının terden sırılsıklam olmuş tenimi gıdıkladığını hissettim.

"Daha mı iyi?" diye mırıldandı, dizlerimi daha da dışarı iterek içime daha da sert girmeye başladı.

"*I-ungh-Please-please-*" Artık ne için yalvardığımdan bile emin değildim. Kafesi çıkarması için mi? Durmaması için mi? Ben

mantıklı düşünme noktasını geçmişti. Kafeslenmiş sikim kalçalarımın altındaki yastığa gömüldü, meme uçlarım o kadar sertleşmişti ki

Dantel neredeyse acı vericiydi. Saatlerdir alay edilen prostatım dayanılmaz derecede hassaslaşmıştı.

Çok geçmeden çılgınca titriyor, Wyn'in kalçalarına her vuruşunda sesim kısılana kadar haykırıyordum. Üstümde hırlıyor, keskin dişlerini omzuma geçirmek için eğilirken daha hızlı ve daha hızlı itiyordu.

Titreyip kalçalarını yavaşlattığında ve çiğ bir inilti çıkardığında, başımı kaldırıp yalvarırcasına ona bakacak gücü kendimde buldum. Gözlerim ıslaktı, dudaklarım titriyordu.

"Lütfen."

İnsanlık dışı yüzü biraz yumuşadı ve yanağıma sokulmak için eğildi. "Pekâlâ, tatlım. Bunu hak ettin."

Ben daha rahatlayarak hıçkırmaya başlayamadan Wyn doğrulup beni de yanına aldı, kendisi yatak başlığına yaslanana ve benim sırtım onun ön tarafına bastırılana kadar bizi geriye kaydırırken boynunu gömülü tuttu. Ayak bileklerini çoraplı baldırlarıma dolayarak bacaklarımı iyice açmasını sağlarken kucağında kıvranıyor, inliyordum.

Avuç içleri önümde, jartiyer kemerinin ve sütyenimin üzerinde aşağı yukarı kayarken omzumu öperek inledi, külotumun bel bandını koparmak için geri kaymadan önce göğüs kaslarımı sıktı. O kıs kıs gülerken ben sarsıldım ve sikini aşağı doğru ittim.

"Belki birkaç dakika daha-"

"Hayır." Bu kelimeyi neredeyse bağırarak söyledim ve kafeslenmiş sikime gözlerim kamaşarak bakmak için başımı öne eğdim. Hâlâ sertleşmeye çalışıyordu, başı damlıyordu. Taşaklarım belli belirsiz morarmıştı. Başımı Wyn'in omzuna yaslayarak, "Lütfen" diye yalvardım.

Zinciri çıkarmak için arkasına yaslanmadan önce boynumun yan tarafını öptü. Nefesimi içime çektim ve elleri kollarımda belirdiğinde tuttum.

Önümde, kararmış uzun parmaklarının arasında tuttuğu küçük anahtar duruyordu. Çarşafı yumruklayarak, asma kilidi açıp serbest bıraktıktan sonra kafesi dikkatlice kaldırırken çaresizlikle baktım.

Sikim serbest kaldığı anda o kadar hızlı sertleşti ki başım döndü. Taşaklarım bu kadar şişmişken o taban halkasının çıkmasına imkân yoktu. Her şeyi daha da hassas hissettirdi ve hemen aletimi okşamak için uzanmaya başladım, ama Wyn beni durdurmak için bileğimi tuttu.

Ben de titreyen diğer elimi uzattım, o da onu tuttu ve eğlenerek ofladı. Kalçaları altımda bir kez sallandı ve beni sikinin üzerinde zıplattı.

"W-W-Wyn." Kollarımı kurtarmaya çalıştım ama iki bileğimi de sırtımın arkasına çekip bedenlerimizin arasında sabitledi ve bir eliyle kavradı. "Hayır!" Ağlayacakmış gibi hissederek feryat ettim.

Sakinleştirici bir ses çıkardı ve omzumu öptü, bileklerim tamamen sıkışana kadar beni göğsüne yasladı. Başım geriye doğru eğildi, dayanamayacak kadar ağırdı ve yanağımı çevirerek boğazına doğru soludum.

Boştaki eli göğsümün üzerinde gezinerek dantelin arasından bir meme ucunu okşadı. Kalçaları sallanmaya, sikini içime sokmaya başladığında, o el aşağıya doğru indi. Vücudum onun inişinin her santiminde gerildi ve sıkılaştı, ta ki kopacakmış gibi hissedene kadar, nefeslerim zayıf hıçkırıklarla kesildi.

Avucuyla kesemi kavrayıp sikimi geçerken kalçalarım kasıldı. Hassas, aşırı ısınmış tenime karşı serin. Sonra, uzun saniyeler sonra, nihayet parmaklarını uzunluğumun üzerinde gezdirdi.

Bağırdım, kalçalarım çılgınca seğiriyordu. Aman Tanrım, aletim o kadar hassastı ki neredeyse acı çekecektim, o kadar sertti ki kalp atışlarımın içinde zonkladığını hissedebiliyordum. Wyn uzun parmaklarını aletimin etrafında kıvrıp sıkıtiğinde patladım.

Boğuk bir çığlık boğazımı yaktı, belki de bir çığlıktı. Başımı geriye atıp Wyn'in omzuna gömülürken tüm vücudum sarsıldı.

Islak ısı ağızıma ve çeneme sıçradı ve Wyn'in altımda sertleşirken gırtlaktan bir inilti çıkardığını duydum.

Sonunda bileklerimi serbest bırakarak göğsümü kavradı ve kalçaları sarsılırken beni kendisine sabitledi. Keskin dişleri omzuma battı, neredeyse deriyi kıracak kadar sertti. Ve ben *hâlâ* boşalıyordum. Sanki hiç durmayacakmışım gibi hissediyordum. Ellerim boynuzlarını kavramak için yukarı fırladı, bu da onun hırlamasına ve beni tekrar horozunun üzerine zıplatmasına neden oldu, o kadar acımasız bir orgazm boyunca nefes aldım ve hıçkırdım ki hayatta kalacağımdan emin değildim.

Sonunda bittiğinde, Wyn'in göğsüne yaslandım ve tamamen gevşedim. Çılgınlıklarımın şiddetinden boğazım ağrıyordu. Tüm vücudum artçı şoklarla seğirmeye devam etti ve Wyn alçak bir sesle gürleyip elini yavaşça sikime doğru kaydırdığında irkildim ve çılgınca başımı salladım.

"Hayır, bu çok hassas."

Oflayıp pufladı, sikimi hafifçe sıktıktan sonra bırakıp iç kalçalarımı avuçladı. Omzuma sokularak, "Şu haline bak." diye mırıldandı.

Yutkunarak zayıf başımı kaldırdım ve aşağıya baktım. Tanrım, ne kadar çok döl vardı. Siyah jartiyer kemerini ve dantelli sütyenini beyaz kurdelelerle kaplamıştı. Çenemde ve ağızımda soğuduğunu hissedebiliyordum. Dudaklarımı yalayarak tuzun tadıyla ürperdim.

"Çok uzağa ateş ettim, ha?" Dışarı çıkmayı başardım, sesim çılgınca kararsızdı.

"Bir çeşme gibi," diye kulağıma fısıldadı Wyn, sonra uzanıp çenemi kavradı ve başımı ona doğru çevirdi. Yüzümdeki dölleri yalamadan önce gözleri parladı ve bana yumuşak bir öpücük verdi.

Zayıfça homurdanarak başımın omzuna düşmesine izin verdim.
"Tam bir pisliksin."

"Beni seviyorsun." Kulak mememi dişledi.

"Sanırım," diye homurdandım, kalçalarımı oynattım ve kığım onun şaftının etrafında sıkılırken biraz irkildim. Wyn beni dikkatlice kaldırıp yatağa yatırırken, "Yine de söylemeliyim ki," diye ekledim, "tüm bunlar bana değil, *sana* bir hediye gibi geldi."

"Bu ortak bir hediye," dedi havalı bir şekilde, metal halkayı boşalmış taşaklarımın ve yumuşayan sikimin üzerinden dikkatlice geçirmek için yanıma oturdu. "Bundan hoşlanmadığını bana ciddi ciddi söyleyemezsin." Dölle kaplanmış ön tarafıma sivri bir bakış attı.

Yüzüm ve boğazım yandı, bu yüzden sessiz kaldım ve ona zayıf bir bakış attım. Ağzı sinsi bir gülümsemeye kıvrıldı ve rahatça horoz kafesine uzandı.

"Neden şimdi bunu tekrar takmıyoruz-"

"*Hayır*," diye bağırdım ve o beni yakalayıp yatağa geri itmeden önce sarsılarak yataktan kalktı. "Asla olmaz. Hayır. Ellerini kendine sakla, seni pis yaşlı adam."

Kıkırdadı, yataktan kalkıp tembel bir kedi gibi gerinmeden önce onu tekrar yerine koydu. "Pekâlâ. Yakında o zaman."

"Ugh." Kızarmış yanaklarımı görmemesi için başımı eğerek jartiyerin kayışlarını çözmeye çalıştım. "İyi, yakında," diye mırıldandım.

Wyn kıs kıs gülerken iç çamaşırlarımı çıkarmama yardım etmek için yanıma geldi. "Bayıldın," diye homurdandı ve dizlerinin üzerine çökerek çorapları hâlâ titreyen bacaklarımdan aşağı kaydırды.

Hissettiklerimden ürpererek dudaklarımı büzdüm ve gülümsememi bastırmaya çalıştım. Ama Wyn başını kaldırıp baktı ve yine de gördü, kendi ağzı da geniş bir sırıtışa dönüştü.

"Ahmak," diye mırıldandım şefkatle, boynuzunu iterek.

"Nankör velet," dedi hiç kızmadan, çorabı çıkarmak için ayağımı hafifçe kaldırarak. "Seni öyle bir boşalttım ki tüm kampın duyacağı kadar yüksek sesle çığlık attın."

"Aman Tanrım." Yüzümü ellerimin arasına gömdüm.

Wyn mırıldanarak diğer çorabı da çıkardı, sonra kalçalarımın arkasını kavradı ve eğilip kalça kemiğimi öptü. "Çok güzel bir sestî."

"Muhtemelen başka kimseye değil," diye mırıldandım ve iç çekerek ellerimi bıraktım.

Wyn önümde dizlerinin üzerinde durdu, bir kalça kemiğimden diğerine öpücükler bıraktı ve parmaklarını külotun bel bandına dolayarak bacaklarıma doğru çekti.

"Mükemmeldin." Bana sinsice sırıttı. "Hediyem için teşekkür ederim."

Homurdandım ve başparmağımı başının yaralı tarafına sürtmek için uzandım. "Bir şey değil."

AURY

Herkes kampta toplanmış, konuşuyor, gülüyor ve içiyordu ama ben burada Gage'le birlikte sessizlik içinde kalmaktan memnundum.

Duvardaki vardiyamızı bitirmiştik ama kampa döndükten sonra partiye katılmak yerine Gage'i kollarıma almış ve bizi kısa mesafeden motelin çatısına uçurmuştum, böylece hâlâ yalnız ve fark edilmeden kalabilecektik. Gage'in yıldızları seyretmeyi sevdiğini biliyordum ve kampın tel çatısından gökyüzü açıktı.

"Partiye katılmak istemediğine emin misin?" Kollarımı ona daha sıkı sararak ve ağzımı boynuna bastırarak sordum. "Ya da gidip sana bir içki getirebilirim."

"Ben iyiyim." Başını omzuma yasladı. "Belki sonra. Eğer bir şey kaldıysa."

"Olacağını sanmıyorum." Kıkırdadım ve aşağıda kampta toplanan gruplara baktım; Danny'nin kamburu çıkmış ve yüzü kızarmış bir halde motele doğru tökezlediğini görmek için tam zamanında gelmiştim.

Kaşlarım çatıldı ve gruba dönüp baktığımda Wyn'in Moth'un elinden bir şey kaptığını ve Danny ile aynı yöne doğru havada kıvrılan siyah bir dumana dönüştüğünü gördüm. Seraph'ın kulağına bir şeyler fısıldayan Lilac dışında grubun geri kalanı onların ardından bakakaldı. Bir saniye sonra Seraph kahkahalarla güldü.

Bazen çok sayıda insanla birlikte olmayı, beni gerçekten orada *isteyen* insanlarla çevrili olmayı arzuluyordum. Dehşet içinde kaçmayan insanlar. Chuck bile haftalarca onu elle beslemeye çalıştıktan sonra sonunda bana ısınmıştı, tıpkı benim boroleş ile yaptığım gibi.

Ama yine de şu anda sadece Gage'le birlikte olmaktan memnundum. Ona daha sıkı sarılarak, altımızdaki Wyn ve Danny'nin odasından gelen belli belirsiz sesleri duymazdan geldim ve yüzümü Gage'in boynuna gömdüm.

Yumuşak bir ses çıkardı ve yüzünü bana dönerek bacaklarını belime doladı, böylece kucağıma oturdu. Kanatlarımı ikimizin de etrafına çekerek bizi kendi küçük dünyamıza kapattım. Herkesin görüş alanından çıktığında, gaz maskesini boynuna asılı kalana kadar nazikçe aşağı çektim, sonra yüzünü kavradım ve onu öptüm.

Dudaklarıma gülümseyerek geri çekildi ve "Sence herkes hediyesini beğendi mi?" diye sordu.

"Evet." Parmak uçlarımı şakağındaki saçlarda gezdirdim. "Seraph hemen kazağını giydi."

"Ona uyduğına sevindim." Daha yakına sokuldu ve başını omzumun ön tarafına yaslayarak boğazımı okşadı. "Olmayacak diye çok endişelendim. O kadar uzun ki."

Kıkırdadım. "Evet, öyle."

"Sence hepsi gerçekten sarhoş olacak mı?"

"Evet," diye tekrarladım. "Edin bana yaptığı içkiyi gösterdi. En azından canavarlar çok ama çok sarhoş olacaklar."

Gage başını kaldırıp hafif bir telaşla bana baktı. "Kötü mü?" "Evet."

Homurdandı, bu da ağzımın bir gülümseme şeklinde kıvrılmasına neden oldu. Ona dokunmadan edemeyerek parmak uçlarımla gaz maskesinin burun köprüsünde bıraktığı izi düzelttim ve "Onları sevdim. Hepsinin burada olması çok güzel."

"Evet." Yüzünü buruşturdu. "Başta Wyn'in burada olması konusunda ne kadar gergin olduğumu biliyorsun, ama aslında Danny ne derse onu yapıyor.

için. Danny de iyi biri."

Kıkırdadım. "Evet, kesinlikle... aşık. Yine de bana pek dūşkūn deęil."

Gage'in kaşları kızgın bir şekilde çatıldı. "Boş ver onu o zaman. Zaten o ceketin altında sadece bir iskelet değil mi? *Binlerce* yaşımda olduğunu duymuştum."

"O bir iskelet değil, Gage," diye güldüm. "Telyth'ler çok uzun süre yaşarlar. O sadece... kendi yöntemlerine alışmış. Benden önce çok rycke görmüş. Ve hepsi de..." Kızardım. "ok kötü."

"Ama *sen* değilsin." Gage beni öpmek için eğildi. "Sen en iyisisin. Tanıdığım en nazik insansın."

Hiçbir şey söylemedim, anılar beynime hücum ederken başımın seğirmesini engellemeye çalıştım. Boğuk ığlıklar. Acı dolu inlemeler. Diğer kampın üzerine yükselmek ve tüm o insanları görmek, çok küçük, çok zayıf ve savunmasız. İç organlarının parmaklarımın arasında ezildiğini hissetmek. Kemiklerinin yumruğumda ezildiğini duymak.

Gözlerimi hızla kırpıştırdım ve tekrar Gage'in yüzüne odaklandım, yaşam tohumu gümbürdüyordu, derimin altındaki canavar her zaman gizleniyor, dışarı çıkmak istiyordu. Şimdi ilk seferkinden daha uysal hissediyordum, daha memnun. Sadece Gage'i ve ona *ait* olduğunu düşündüğü diğerlerini korumaya hevesliydi. Ama yine de her zaman kaosa açtı. Her şeyden çok arzuladığı şeyi korumak için her zaman tahribat ve acı yaratmaya istekliydi.

"Sence ne zaman gideceğiz?" Gage ceketimle oynayarak sessizce sordu. "Canavarlar dünyası için mi?"

Dudaklarımı büzdüm. "Bilmiyorum. Sanırım yakında. Diğerleri plan yapıyordu. İnsanlarını aceleye getirmek istemiyorlar - özellikle de Gloam, Rig'i hazır olmadan hiçbir şeye zorlamak istemiyor. Sonsuza kadar olmasa bile Rig'in kamptan ayrılacağı için ne kadar üzüleceğini biliyor."

Gage beni izledi. "Bazılarının kalacağını düşünüyor musun?" diye sordu sessizce. Başımı eğdim.

"Belki de. Orası daha güvenli." Ona küçük bir gülümseme verdim. "Ordu yok."

Uzun bir süre bana baktı, kaşları çatılmıştı. "Orada mı kalmak istiyorsun?"

"Ne istiyorsan onu istiyorum."

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Sen kendi kişiliğine sahipsin, Aury. Yaptığımız her şey ikimizin kararı olmalı. İkimizin kararı ya da bir uzlaşma."

Gözlerimi indirdim, dudaklarımı ayırdım ama önce sessiz kaldım. Sonunda sessizce itiraf ettim, "Ben... geri dönmek için sabırsızlanıyorum. Dünyamı tekrar görmek ve sana göstermek için. Ve... Ve ordunun erişiminden uzak olmayı."

Yutkunduğunu duydum. Elimi tuttu ve sıkıca kavradı. "Eğer orada kalmak istiyorsan, kalacağız, Aury. Ordu seni oraya götüremez."

Başımı salladım. "Senden kampı geride bırakmanı isteyemem-"

"Daha önce kampı geride bırakmaya hazırdım, hatırladın mı?" Bana alaycı bir gülümseme verdi, sonra göğsümü dürttü. "Ta ki sen beni burada terk edene kadar."

Kızardım, sefalet içimi daralttı. "Yapma."

"Sadece şaka yapıyorum." Durakladı. "Bakalım ne olacak, tamam mı? Oraya vardığımızda. Bakalım... nasıl hissedeceğiz."

Başımı kaldırıp ona bakarken gözlerim fal taşı gibi açıldı. Gage - benim tatlı, endişeli Gage'im - bize sadece *bekleyip görmemizi* mi söylüyordu?

"Ne düşündüğünü biliyorum." Kıkırdadı. "Ve evet, oraya yapacağım yolculuğu düşünmek beni *gölünç* derecede geriyor. Ama..." Yutkunarak parmaklarımızı birbirine doladı. "Beni daha cesur yapıyorsun, Aury. Kendimi güvende hissettiriyorsun. Artık o kadar endişelenmiyorum. Yani, hâlâ çok endişeleniyorum ama... beni güvende tutacağını biliyorum."

Boğazım düğümlendi. Elimi serbest bırakarak yüzünü kavradım ve uzun bir öpücük için onu kendime çektim. Bunu söylediğini duymanın benim için ne kadar önemli olduğunu asla bilemezdi. Daha önce hiç kimse benim yanımda kendini güvende hissetmemişti. Ondan önce kimse bana güvenmemişti.

Gage'e kadar kimse beni istememişti.

"Seni seviyorum, Gage," dedim ona kısık sesle. "Sen benim her şeyimsin."

"Ben de seni seviyorum-" Altımızdan çok yüksek bir çığlık gelince sıçrayarak kesti. "Aman Tanrım, o da neydi?"

Kıpırdamadan durdum, dinlerken kulaklarım diken diken oldu. Aşağıdan bir bağırış daha geldiğinde Gage tekrar sıçradı, ardından Danny'nin boğuk sesi "*Wyn!*" diye haykırdı.

"Aman Tanrım, o iyi mi?" Gage endişeyle sordu. "Sanki Wyn'in canı *yanıyor* gibi-"

"O değil," diye araya girdim, hassas kulaklarım yatağın hızlı ve ritmik gıcirtısını duyunca ağızım seğirdi. Elin ete çarpması. Wyn'in kuduz hırıltıları. "Onlar... meşguller."

Gage bir an bana baktı, sonra gözlerinde bir farkındalık parladı. Yüzü kıpkırmızı oldu. "Aman Tanrım."

Kıkırdayarak, onu kollarıma almadan önce gaz maskesini nazikçe yerine sabitledim ve kanatlarımın açılıp gerilmesine izin vererek ayağa kalktım. "Yatmadan önce kızları kontrol etmeye gidelim mi?"

"Evet," diye ağzından kaçırdı ben daha konuşmamı bitirmeden. "Lütfen. Hadi gidelim. İstemiyorum, Danny'nin gözlerinin içine bir daha asla bakamayacağım."

"Hoşuna gidiyor, merak etme," dedim ona içtenlikle.

"Aury!" Gage tıslayarak karnımı dürttü ve havaya yükseldiğimde bana sıkıca yapıştı.

GLOAM

Benim küçük ateşböceğim çok ama çok sarhoştı.

Moth'un söylediği bir şeye gülerken kahverengi gözleri buğulandı ve hafifçe odaklanamadı, ben onu dik tutmak için sakince elimi uzatana kadar neredeyse devriliyordu.

Moth *da* çok sarhoştı ama Charlie alkol konusunda ağırdan alıyor gibiydi - muhtemelen Moth'un Edin'in ölümcül ev yapımı içkisinden çok fazla içmediğinden emin olmak için. O ve ben, Moth ve Rig kahkahalar atarak dağılırken sadece çok sarhoş iki insanın ayık partnerlerinin anlayabileceği sessiz bir bakışı paylaştık.

İkisinin de uzaktan yakından komik bir şey söylediğini duymamıştım ama Rig'in vahşi buklelerini düzeltirken ağzım bir gülümsemeye dönüştü. "Komik olan ne, aşkım?"

Yüzünde yarım yamalak bir gülümsemeyle tembelce bana göz kırptı. "Güve dedi ki..." Durakladı ve tekrar Moth'a baktı. "Bekle, neydi o?"

Güve yavaşça gözlerini kırptırdı, solgun gözleri dalgın dalgın Charlie'nin saçları. Charlie buna sessizce katlandı ve boş bir ifadeyle fincanından küçük bir yudum aldı.

"Ne?" Güve Charlie'nin yanaklarını sıktı. "Bir şey söylediğini *sanmıştım*."

"Bekle." Rig neredeyse tekrar düşerken kemerime tutundu. "Hayır, *sen*... Bekle."

O ve Moth bir an için birbirlerine donuk donuk baktılar, sonra ikisi de kahkahalarla gülmeye başladı. Moth tökezleyerek Charlie'nin yüzüne döndü ve kollarını onun boynuna doladı.

"Neden bu kadar ateşlisin?" diye mırıldandı. "Ve sinir bozucu."

Charlie güldü ve dik durmasını sağlamak için bir kolunu Moth'a doladı. "Nasıl sinir bozucu oluyorum?"

"Sinir bozucu değilsin, sen en iyisisin." Moth, Charlie'nin ağzına yakın bir yere kocaman bir öpücük kondurdu. Charlie'nin gözleri nefesindeki Edin'in birasının kokusundan yaşardı. "Sinir bozucu *olan* ne biliyor musun?" Güve homurdanarak Charlie'nin kolunu büktü. "Pantolonumdaki bu lanet kuyruk."

Salyıkların kuyrukları olduğunu biliyordum ama Güve'nin kuyruğu olup olmadığını merak ediyordum. Eğer öyleyse bile bunu gizlemeye özen gösterirdi.

Rig'in gözleri kocaman oldu. "Kuyruğun mu var?"

"Evet ve bu *çok* sinir bozucu." Güve ceketinin arkasına uzanmaya çalışıyordu ama Charlie ellerini çabucak durdurdu.

"Bebeğim, neden odamıza geri dönmüyoruz?"

"İstemiyorum," diye mırıldandı Moth, pantolonunun arkasına uzanmaya çalışırken neredeyse tekrar düşüyordu. "Sadece kuyruğumu çıkarmak istiyorum. Beni rahatsız ediyor."

"Avcı..." Charlie bana endişeli bir bakış atarak onu tekrar durdurmaya çalıştı. Ve fark ettim ki, eğer Moth kuyruğunu genellikle saklı tutuyorsa, bu gece tüm kampın önünde ortaya çıkarırsa yarın mahcup olabilirdi.

"Güve," dedim dikkatini dağıtmak için hızlıca, sonra kıvranmayı bırakıp gözlerini kırıştıtarak bana bakarken söyleyecek bir şey bulmaya çalıştım. "Danny ve Wyn'in sana aldığı hediye beğendin mi?" Kemerine sıkıştırılmış hançerin ilk fark ettiğim şey olduğunu görünce sordum.

Solgun gözleri parladı. "Evet, bu harika."

Elleri beceriksizce ona uzandığında, Charlie bana Moth'un dikkatini bir silaha çekmenin muhtemelen çok iyi bir fikir olmadığını söyleyen bir bakış daha attı. Ben de ona özür dileyen bir gülümsemeyle karşılık verdim.

"Hey, Moth." Charlie onun önüne geçti ve çenesini kavrayarak Moth'u ona bakmaya ve hançeri almaya çalışmayı bırakmaya zorladı. "Neden gidip biraz oturmuyoruz? Belki biraz su içeriz."

"Edin'in içkisinden biraz daha istiyorum." Güve, barın dışında oturan bir grup canavara ve insana doğru ilerledi.

Danny ve Wyn bir süreliğine ortadan kaybolmuşlardı ama kısa bir süre önce motelde yeniden ortaya çıkmışlardı. Wyn kolunu Danny'nin omuzlarına atmış kasıla kasıla yürüyordu, Danny ise daha önce olduğundan çok daha az gergin ve endişeli görünüyordu. Bu da bana neden ortadan kayboldukları hakkında bir fikir verdi, özellikle de Wyn kendini beğenmiş bir şekilde aniden *çok* susadığını ve bir içkiye daha ihtiyacı olduğunu söylediğinde ve Danny kıpkırmızı kesilip onu ittiğinde.

Şimdi Lilac, Seraph, Hunter ve Edin ile birlikte yerde uzanıyorlardı. Hunter Edin'in kucağına göç etmişti ve isdernuc sevgilisini Seraph ve Wyn ile rekabet halinde bir fincan daha bira içmeye teşvik ederken yumruklarını Edin'in dizlerine vuruyordu.

Edin ilk bitirdiğinde tezahürat yaptı ve Hunter'ın *da* oldukça sarhoş olduğunu Wyn'i -genellikle ne pahasına olursa olsun etkileşime girmekten kaçındığı- işaret edip "*Ha!* Edin seni lanet masanın altında içebilir, yaşlı adam" dediğinde anladım.

Charlie, Moth'un onlara doğru ilerleyişini izlerken boğuk bir ses çıkardı ama onun peşinden gitmeden önce dönüp bize garip bir bakış attı. "Ah... Kuyruk olayını kendinize saklayabilir misiniz? Normalde bu konuda biraz utangaçtır. Bilirsiniz, ayıkken."

"Elbette Charlie," dedim, Rig şiddetle başını sallayıp ağzını kapatıyormuş gibi yaparken.

"Hiçbir şey söylemeyeceğiz dostum," dedi Charlie'ye güven verici bir şekilde. Bir bakıma. Kelimelerin hepsi birbirine karıştı.

Charlie'ye alaycı bir gülümseme verdim. "Rig'in sabah hatırlayacağını sanmıyorum zaten."

"Evet, yapacağım!" Charlie aceleyle uzaklaşırken bana ters ters baktı, ben de yanağını avuçladım ve ona gülümsedim.

"Ne yapacaksın, aşkım?"

"Ne?" Gözlerini ağır ağır kırıştırdı. "Hayır, bekle. Evet,

hatırlayacağım." "Neyi hatırlayacaksın?"

"Ne?" diye tekrarladı, sonra döndü, ben onu sabitleyene kadar sallandı ve Edin'in herkesin içkisini yeniden doldurduğunu gördü. "Ooh, biraz denemek istiyorum-"

"Bir şeyler yemeye ne dersin, Adam?" Başının üstünü öptüm ve onu nazikçe yemek masalarına doğru yönlendirdim. Rig'e emir vermek, ne yapıp ne yapamayacağını söylemek istemiyordum ama kesinlikle Edin'in içkisini içemezdi. Aslında onu içen *canavarlar* için oldukça endişeliydim, hatta iç organları çok uzun hayatının bu noktasında muhtemelen bir nükleer patlamaya dayanabilecek olan Wyn için bile.

Bu dünyadaki hamamböcekleri gibi, diye düşündüm. Büyüleyici yaratıklardı.

Rig, Daisy'nin pastasından bir dilim alarak dikkatini dağıtıttıktan sonra - aynı anda bir kutu daha önceden karıştırılmış kokteyl içerek- diğerlerinin yanına gittik. Moth ve Charlie yerde oturuyorlardı, Moth bir kutu birayı yudumlarken Charlie'ye yaslanmıştı. Görünüşe göre Charlie onu Edin'in birasından daha fazla içmekten caydırmakta başarılı olmuştu.

Rig kucağıma yerleşti, yüzünü göğsüme sürttü ve her yere buzlanma bulaştırdı. Gülümsedim ve buklelerine bir öpücük kondurdum. Yeni kutusunu açarken, bundan sonra onu nazikçe kesmeye çalışacağımı aklıma not ettim. Hâlâ çoğunlukla aklı başındaydı ve ara sıra ona su içiriyordum ama sabaha kendini çok ama çok hasta hissedecekti.

Ama serbest kalacağı bir geceyi hak ediyordu. Kamp için çok şey yaptı, çoğu gün kendini yıprattı. Kollarımı ona doladım.

ve onu tekrar öptüm. O rahatlayıp eğlenirken ben de onu güvende tutacaktım. Daha iyi bir şey düşünemezdim.

"Tamam mı aşkım?" İçkisini höpürdeterek yudumlarken önümden akan yapışkan sıvı damlacıkları hakkında yorum yapmadan sordum.

"Evet." Göğsüme bir öpücük kondurdu, dudakları soğuktu. "Biraz çakırkeyif olabilirim."

Homurdandım ve alaycı bir şekilde "Belki birazcık" dedim.

Bana sıırttı, gözleri odaklanmamış ve ağırlaşmıştı. Ama sonra çok iyi tanıdığım bir bakışla parladılar.

"Hey." Kucağımda daha derine tırmanmaya çalıştı, boştaki eli kalçamı okşamak için aşağıya süzüldü. "Odamıza döndüğümüzde sevişmek ister misin?"

Güldüm. "Sanmıyorum, ateş parçası. İçki içiyorsun."

"Ayılacağım!" diye ısrar etti, etrafına çok hızlı bakıyor ve kafası şüphesiz yüzdüğü için sallanıyordu. "Gidip biraz su getireyim-"

"Ben bakarım," dedi Charlie yakınlardan, Moth'u dik bir pozisyona getirdi ve devrilmediğinden emin olmak için ellerini omuzlarına koyarak bir saniyeliğine havada asılı kaldı. Ayağa kalktı. "Moth için biraz alacağım."

Güve yüksek sesle homurdandı, elini salladı ve neredeyse Charlie'nin kasığına bir şaplak atacaktı. "Ona ihtiyacım yok."

"Elbette, avcı." Charlie bir elini Moth'un başının üzerinde sevgiyle gezdirdi, bana onu izlemem için yalvaran bir bakış attı ve sonra aceleyle lokantaya doğru gitti.

O gider gitmez Moth öne doğru eğildi ve çok yüksek bir fısıltıyla tısladı, "Hey, Wyn. Wyn."

Wyn fincanı kaputundan indirdi, Edin'in deminin tadı karşısında ürperdi. "Hmm?"

"Daha önce yaptığın şeyi yap." Güve homurdandı. "Şehre gittiğimizde."

"Ne şeyi, it?" Wyn bileğini kaldırdığı dizine dayayarak kolayca söyledi.

"Beni düşürüp havada yakaladığında." Güve ayağa kalkmaya çabaladı ve sallandı. "O kadar yükseğe bile çıkamayız. Sadece kampın çatısına kadar. Hadi."

Edin kıkırdadı. "Ah, evet. Gençken bunu bana yapmasını sağladım."

Hunter gözlerini kırpıştırarak odaklanmaya çalışıyordu. Cam gibi gözleri Charlie'nin Bo'yla konuştuğu ve birkaç bardak su getirdiği lokantaya kaydı. "Charlie'nin bundan hoşlanmayacağını hissediyorum."

"Sadece çabuk ol." Moth Wyn'e ayağa kalkmasını işaret etti. Wyn omuz silktikten sonra kalktı, Danny ise sert bir şekilde ona dikkatli olmasını söyledi.

Boğazımı temizledim. "Bunun pek iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum, Wyn. Sen içiyordum."

"Ben iyiyim, beni çok az etkiliyor." Moth'a uzanırken sabit görünüyordu. "Hazır mısın, it?"

"Evet, kahretsin."

Wyn siyah bir dumana dönüştü ve havaya fırladı, Moth altında sallanıyordu, bacakları tekmeliyordu. Akıncılar dönüp ikisine bakmaya başladığında keyifle güldü. Charlie'nin elinde üç bardak suyla rahatça döndüğünü görmek için tam zamanında lokantaya bakarak irkildim.

Yüzündeki tüm kan çekilirken elindekileri bıraktı, dehşete düşmüş bakışları tepemizdeki Güve'ye kilitlendi.

"Ne Güvesi," diye bağırdı, tam Wyn kendini bıraktığı sırada üzerine atladı. Charlie dehşet dolu bir ses çıkardı.

Güve şok içinde bağıarak yere çakıldı. Wyn onu inişinin yarısında yakaladı ve yavaşça yere inerek onu ayağa kaldırdı.

"Ne oluyor lan?" diye bağırdı Charlie, Moth'u kaptığı gibi Wyn'den uzaklaştırdı. "Seni *pislik*, onu öldürebilirdin!"

"Ondan bunu yapmasını ben istedim," dedi Moth neşeyle, kolunu Charlie'nin omuzlarına dolayarak. Ama biraz yeşil görünüyordu ve onu gördüm

"Eğlenceli." diye eklemekten önce sarsılarak yutkundu. Sen de yapmalısın."

Charlie onu görmezden geldi. Wyn'e, "*İçki içiyorsun*, pislik herif," diye çıkıştı.

Wyn tekrar yere çökerken bir el salladı. "Ben iyiyim. Sarhoş değilim."

Charlie, "Sen de bir milyon yaşındasın," diye tersleyince Hunter, Edin'in omzuna doğru bir homurtu çıkardı. "Reflekslerin körelmiş olmalı."

Bu Wyn'in hırlamasına neden oldu, parmakları seğirdi. "Reflekslerim *Kusursuz*, sen-"

Ezilmiş bir teneke kutu kornasının yan tarafına çarpıp yere düştüğünde aniden kesti. Herkesin ona baktığı şaşkın sessizlikte Rig kucağıma yığıldı.

"Özür dilerim," diye seslendi kısık sesle. "Ben arkanızdaki boş yığını hedefliyordum."

"Sanırım yatma vakti geldi, değil mi ateş parçası?" Aceleyle onu kollarıma aldım ve ayağa kalktım. "Herkes iyi geceler."

Wyn'in orada sessizce otururken ne kadar kızgın olduğunu çözemiyordum ama riske girmek istemedim. Danny onun yanında kahkahalarla ağlıyordu ve Charlie Moth'u çekiştiriyordu, hala Wyn'e bakıyordu. Lilac ve Seraph kayıtsızca izliyorlardı, ikincisinin yüzünde aptal bir gülümseme vardı. Hunter sırttan Edin'in kulağına bir şeyler fısıldıyor ve parmaklarını Edin'in çıplak karnından minik eteğine kadar takip ediyordu.

Evet, kesinlikle yatma vakti gelmişti. Rig'i dikkatlice ayağa kaldırdım ve su almak için lokantaya doğru ilerlerken kolumu ona doladım. Suyu yudumlamaya başladığında onu nazikçe motele doğru yönlendirdim.

"Eğlendin mi, Adam?" Saçlarını düzelterek ona sordum.

"Evet." Bana sırtıttı, göğsümü baştan çıkarıcı bir şekilde okşamaya çalışırken çenesinden aşağı su damlıyordu. "Ama şimdi *gerçekten* azdım."

Kıkırdadım. "Bakalım sabah nasıl hissedeceksin, aşkım."

"*Hayır*, bu gece." Tökezledi, ben de onu yanıma yatırdım. "Çok fazla hareket edersem kusabilirim ama yüzüme oturabilirsin." Başını arkaya yatırdı. "Aman *Tanrım*, bu harika olurdu."

Tekrar kıkırdayarak, yanımdan geçen ve bize iri gözlerle bakan birkaç akıncıya başımı salladım.

"Bu gece olmaz, aşkım. Yatağa giriyoruz ve sen uyuyacaksın." Durakladım. "Belki her ihtimale karşı yatağın kenarına bir kova koyarım."

MOTH

"Aman *Tanrım*, Charlie, ben *iyiyim*."

Beni barın arka tarafına, diğerlerinden uzağa götürdü ve öfkeyle kusacakmışım gibi görüldüğümü mırıldandı.

"Bu muhtemelen senin en iyi fikrin değildi, avcı." Charlie bana bakarken kollarını kavuşturdu, tek kaşını sert bir ifadeyle kaldırdı.

Neden bu kadar ateşli görünüyor? Aynı anda hem mide bulantısı hem de azgınlık hissedebileceğimi fark etmemiştim ama oluyordu işte.

"İyiyim," diye mırıldandım, elimi tuğla duvara dayadım ve sessizce derin nefesler almaya çalıştım.

Belki de Wyn'in beni bırakmasını sağlamak o kadar da iyi bir fikir değildi.

Ağzım yine tükürükle doldu, midem yerinden fırlayacak gibi oldu ama yutkundum ve gözlerimi kırıştırdım. Doğrulup Charlie'ye kendinden emin bir gülümseme vermeye çalıştım. Bulanıklaştı ve iki Charlie'ye dönüştü.

"Oh kahretsin." Homurdandım. "İki kişi olduğunuzu

düşünsene." "Ne?"

Hayal ederken gözlerim daldı. İki Charlies. Oh lanet olsun, bu olurdu *İnanılmaz*.

"Bebeğim, *lütfe*n biraz su içer misin?" diye sordu iki Charlie de endişeyle. Gözlerimi kırıştıtarak odaklanmayı başardım ve tekrar bir taneye dönüştü.

Biraz serin hava almak için derin bir nefes aldıktan sonra midemdeki çalkantı nihayet durdu. Bara yaslandım ve başımı soğuk tuğlaya yasladım. "Ben iyiyim, söz veriyorum."

"Sarhoşsun." Gözlerini bana dikerek yaklaştı. "Ben bakmıyorken Edin'in birasından biraz daha mı içtin?"

"Hayır." Suçluluk duygusu yine midemi bulandırdı. "Tamam, birazcık."

Bir elini yüzünde gezdirdi, sonra başını gökyüzüne doğru eğdi.
"Tamam."

"Özür dilerim," diye mırıldandım, birden sarhoş olduğum için kendimi tam bir aptal gibi hissettim.

"Üzülme." Charlie saçlarımı kızarmış yüzümden geriye doğru itti.
"Sarhoş olmaya ve eğlenmeye iznin var, Güve. Ama bu şeyler... muhtemelen insani yönün için iyi değil."

"Ben halledebilirim." Safralı bir geçirmeyi engelledim. Tamam, belki de üstesinden gelemezdim.

Bir kahkaha atarak yüzümü avuçladı. "Çok tatlısın."

Ona ters ters bakmaya çalıştım. "Ben *sevimli* değilim."

"Çok tatlısın avcı. Ama endişelenme." Bana sıırttı. "Kimseye söylemem."

Odaklanmamış bakışlarım ağızına kaydı. Charlie'nin çok güzel bir ağzı vardı. Daha önce bacaklarımın arasında hissettiklerimi hatırladım ve ellerimin gömleğinin kenarlarında gezindiğini fark ettim.

"Çok ateşlisin," diye mırıldandım, onu öpmek için eğildim.

Kıkırdaması ağızımda boğuklaştı ve bir saniye sonra geri çekildi.
"Dişlerini fırçaladıktan sonra seni istediğin kadar öpebilirim avcı, ama saf etanol dolu bir fıçıya balıklama dalmış gibi kokuyorsun."

"Beni seviyorsun," diye karşı çıktım. "Nefesim nasıl kokarsa koksun beni öpmek istemelisin."

Gözlerini devirerek beni kendine doğru çekmeden önce ağızıma bir öpücük daha kondurdu ve yüzünü boynuma gömdü. Kollarımı ona sımsıkı sararken gözlerim kapandı. Charlie biraz tökezledi

Ben onun üzerine düştüm ama o ikimizi de dik tutmayı başardı.

"Bu çok güzel," diye mırıldandım uzun bir iç çekişle. Gözlerim aniden tekrar açılmayacak kadar ağırlaştı.

Kıkırdadı, sonra kafasının aniden omzumdan çıktığını hissettim. "Oh adamım, bu şarkıya bayılıyorum."

"Ha?" Müziğı duyamıyordum ama başımı kaldırdım ve konsantre olmaya çalıştım. Pikapta gitar eşliğinde yumuşak bir kadın sesi şarkı söylüyordu, kamptaki herkesin kahkahaları ve yüksek sesleri arasında zar zor duyuluyordu. "O da ne?"

"Adı "Sevdiğime Adanmış". Annemin en sevdiği gruptan." Bana sırtarak kollarını boynuma doladı. "Benimle dans et, avcı."

Başımı çok hızlı salladım ve daha fazla safra yutmak zorunda kaldım. "Ne? Hayır. Dans edemem."

"Kimse bizi göremez." Beni hafifçe bir o yana bir bu yana sallamaya başladı ve yüzüme sıcaklık dolarken ellerim ona tutunmak için fırladı. "Gördün mü? Çok kolay."

"Tek yapmam gereken bu mu?" Kimsenin barın arkasında dolaşmadığından emin olmak için etrafa bakarak kararsızca sordum.

"Evet." Homurdandı. "Belki ayaklarını biraz oynatırsın."

Kaşlarımı çattım. "Nasıl hareket ettireyim?"

"Sadece... bir o yana bir bu yana. Benim gibi."

Kendimi tam bir aptal gibi hissederek onu taklit etmeye çalıştım. Ama doğru yapıyor olmalıydım, çünkü Charlie iç çekti ve yüzünü tekrar boynuma gömmek için yaklaştı.

"Teşekkürler avcı," dedi sessizce ve şakağına bir öpücük kondururken göğsüm sıkıştı.

Müziği artık daha iyi duyabiliyordum, armonize sesler yükseliyor ve netleşiyordu. *'Bebeğim'* sözlerini duyduğumda gözlerim aniden ısındı ve birlikte sallanırken Charlie'ye daha sıkı sarıldım.

"Seni seviyorum," diye mırıldandım.

Boynuma doğru gülümsedi. "Ben de seni seviyorum, ba-" Kustum. *Her yere.*

Charlie'yi ıskalamayı başardım, ağzıma dolan tükürüğü hissettiğimde geri çekildim ve ondan uzaklaştım. İçini çekti, saçlarımı nazikçe toplayarak geriye doğru itti ve avuçlarını omurgamda aşağı yukarı gezdirerek rahatlatıcı vuruşlar yaptı.

"Sonra kendini daha iyi hissedeceksin," dedi. "Eminim su şimdi iyi geliyor, ha?"

"Özür dilerim," diye boğuldum, çimlere tükürürken gözlerim yaşardı.

"Sorun yok, bebeğim. Dansım var." Tekrar sırtımı okşadı. "Sen iyi bir dansçısın."

Ellerim dizlerimin üzerinde kambur dururken zayıf bir kahkaha atmayı başardım. Daha fazlası gelmeyecekmiş gibi hissettiğimde titrek bir nefes verdim ve doğruldum. "Siktir. Özür dilerim."

"Gerek yok." Serin avucunu alınımın üzerine koydu ve gözlerimin rahatlayarak kapanmasını sağladı. "Duş almak ister misin?"

Ürperdim. "Soğuk olacak."

Bir kolunu belime dolayarak homurdandı. "Bunun kötü bir şey olduğunu sanmıyorum avcı. Hazır mısın? Uzun yoldan gideceğiz, böylece kimseyle konuşmak zorunda kalmazsın, tamam mı?"

"Tamam," diye mırıldandım, ağır bir şekilde ona yaslandım. "Teşekkürler."

Gidip havlularımızı alırken herkesten kaçmayı başardık ve duş kabinlerine vardığımızda terk edilmişlerdi. Birlikte bir kabine tikişip soyunduktan sonra buz gibi su başıma çarptığında irkildim. Charlie güldü, beni hızla keseledi, yüzümü köpürttüğünde sıırttı ve ben sıçradım.

Diş fırçalarımızı getirmişti, ben de ağızımdaki tattan kurtulduğum için minnettar bir şekilde dişlerimi iyice fırçaladım. Yeniden giyindiğimizde yorgunluktan çöktüğümü hissedebiliyordum.

"Yatak?" Charlie neşeyle saçlarımı havluyla silerken sordu.

"Evet, tamam."

Ama kampa geri dönerken, jeneratörlü lokantanın yanında duran plak çalara baktım. Charlie'ye yan gözle bakarak, odamıza çıkıp yatmak için soyunurken sessiz kaldım.

Çarşafların altına girdiğimiz anda arkamdan bana sarıldı ve iç çekerken vücudumun yatağa gömüldüğünü hissettim. Ama gözlerimi açık tutmaya çalıştım, çünkü uyumadan önce yapmam gereken başka bir şey vardı. Karanlığa bakarken, kapımızın ötesindeki kamptaki tüm gürültüye odaklandım.

Charlie'nin düzenli nefes alışları. Neredeyse sinir bozucu bir hızla uykuya dalabiliyordu, sanki uyumaya karar vermiş ve bir anda uyuyakalmış gibi. Bana bunun askeri bir şey olduğunu söylemişti.

Uyanık kal, dedim kendime inatla. Ama gözümü tekrar kırptığımda kamptaki tüm sesler kaybolmuştu. Tamamen sessizdi ve oda öncekinden daha da karanlıktı.

Kahretsin. Kesinlikle uyuyakalmıştım ama en azından henüz hava aydınlanmamıştı. Charlie sırt üstü yatmıştı ve hafifçe horluyordu, ben de yavaşça yataktan kalktım ve kıyafetlerimi giymek için odanın diğer tarafına geçtim.

En azından artık sarhoş değildim, bu da işimi kolaylaştıracaktı. Başımdaki hafif çarpıntıyı görmezden gelerek, odadan çıkmadan önce Charlie'nin hâlâ uyuduğundan emin olmak için bir kez arkama baktım.

Yatađımızın sıcaklıđından sonra gece havası sođuk geldi, bu yűzden paltomu daha sıkı sardım ve sessizce merdivenlere dođru yűrűdűm. Duvardaki akıncıların hiđbiri kampa bakmıyordu ve tűm peri ışıkları kapalıydı. Lokanta durgun ve karanlıktı, űnűnden geđtiđim motel odalarının kapılarından sadece hafif horultular ya da tam bir sessizlik geliyordu.

Pikabın hűlű lokantanın yanında durduđunu gűrűnce sıdıttım. Çimenlerin űzerinde sűrűnerek etrafıma bir kez daha bakındıktan sonra műmkűn olduđunca sessiz bir řekilde jeneratűrűn kancasını çıkardım. Bir yıđın plađı kolumun altına sıkıřtırdıktan sonra kollarımın arasına aldım ve motele dođru kořmaya bařladım.

Charlie aldıđımı gűrűnce muhtemelen geri vermemi isteyecekti ama belki onu almamaya ikna edebilirdim. Jeneratűrű de almayı dűřűndűm, bűylece pikap gerçekten çalıřacaktı, ama o Lilac ve Seraph'ındı, bu yűzden belki de olmazdı. Bařka bir řey bulabiliriz.

Ama Charlie bu şarkıyı çok seviyorsa? İstedığı zaman dinleyebileceğinden emin olacaktım. şarkı çaldığında beni dans ettirse bile.

LILAC

Yatak odasından uykulu bir homurtu duyduğumda ağzım seğirdi, bunun Seraph'ın nihayet uyandığı anlamına geldiğini biliyordum. Sabah çoktan olmuştu.

Geriye dönüp baktığımda, onu kamptan çıkarıp aşk kulübesine sokmayı nasıl başardığımdan pek emin değildim. Uzun bacakları, kavrayan elleri ve kulağıma ya da gömleğimin altına kıvrılmaya çalışan sinsi dili vardı. Tüm bunları metanetle görmezden geldim ve onu büyük bir bardak su içmeye zorladıktan sonra yuvamıza soktum. Sonra yanına oturdum ve bayılana kadar başını okşadım.

Edin'in içkisinde ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ve gerçekten bilmek de istemiyordum.

Seraph'ı bütün gece içerken izledikten sonra. Pek iyi uyuyamamıştım, ara sıra uyanıp onu kontrol ediyordum, elimi göğsünde tutuyordum, böylece yaşam tohumunun hafifçe titreştiğini hissedebiliyordum, bana iyi olduğuna dair güvence veriyordu.

Şafak sökmeden hemen önce hırıltılı horultular çıkarmaya başladığında rahatlamış ve kalkmıştım. Çay yaparken, pencereden kamp duvarına baktım ve orada genişçe esneyen, bu mesafeden bile cehennem gibi akşamdan kalma görünen akıncıları gördüm.

Seraph tekrar homurdanıp battaniyenin altına girdiğinde, bir bardak su doldurup yatak odasına taşıdım. Bazı gözleri titreyerek açılıyordu ve hâlâ yuvasında kıvrılmış bir halde uykulu gözlerle bana bakıyordu.

"Nasıl hissediyorsun?" Alaycı bir tavırla yatağın kenarına çökerek sordum.

Sırıttı ve gerinerek doğrulup oturdu. "İyiyim. İyi." Ona

kaşlarımı çattım. "Gerçekten mi?"

"Evet." Kıkırdadı. "Sadece biraz daha uykuya ihtiyacım vardı. Ben iyiyim."

Sessizce ona baktım. Gerçekten de öyle görünüyordu... Nasıl *tazelenmiş* görünüyordu? Tüm gözleri uyanık ve berraktı, bardağı benden alıp suyu neşeyle yudumlarken parmakları sabitti.

Öfkelendim. "Nasıl? Kafan iyiydi." Zoraki

bir şekilde burnunu çekti. "Değildim."

Gözlerimi devirerek, "Evet Seraph, öyleydin. Söyleyemeyeceğimi mi sandın?"

"*Nasıl* anladın?"

Yüzünü işaret ettim ve açıkça "Bütün gözlerin aynı anda kırışıyor" dedim.

Buna nasıl cevap vereceğinden emin değilmiş gibi bir hali vardı. Gülümseyerek yüzünü kavradım ve başparmağımı ağzının köşesinde gezdirdim.

"Eğlendin mi?" Bana sırtıttığında daha da geniş gülümseyerek ona sordum.

"Evet. Kampı sevdim. Herkes çok iyiydi."

Öyle olsalar iyi olur. Sessiz kaldım, boynunu öpmek için eğildim.

Seraph mırıldandı, uzun parmakları at kuyruğuma dolandı. Arkasına yaslanıp beni de yanına almaya başladığında, mırıltısı daha da derinleşip törpülendiğinde, boynuna karşı boğuk bir şaşkınlık sesi çıkardım ve ona göz kırpmak için başımı kaldırdım.

"Gerçekten mi? Şimdi mi?" Kalçamda tanıdık bir hareket hissederek sordum.

Sırıtarak beni sırtüstü çevirdi ve üzerime abandı. Uzun parmaklarını gömleğimin altına sokarak beni ürpertti.

"Evet, Lie-lack. Şimdi." Başını eğdi ve dilini kulak mememi okşamak için açtı. "Eğer istersen."

"İstiyorum," dedim çabucak. Tabii ki istiyordum. Akşamdan kalmanın acısını çıkarmak için günümü ona bakıcılık yaparak geçirmeyi bekliyordum, o yüzden bu... beklenmedik bir şeydi.

Gömleğimi sıyırıp başını eğerek dilinin ucuyla göbek deliğimin halkasına dokunduğunda sarsıldım. Önce bir meme ucumun, sonra da *iki* meme ucumun üzerinde gezindi. Başını avuçlayıp aşağıya bakarken nefesim kesildi, sikim pantolonumun içinde kalınlaştı.

Uzun parmakları pantolonumu usulca açıp kalçalarımın üzerinden çekerken, dilinin aşağıya doğru indiğini hissetmek midemi bulandırdı. Nasıl olur da *hiç akşamdan* kalma olmazdı? Moth'un dün gece barın arkasında bağırsaklarını fırlattığını duymuştum. Herkes nihayet yatmaya gittiğinde *Wyn* bile tökezliyordu, motele doğru ilerlerken *Danny*'ye yaslanmıştı. Edin, *Hunter*'ı koltuğunun altına sıkıştırmış ve küçücük eteğini kaldıran devasa bir horozla odasına girmişti.

Seraph'ın dili sikimin etrafından dolanıp taşaklarımın üzerinden aşağı inerek bacaklarımı havaya kaldırırken deliğimi fiskelediğinde sessizce "Siktir," diye homurdandım. Tamam, görünüşe göre Edin'in ölümcül karışımı Seraph'ı ertesi sabah akşamdan kalma değil, *çok* azgın yapmıştı.

Hırladı, kalçalarımı havaya kaldırırken uzun parmakları dizlerimin etrafında kıvrıldı. Çarşaflara tutunurken gözlerim açıldı ve deliğimi yoklayan benekli diline bakakaldım.

Sonunda içeri girdiğinde başım geriye düştü. Sessiz bir inilti ile etrafını sıktım, beynim hala yetişmeye çalışıyordu.

"Sen-" Dili daha derinlere inerken boğuk bir inilti kaçtı içimden. "Bunun için kendini iyi hissettiğinden emin misin?"

Konuşmak için dilini geri çekti, bu da keşke sormasaydım dedirtti. Kasıklarımın kıvrımını yalarken gözlerinin bir kısmı benimkilere kaydı. "Evet, Lie-lack. Seni istiyorum."

"Tamam, bu-" Dilini tekrar içeri soktuğunda nefesim kesildi, ucu prostatımı aramak için kıvrıldı. "Evet, işte böyle." Parmaklarım çarşafın içinde kıvrıldı, göğsüm kabarmaya başladı. "Tam orası."

Hırladı, beni neredeyse ikiye bölerken dili içimde dalgalanıyordu. Sikimin başından ön sperm damladı, göğsüme indi ve boğazımın çukuruna kaydı. İnledim, keskin dişlerinin bu kadar yakın olduğunu görünce taşaklarım gerildi. Dilini serbest bırakıp kıkımın üzerinde gezdirdiğinde ürperdim, sonra bacaklarımı nazikçe indirip kalçalarımın arasına yerleştğinde inledim.

Gözlerim onun sikine kilitlendi, koruyucu plakalar kalçalarının üzerinde yayılırken iyice kızarmış ve parlıyordu. Dişlerimi alt dudağıma gömdüm, şimdiden o küçük dalların bizi birbirimize kenetlemesini ve bir arada tutmasını arzuluyordum.

Seraph kalçalarımı kavrayıp başparmakları neredeyse göbeğimin altında buluşurken nefesleri hırıltıyla çıkıyordu. "Evet, Lie-lack?"

"Evet," diye nefes nefese kaldım hemen. Seraph'ın uzun bir içki gecesinin ardından uyanmasından -muhtemelen zehre denk gelen bir şey içmişti- on dakikadan kısa bir sürede bu hale nasıl geldiğimizi hâlâ tam olarak bilmiyordum. Ama şikâyet etmiyordum.

"Siktir," diye iç geçirdim, siki içime batmaya başladığında bedenimi gevşemeye zorladım. Gözlerim kayarak kapandı, böylece hissin tadını çıkarabildim, özellikle de o küçük dallar iç uyluklarıma ve pisliğime yapışıp yumuşakça emdiğinde.

Seraph üzerime eğilmek için kalçalarımı serbest bıraktı, dudakları geriye doğru sıyrıldı ve boğazından küçük hırıltılar yükseldi. Kalçaları kıkımla buluştuğunda sikinin üstündeki uzun, ince çıkıntı uzunluğumun etrafında eğildi ve nefesim boğazıma takılırken gözlerimi açmama neden oldu.

"İyi mi, Lie-lack?" diye homurdandı, bir kolunu sırtımın altından geçirdi ve beni destekleyen tek şey o olana kadar beni yataktan kaldırdı. Tamamen onun sikine gömülmüştüm ve bunun farkına varmak sikimin kontrolsüzce zonklamasına neden oldu.

"Evet," diye boğuldum, bacaklarımı beline doladım ve sırtına yapıştım. "Gerçekten çok iyiydi."

Saçlarımı koklamak için boynunu bükerek keyiflendi. Kolunu etrafımda sıktı, yüzüm göğsüne bastırılana kadar başımın arkasını kavradı ve sonra kalçaları hareket etmeye başladı.

"Oh kahretsin," diye nefes nefese kaldım, hızlıca itmeye başladığında parmaklarımı sırtına gömdüm. *Gerçekten* hızlı. Tüm vücudum sarsılıyordu, sadece omurgamı destekleyen uzun kol ve başımın arkasını kavrayan büyük el beni yerimde tutuyordu. Seraph diğer eliyle yatak başlığını kavıyor, çılgınca itiyor ve üstümde hırıliyordu.

Bacaklarım titremeye başladı ama onları onun sarsılan kalçalarının etrafında tutmaya çalıştım. Uzun, ince çıkıntısı şaftımın etrafına sarılmış, ritmik bir şekilde sıkıyor, ucu yarığımı dürtüyordu. İçimden inledim, sırtını pençeledim, çılgın hızına ayak uydurmaya çalışırken başım dönüyordu.

Ama ona ayak uydurmamın hiçbir yolu yoktu. Beni neredeyse hareketsiz tutuyordu - sanki bir horoz kılıfından başka bir şey değilmişim gibi, manik itişleri için beni yerinde tutuyordu. Buna bayılmışım.

"Kahretsin," diye soludum, taşaklarım şimdiden gerilmişti. Bunu hiç beklemiyordum.

Seraph, siki içimde daha da sertleşirken hırladı. Çıkıntısı sıkılaştı, titremeye başladığında sikimi sıktı. Kalçalarım daha hızlı ve daha hızlı çarpıyordu, tutunmaktan başka bir şey yapamadım, nefeslerim inlemeye dönüşene kadar nefes nefese kaldım.

Seraph kısık sesle haykırdığında, sikini derinlere gömmeden önce kalçaları sarsıldığında, gözlerimi sıkarak kapattım ve orgazmın içimden patladığını hissettim. Gevşedim, yoğunluğundan titriyordum.

Bittiğinde ikimiz de zor nefes alıyorduk ama hemen fark ettim ki Seraph'ın işi bitmemişti. Mırıldandı, kalçaları yavaşça hareket etti ve sert bir iniltiyle sıkılmamı sağladı. Sonra çekildi ve beni yavaşça yatağa indirdi, sonra da bir saniye içinde karnımın üzerine çevirdi.

Kıçımı havaya kaldırıp dizlerimi de kendisiyle birlikte iterken gözlerim fal taşı gibi açıldı. Sert siki tekrar içeri girdiğinde yatağa doğru sarktım. "Siktir."

Kalçaları hemen eskisi gibi manik bir hız kazandı, ben inlerken beni yatakta ileri doğru salladı, altında tamamen gevşemiştim. Aletim karıncalanıyor, prostatıma sürtünmesinin verdiği hisle yeniden sertleşmeye çalışıyordu. Kocaman bir el kalçamdan çözülüp başımın arkasını avuçlayarak yatağa doğru ittiğinde, haykırdım ve çarşafları yumrukladım.

"Siktir," diye soludum, şehvet sarhoşu gözlerim hiçbir şeye sabitlenmemişti. "Siktir-Seraph-"

"İyi mi, Lie-lack?" diye hırladı, başımı hareketsiz tutarken uzun parmakları saçlarımı törpülüyordu.

"Evet." Sarhoş gibiydim. Bir elimi aşağı doğru kıvırmayı başararak sikimi kavradım ve okşadım, hassasiyetten titriyordum ama buna *ihtiyacım vardı*. Kabaca yumrukladığımda yeniden canlanmaya başladı ama bu kadar kısa sürede ikinci kez boşalabileceğimden pek emin değildim. Unless-

Seraph vuruşlarını kısalttığında "*Kahretsin*," diye bağırdım, böylece horozu prostatıma karşı topraklandı. Zevkten titreyerek kalçalarımı ona doğru itmeye çalıştım. Hırlayarak başımı sıkıca kavradı.

Tüm vücudumu saran bir ürpertiyle tekrar gevşedim ve onun vuruşları karşısında beni sabit tutacağına güvendim. Gözlerim odaklanamıyordu. Salyalarımın aktığından oldukça emindim. Mutluluk dalgaları tüm bedenimi sarmıştı. Saatlerce böyle kalabilirdim. Tekrar boşalmasam bile umurumda değildi.

Seraph üçüncü kez geldiğinde ve durma belirtisi göstermediğinde, artık bunun doğru olduğundan o kadar emin değildim. Zihnim istekliydi ama bedenim bayılmadan önce ancak bu kadar boşalabilirdi. Karnımın üzerine çöktüğümde terden sıırılsıklam olmuşum, hassas sikim çarşafların üzerinde sürtünüyor ve beni acınası bir şekilde inletiyordu.

"Durmak istiyor musun, Lie-lack?" Seraph nefes nefese sordu, kendini terli sırtıma yapıştırırken kalçaları yavaşlıyordu.

Gözlerimi kırpiştirarak yavaşça açtım. Muhtemelen durmamız *gerekliyordu*. Yıllardır tek bir seferde bu kadar çok seks yapmamıştım. Tüm vücudum halsizdi ve titriyordu. Ayağa kalkabileceğimden bile emin değildim.

"Hayır," diye mırıldandığımı duydum. "Bir tane daha."

Seraph saçlarımı karıştırmak için sırtını kamburlaştırdı. Sonra kalçaları yeniden hızlanmaya başladı.

Sonunda tökezleyerek yatak odasından çıkıp mutfağa girdiğimde ne kadar zaman geçtiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Su yutarak nefesimi toplamaya çalıştım. Dizlerim titremeye devam ediyordu. Ağır bir şekilde tezgâha yaslanmak zorunda kaldım, tüm vücudum garip bir şekilde uyuşmuş ve karıncalanmış hissediyordu.

Pencereden dışarı bakıp Edin ve Hunter'ın kamp duvarının köşesinden bu yöne doğru ilerlediklerini gördüğümde kaskatı kesildim. Camı çarparak indirdim, tökezleyerek yatak odasına geri döndüm ve kıyafetlerime uzandım.

Seraph yatak başlığına yaslanmış, fazlasıyla kendini beğenmiş ve doymuş görünüyordu. "Sen iyi misin, Lie-lack?"

Pantolonumu çekiştirirken ona düz bir bakış attım. "Edin ve Hunter geliyor."

"Tamam." Hiç rahatsız olmuş gibi görünmüyordu, ayağa kalktı ve uzun bacaklarını tembelce uzattı.

Kazağımın içine girdim ve maskemi ağzımın üzerine sabitledim, ardından hızla saçlarımı topladım. Edin'in iğrenç kapıyı çalmasıyla yüzümü her zamanki boş maskesine dönüştürdüm ve kapıyı açmaya gittim.

Edin beni görünce sırtıttı, sonra kaşları çatıldı ve başını eğdi. "Dün gece içiyor muydun, Leylak? Hiç sanmıyorum"

ama sen..."

"Mahvoldu," diye mırıldandı Hunter, sonra gözlerim ona kayınca beceriksizce öksürdü ve ben sessiz kalırken öylece kaldı.

"Seraph nasıl?" diye sordu Edin. Ona dönüp baktığımda beni kurnazca izliyordu. Ağzı küçük, bilmiş bir gülümsemeye dönüşürken bir dişi dışarı fırladı. Gözlerimi ona diktim ama yorum yapmadım.

"O iyi," dedim kısaca, tam o sırada Seraph arkamda belirdi, Ghost'un kazağını çekiştiriyordu.

Kocaman gözleri parladı. "Merhaba, Ee-din. H-Hunter."

"Selam, Seraph." Hunter'ın gözlerinin kenarları kırışarak gülümsedi. "Nasıl hissediyorsun?"

"Çok iyi. İçeri gelin."

İçeri girmelerine izin vermek için isteksizce kenara çekildim ve tüm aşk kulübesinin seks kokup kokmadığını merak ettim. *Ben* de kokuyordum, yani. İyi şans.

Hunter içeri girip Seraph'ı yaşam alanına kadar takip ederken fark etmemiş gibi görünüyordu ama Edin kapının eşiğinde durup bana şeytani bir sırıtış attı.

"Demek Seraph'ı da beni etkilediği gibi etkiliyor, ha?" Neşeyle kolumu dürterek neredeyse beni devirecekti. "Ben de öyle olup olmadığını merak ediyordum."

Tepki vermeyi reddettim ve ona kayıtsızca baktım. "Ne demek istediğini anlamıyorum."

"Mm." Beni geçmeye çalışırken sırıtışı derinleşti, ama elim ondan önce fırladı.

Seraph ve Hunter'a hızlı bir bakış attıktan sonra sesimi alçalttım. "Onlardan başka var mı?"

Edin bir kahkaha patlattı, bu da ikisinin de bize bakmasına neden oldu. Omzuma vurarak -tüm vücudumun sarsılmasına neden oldu- eğildi ve "Sonra getiririm" diye mırıldandı.

Boğazımı temizledim. "Teşekkürler."

"Sanırım bu Noel başarılı geçti, Leylak." Edin geniş bir sırıtışla doğruldu ve aşk kulübesinin etrafına krallığıymış gibi baktı. "Charlie bana hepinizin bu zamanlarda söylediği bazı şiirleri anlattı. Gerçekleştiğinden emin olmak için çok çalıştım, herkes iyi bir gece geçirdi."

Yanımdan geçip giderken sırtıarak arkasına baktı. "Pekala. İyi bir Görünüşe bakılırsa sizin durumunuzda *sabah*."

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

